

அகணா

2020

கலாசார பேரவை

மண்முனை மேற்கு பிரதேச செயலகம்

வவுணர்தீவு

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org

அகணி 2020

கலாசார விழா இலக்கிய விழா சிறப்பு மலர்

வெளியீடு - 07

கலாசாரப் பேரவை மற்றும் அதிகாரசபை
மண்முனை மேற்கு வவுனத்தீவு.

2020

இலக்கிய

2020

மேலும் பல புத்தகங்களை வாங்கிப் படிக்கவும்

10 - பதிப்பு

மேலும் பல புத்தகங்களை வாங்கிப் படிக்கவும்
www.noolaham.org

2020

மண்முனை மேற்கு பிரதேச செயலக கலாசாரப் பேரவை மற்றும் அதிகார சபை

நூல் விபரம்

நூலின் வகை	-	மண்முனை மேற்கு கலைஞர்களின் ஆக்கங்கள்
விபரத்திட்டம்	-	நூலாக்கக் குழு
பதிப்பு	-	1 ^{ம்} பதிப்பு
பதிப்புரிமை	-	மண்முனை மேற்கு கலாசாரப் பேரவை மற்றும் அதிகாரசபை, பிரதேச செயலகம் வவுணதீவு
அளவு	-	B5
பக்கம்	-	150
பிரதிகள்	-	100
வெளியீடு	-	மண்முனை மேற்கு பிரதேச செயலக கலாசாரப் பேரவை மற்றும் அதிகாரசபை
தட்டச்சு	-	சி.நிறாச், த.வேல்குமரன், ச.பிரதாப்சன்
அட்டை வடிவமைப்பு	-	கு.பிரபாகரன் (ஆசிரியரும் கலாசாரப் பேரவை உறுப்பினரும்)
அச்சுப் பதிப்பு	-	துர்க்கா அச்சகம், மட்டக்களப்பு

RAMAKRISHNA MISSION ASHRAMA & CHILDREN HOMES

BATTICALOA, SRI LANKA.

T.P.; 0094 65 2222 752, rkmbat@gmail.com

வாழ்த்துச்செய்தி

ஈழமணித் திருநாட்டின் கிழக்கு மட்டு நகரின் மண்முனை மேற்கு வவுணதீவு பிரதேச செயலகம் வருடா வருடம் பிரதேச கலாசார விழா மற்றும் அகணி சிறப்பு மலர் வெளியீடு என்பவற்றை நடாத்தி வருகின்றது. இவ் வருடமும் பிரதேச கலாசாரப் பேரவையால் வெளியிடப்பட விருக்கும் அகணி சிறப்பு மலருக்கு வாழ்த்துரை வழங்குவதில் மகிழ்ச்சி

நவீன யுகத்தின் வளர்ச்சியால் நமது பாரம்பரிய பண்பாட்டு நிகழ்வுகள் மக்கள் மத்தியில் நலிவடைந்து கொண்டே வருகின்றன. தாங்கள் இந்தப் போக்கை நெறிப்படுத்த தற்காலத்திற்கும் பொருத்தமான வகையில் கலாசார விழாவையும் அது தொடர்பான நூலையும் வெளியிடுவது வரவேற்க்கத் தக்கது.

இந் நூல் வெளியீடானது தற்கால இளைய சமுதாயத்தினர் மத்தியில் நமது பாரம்பரிய கலை நிகழ்வுகள் பற்றி அறிந்துகொள்ள வழிவகுக்கும் தற்சமயம் உலகளாவிய ரீதியில் ஏற்பட்டுள்ள அசாதாரண சூழ் நிலையிலும் அகணி சிறப்பு மலர் வெளியீடு இனிதே நடைபெற பிரதேச செயலாளர் மற்றும் கலாசாரப் பேரவை அனைவருக்கும் நமது தெய்வத்திரு மூவரின் நல்லாசிகளை வேண்டிக் கொள்கின்றோம்.

நன்றி.

என்றும் மனித குல சேவையில்,

(சுவாமி தக்ஜானந்தர்)

பொது முகாமையாளர்

11.01.2021

வாழ்த்துச்செய்தி

“நாட்டை கட்டியெழுப்பும் சுபீட்சத்தின் நோக்கு” எனும் அரசாங்கத்தின் புதிய கொள்கைக்கு அமைவாக சட்டத்தை மதிக்கும் குணநலம் கொண்ட ஒழுக்க நெறியான சமூகத்தை காப்பதில் கலை, கலாசார இலக்கிய துறைகளின் பங்களிப்பு மிக முக்கியமானவையாகும், அதன் அடிப்படையில் மண்முனை மேற்கு பிரதேச செயலகமும் கராசாரப் பேரவையும் இணைந்து

நடாத்தும் கலாசார விழாவினை முன்னிட்டு வெளியிடப்படும் “அகணி” சிறப்பு மலருக்கு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதில் பெருமையடைகின்றேன்,

இயற்கை எழில் கொஞ்சும் வயல் நிலமும் மண்வளமும் ஒருங்கே அமையப்பெற்ற இப் பிரதேச செயலாளர் பிரிவில் உள்ள உன்னிச்சை குளத்தினூடாகவே மாவட்டத்தின் பல்வேறு பகுதிகளுக்கு குடிநீர் வழங்கப்படுகின்றது, இருப்பினும் இங்குள்ள பல கிராமங்களில் பல்வேறு அடிப்படை வசதிகள் கூட இன்றி காணப்படுவது மிக வேதனையான விடயமாகும். இருப்பினும் இம்மக்களினதும் கலைஞர்களினதும் இருப்பையும், ஆக்கங்களையும் வெளிக்கொணர ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ள கலாசார விழாவும் “அகணி” நூல் வெளியீடும் சிறப்புற அமைய வேண்டும் என வாழ்த்துகின்றேன்.

இவ் வேளையில் கலாசார விழாவும் “அகணி” சிறப்பு மலர் வெளியீடும் சிறப்பாக நடந்தேற உழைத்த பிரதேச செயலாளர் மற்றும் கலாசாரப்பேரவையினர் ஏனைய உத்தியோகத்தர்கள் அனைவருக்கும் எனது பாராட்டுக்கள் உரித்தாகட்டும்,

க. கருணாகரன்

அரசாங்க அதிபரும் / மாவட்டச் செயலாளரும்
மட்டக்களப்பு மாவட்டம்

வாழ்த்துச்செய்தி

மண்முனை மேற்கு பிரதேச சலாசாரப் பேரவை மற்றும் கலாசார அதிகாரசபை இணைந்து வெளியிடுகின்ற அகணி மலர் இவ் வருடம் ஏழாவது (7வது) மலராக வெளி வருவதையிட்டு மனமகிழ்கின்றேன் இவ் பிரதேசத்தின் பண்பாடுசார் நிகழ்வுகளை வெளிப் படுத்தும் ஒரு அடையாளமாக இந்த நூல் வெளிவர இருக்கின்றது. இப் பிரதேசத்தின் பண்பாட்டு விடயங்களை தாங்கி வருகின்ற இந்த நூலானது வாழ்வியல் சடங்குகள் கலையாக்க முயற்சிகள் என்பனவற்றினை இது தாங்கிவருவதையிட்டு பெருமையடைகின்றேன்.

நீண்ட வரலாற்றினைக் கொண்ட மண்முனை மேற்குப் பிரதேச செயலகப் பிரிவானது பல்வேறு பட்ட சிந்தனையுடைய கலைஞர்களையும் இவ் பிரதேச மக்களின் முக்கிய கலைகளாக கொள்ளப்படுகின்ற கிராமக் கூத்து (வடமோடி, தென்மோடி) கரகம், காவடி, சும்மி, கோலாட்டம் என்பன இவ் பிரதேச சிறப்புமிக்க கலைகளாக கொள்ளப்படுகின்றது. இவ் பிரதேச மக்களின் வாழ்வாதாரமாக விவசாயம் மற்றும் மீன்பிடி மந்தை மேய்ப்பு, மேட்டுப் பயிர்ச்செய்கை, தேன் எடுத்தல், விறகு வெட்டுதல் போன்றன பிரதான தொழிலாகவும் அவர்களது வாழ்வாதாரமாகவும் கொள்ளப்படுகின்றது. இவ்வருடம் வருகின்ற அகணிமலர் வெளிவர துணைபுரிந்த கலாசாரப் பேரவை உறுப்பினர்கள் மற்றும் அது சார்ந்த உத்தியோகத்தர்கள் அனைவருக்கும் எனது பாராட்டுக்களையும் நன்றிகளையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

நன்றி

சி.சுதாகர்

பிரதேச செயலாளர்

பிரதேச செயலகம்

வவுணதீவு

வாழ்த்துச்செய்தி

மண்முனை மேற்கு கலாசார பேரவையும் கலாசார அதிகார சபையும் இணைந்து வெளியிடுகின்ற அகணி மலருக்கு வாழ்த்துரை வழங்குவதில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். வருடா வருடம் வெளியிடுகின்ற அகணி மலரானது பல்வேறு வகையான ஆக்கங்களை வெளிக்கொண்டுவருகின்றது. அந்த வகையில் இவ்வருடம் வெளியிடப்படுகின்ற அகணி மலரில் மூத்த கலைஞர்கள் கௌரவிக்கும் நிகழ்வு இளம் கலைஞர்கள்

கௌரவிக்கும் நிகழ்வு மற்றும் பிரதேச கலைஞர்களின் ஆக்கங்கள் பிரதேச மட்ட இலக்கியப் போட்டியில் வெற்றி பெற்றவர்கள் விபரம் போன்றவற்றினை தாங்கி வருகின்றது. இது இப்பிரதேசத்தின் பண்பாட்டியலுக்கு காத்திரமாக அமைவதை காணக்கூடியதாக உள்ளது.

எமது கலைகலாசாரங்கள் மருவிக்கொண்டு போகும் இவ் வேளையில் தமிழர்களுடைய பண்பாடு கலாசாரம் என்பனவற்றினை பேணிவருகின்ற ஒன்றாக இம் மலரினை நாம் அடையாளப்படுத்த முடிகின்றது. கலையும் இலக்கியமும் நாட்டுக்கு நாடு இடத்துக்கு இடம் சமூகத்துக்கு சமூகம் வேறுபட்டு காணப்படுகின்றது. ஒரு சமூகத்தின் இருப்புக்கு அந்த சமூகத்தின் பாரம்பரிய கலைகள், இலக்கியம் என்பன முக்கியமாக கொள்ளப்படுகிறது.

எனவே இம் மலர் இடையறாது ஒவ்வொரு ஆண்டும் வெளிவரவும் இவ்வருடம் நடைபெறும் கலாசார விழா சிறப்பாக நடைபெற எல்லாம் வல்ல இறைவனை வாழ்த்துகின்றேன்.

நன்றி

திருமதி சு.சதாகரன்

உதவிப் பிரதேச செயலாளர்

பிரதேச செயலகம்

வவுணதீவு

கிழக்கு மாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களத்தின் மாகாணப் பணிப்பாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி

மண்முனை மேற்கு, வவுணதீவு பிரதேச செயலக கலாசார பேரவையினால் நடாத்தப்படுகின்ற 2020 ஆம் ஆண்டுக்கான பிரதேச இலக்கிய விழா சிறப்புடன் நடைபெறவும், விழாவின் ஞாபகார்த்தமாக வெளியிடப்படும் “அகணி” சிறப்பு மலருக்கு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதில் பேருவகையடைகின்றேன். இயந்திர மயமான நவீன வாழ்வியல் முறைமையின் செல்வாக்கு உட்படாததாகவும்

பாரம்பரிய பண்பாட்டை இன்று வரை தன்னகத்தே கொண்டமைந்த இயற்கை எழில் குழந்த வளம்மிக்க சூழலையும் பெருமை மிகு வடமோடி, தென்மோடி கூத்துக்களுடன் பாரம்பரிய கிராமியக் கலைகளை ஆற்றுகை செய்து வரும் பிரதேசமாகவும் மண்முனை மேற்கு பிரதேச செயலகம் விளங்குகின்றது.

வவுணதீவு பிரதேசம் தமிழ் பாரம்பரிய ஒழுக்கலாறுகளையும் பாரம்பரிய பண்பாட்டு அம்சங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டமைந்ததோடு மட்டுமல்லாமல் அறிவியல் மாற்றத்தினால் உருவான நவீன சிந்தனைகளையும் கலை மரபுகளையும் தன்னகத்தே உள்வாங்கி காத்திரமான முறையில் நிலைத்து நிற்பதும் பாராட்டுக்குரிய விடயமாகும். வருடாந்தம் கலை கலாசார இலக்கியப் போட்டிகளை நடாத்தி வெற்றியாளர்களையும் மூத்த கலைஞர்களையும் பிரதேச கலாசார விழாவில் கௌரவப்படுத்தி வருவதுடன் விழா ஞாபகார்த்தமாக அகணி சிறப்பு மலரையும் வெளியிட்டு வருவது பாராட்டத்தக்கதாகும்.

பெருந்தொற்றுக் காலத்திலும் தொடர்ச்சியாக சிறப்புடன் வெளி வரும் அகணி நூல் காத்திரமாக வெளிவரவும் 2020 ஆம் ஆண்டுக்கான விழா சிறப்புடன் நடைபெறவும் எனது நல் வாழ்த்துக்களை தெரிவித்துக் கொள்வதுடன் இவ் விழாவின் சிறப்பிற்காக உறுதுணையாக நின்று செயற்படுகின்ற பிரதேச செயலாளர், பிரதேச கராசாரப் பேரவையினர், கலாசார உத்தியோகத்தர், கலைஞர்கள், இலக்கிய படைப்பாளர்கள், யாவருக்கும் எனது பாராட்டுக்களையும் நன்றிகளையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

திரு. ச.நவந்தன்

மாகாணப் பணிப்பாளர்
பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம்
கிழக்கு மாகாணம்.

வாழ்த்துச்செய்தி

ஒவ்வொரு சமூகத்திற்கும் தனிப்பட்ட பண்பாடு உள்ளது. அவை ஒரு சமுதாயத்திற்கே உரிய தனித்தன்மைகளை பெற்றவை. பண்பாட்டுக் கூறுகளான பழக்கம், எண்ணம், தத்துவம், நம்பிக்கை ஆகியவை சமுதாயத்திற்கு ஏற்ப மாறுபடும் தன்மை உடையன. காலத்திற்கு ஏற்பவும் மாறும் எந்த ஒரு பண்பாடும் மாறாத்தன்மை உடையதாக இருக்க முடியாது.

சமூகவியல் அடிப்படையில் பண்பாடு என்பது பிறருடன் பகிர்ந்து கொள்வதை குறிப்பிடும் நம்முடைய பழக்கங்கள், மரபுகள், நம்பிக்கைகள், கொள்கைகள், எண்ணங்கள், மதிப்புக்கள் எல்லாமே மக்களால் பகிர்ந்து கொள்ளப்பட்டவையாகும். மனித இனத்தினுடைய கடந்த கால நிகழ்கால மற்றும் எதிர்கால அடைவுகளின் ஒட்டுமொத்த வளர்ச்சியே பண்பாடு என்னும் சொல் குறிப்பதாகும். ஆகவே பண்பாடு என்பது பல நூற்றாண்டுகளாக ஒரு தலை முறையினரிடம் இருந்து மறு தலை முறைகளுக்கு மரத்தின் வேர் பரந்து கொண்டிருப்பது போல் தொடர்ந்து சென்றுகொண்டிருக்கின்றது. நம் உயிருக்கு காப்பீடு செய்து நம் சந்ததியினரை காப்பாற்றுவது போல் நம் மூதாதையர்கள் மகான்கள், அறிஞர்கள், சீர்திருத்தவாதிகள், தத்துவ ஞானிகள், சித்தர்கள், முனிவர்கள், கட்டிக்காத்த பண்பாட்டு கலாசார பாரம்பரியத்தை இளம் தலைமுறையினரும் நிலையாக, உறுதியாக நலத்துடன் பாதுகாக்க கல்வி உதவிட வேண்டும். பண்பாட்டை தூய்மைப்படுத்தல் பண்பாட்டை புணரமைப்புச் செய்து சீரமைத்து புதியதோர் உலகை சமுதாயத்தை உருவாக்கும் அரிய பொறுப்பு கல்விக்கு உள்ளது.

இலங்கை கலைத்துறையில் கலைஞர்களை உற்சாகப்படுத்துதல் தேசிய அளவிலான வளர்ச்சியின் பரந்த விளம்பரம் மற்றும் பொதுமக்களின் மனப்பான்மை என்பவற்றை நனவாக்கும் பிரதேச இலக்கிய விழாக்கள் சிறந்ததொரு தெளிவான அனுபவமாகும். கலைஞர்களை ஊக்குவித்தல் மற்றும் இலக்கியம் படைத்தல் ஆகியவற்றை மூத்த கலைஞர்களிடையே மெருகேற்றுவதில் கலாசார அதிகார சபைகள் பாரிய பங்களிப்புச் செய்கின்றன, என்றால் அது மிகையாகாது. பிரதேச கலாசார விழாக்களை ஏற்பாடு செய்கின்ற கலாசார உத்தியோகத்தர்கள் கலாசார அபிவிருத்தி உதவியாளர்கள் மற்றும் அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்கள் அனைவருக்கும் எனது நன்றிகளையும் பராட்டுக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். அந்த வகையில் பிரதேச கலைஞர்களை கௌரவிக்கும் முகமாக அகணி எனும் சிறப்பு மலரினை வெளியிட மண்முனை மேற்கு வவுணதீவு பிரதேச கலாசார அதிகாரசபை எடுத்த முயற்சியானது வரவேற்கத்தக்கது. இதன் மூலம் கலையாக்கத்தினை வெளிப்படுத்துகின்ற அனைத்து படைப்பாளர்கள் மற்றும் கலைஞர்களின் கலை வாழ்க்கை வழிகளை மேலும் பிரகாசப்படுத்துவதால் தேசிய தரத்தில் கலைஞர்கள் உருவமெடுக்க இறைவன் அருள் அவர்களுக்கு கிடைக்க வேண்டுமென பிரார்த்திக்கின்றேன்.

தரணி அனோஜா கமகே

பணிப்பாளர்

கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்

இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களப் பணிப்பாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி

மண்முனைமேற்குப் பிரதேசசெயலகத்தின் கலாசாரப்பேரவையால் வருடந்தோறும் முன்னெடுக்கப்பட்டுவரும் கலாசாரப்பெருவிழாவில், பிரதேசப்பாரம்பரிய, கலாசாரஅம்சங்களை உள்ளடக்கி வெளியிடப்பட்டுவரும் 'அகணி' பிரதேசமலருக்கென்று தனிச்சிறப்புண்டு.

இப்பிரதேசசெயலகத்தின் கலாசாரப்பேரவையால் ஏழாவது மலராக வெளியிடப்படும் இம்மலர், புதிர்ச்சடங்கு, கண்ணகி வழிபாடு, சடங்குமுறைகள் மட்டுநகரின் புகழ்பேசும் கவிதைப்பாடல்கள், இலக்கியநாடகம், கௌரவிக்கப்படவுள்ள பிரதேசக்கலைஞர்கள் விபரம் மற்றும் சமகாலச்சமூகத்தில் சமூகவலைத்தளங்களின் செல்வாக்கு எனப் பலதரப்பட்ட விடயங்களையும் பாரம்பரியம்மற்றும் சமூகஅக்கறையோடு வெளிப்படுத்தும் ஒரு கதம்பமலராக வெளிவரவுள்ளது. இந்நூல் வெளியீடு சிறப்புற்றமைய எல்லாம்வல்ல எம்பெருமானை வேண்டி வாழ்த்தி அமைகின்றேன்.

அ. உமாமைசுவரன்,

பணிப்பாளர்,

இந்துசமய, கலாசாரஅலுவல்கள் திணைக்களம்

வெளியீட்டு உரை

மண்முனை மேற்கு கலாசார பேரவையும் கலாசார அதிகார சபையும் இணைந்து வெளியீடுகின்ற அகணி மலருக்கு வெளியீட்டுரை வழங்குவதில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். சமூகங்களின் இருப்பினை தாங்கி வருகின்ற இந்த அகணி நூலானது அச் சமூகத்தினுடைய சமூக பொருளாதார கலாசார பண்பாட்டு விடயங்களை தாங்கி வருகின்ற ஒன்றாக காணப்படுகின்றது.

இம் முறை வெளிவருகின்ற அகணி மலரானது எமது பிரதேச பண்பாட்டு கோலங்கள் என்ற கருப்பொருளினை தாங்கி வர இருக்கின்றது. அந்த வகையில் இப் பிரதேசத்திலே கலைக்கு தொண்டாற்றிய கலைஞர்களின் கௌரவிப்பு நிகழவும் அத்தோடு பிரதேச கலைஞர்களின் ஆக்கங்கள் ஆராய்ச்சி கட்டுரைகள், சிறு கதைகள், கவிதைகள், பாடலாக்கம், நாடகம் சார்ந்த கட்டுரைகள் என்பனவற்றினை தாங்கிவர இருக்கின்றது.

இவ்வாறான வேலைத்திட்டத்தினை சிறப்பாக முன்னெடுத்துச் செல்கின்ற கலாசாரப் பேரவை மற்றும் கலாசார அதிகார சபை உறுப்பினர்கள், பிரதேச செயலாளர், உதவிப் பிரதேச செயலாளர், நிருவாக உத்தியோகத்தர், கிராம சேவை உத்தியோகத்தர்கள், சமுர்த்தி உத்தியோகத்தர்கள், அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்கள், பிரதேச கலை உள்ளங்கள், வாழ்த்துரை வழங்கிய அரசாங்க அதிபர், ஆசிச் செய்தி வழங்கிய சுவாமிஜி அவர்களுக்கும் மாகாண பணிப்பாளர் பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம் மற்றும் கலாசார அலுவல்கள் திணைக்கள பணிப்பாளர், இந்து கலாசார பணிப்பாளர், கட்டுரை தந்துதவிய கலைஞர்கள், நூலினை அச்சிட்டு வழங்கிய துர்க்கா அச்சகம், அயராது நூலை அச்சிடுவதற்கு பங்களிப்பு வழங்கிய பட்டதாரி பயிலுனர்களாகிய இ.வேல்குமாரன், சி.நிறாச், ச.பிரதாப்சன் மற்றும் அலுவலக உத்தியோகத்தர்கள் அனைவருக்கும் இவ்விடத்தில் நன்றி கூறுகின்றேன்.

திரு.மூ.சிவானந்தராசா

கலாசார உத்தியோகத்தரும் கலாசாரப் பேரவைச் செயலாளரும்
மண்முனை மேற்கு
வவுணதீவு

மண்புனை மேற்குப் பிரதேச கலாசார கீதும்

மண்புனை மேற்குப் புண்ணிய பூமி
வாழிய வாழிய வே
மாண்புறு தமிழும் வளமலி கலையும்
வளநக வளநகவே

(மண்புனை)

தண்ணளி பொறுமை தனிநிகர் வாய்மை
தாழ்விலா ஒழுக்கவழி
தாரணி முழுதும் மகிழ்ந்து பின்பற்றும்
தகைமையின் வாழ்க்கைநெறி

(மண்புனை)

வண்மையில் பொறுமை மனிதமேம்பாடு
மானத்தில் கவரிநிலை
வானக மளவு விரிந்த நல்மனது
வறுமையில் செம்மை ஒளி
கண்ணிய முடைமை கடமையில் நிறைவு
காருணியம் இவைகளினால்
காதலில் உயரும் மண்புனை மேற்குக்
கலைஞர்கள் வாழியவே

(மண்புனை)

மீனிளம் பாடத் தேன்வழிந் தோட
மேதிகள் பால் சொரிய
மேலெழும் வாவி வளைந்துபொன் கொழிக்கும்
வியன்நிலம் மேற்கு நிலம்
கூனிறால் பாயும் குவளைகண் விழிக்கும்
குயிலினம் இசைமிழற்றும்
கூவெனும் கலையின் குரலினில் பிணைகள்
குதுகலித் தூடனுழற்றும்

(மண்புனை)

வானவர் குவிந்து மகிழ்ந்துதென் மோடி
வடவரைக் கூத்தயர்வார்
வனிதையர்கும்மி கரகமு மெடுக்க
வசந்தனும் கணைதொடுப்பான்
தேனுகர் கவிகள் இயந்திரக் கலைகள்
திகழ்நிலம் மேற்குநிலம்
செந்தமிழ் குலவும் சொந்தமண் இனிதே
செழிப்புற வாழியவே

(மண்புனை)

மண்முனை மேற்கு பிரதேச கலாசாரப் பேரவை உறுப்பினர்கள்

தலைவர்

சி.சதாகர்

பிரதேச செயலாளரும் கலாசாரப்பேரவைத் தலைவரும்

உபதலைவர்

திருமதி.க.சதாகரன்

உதவிப்பிரதேச செயலாளர்

செயலாளர்

திரு.மூ.சிவானந்தராஜா

கலாசார உத்தியோகத்தர்

உபசெயலாளர்கள்

1. திருமதி.ம.சரண்யா- கலாசார அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்
2. திருமதி.க.சர்மிளா- இந்து கலாசார அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்
3. .மா.சூரியகுமாரன் - இந்து கலாசார அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்

பொருளாளர்

திரு.ப.குருபரன்

கிராம சேவை உத்தியோகத்தர்

இணைப்பாளர்கள்

1. திரு.ச.சுந்தரலிங்கம் - கணக்காளர்
2. திரு.செ.சபேஸ் - உதவி திட்டமிடல் பணிப்பாளர்
3. திரு.எம்.எஸ்.ந்ஊப் - நிருவாக உத்தியோகத்தர்
4. திரு.மு.கோமளேஸ்வரன் - கி.சே.உ (நிருவாகம்)
5. திரு.கே.தங்கத்துரை - சமுர்த்தி முகாமைத்துவ பணிப்பாளர்
6. திருமதி வி.கலைச்செல்வி - சமுர்த்தி தலைமை முகாமையாளர்

நிருவாக உறுப்பினர்கள்

1. திரு.க.மயில்வாகனம் - அண்ணாவியார், கரவெட்டி
2. திரு.க.சதாசிவம் - சோதிடம், பருத்திச்சேனை
3. திரு.மூ.யோகானந்தராஜா - கிராமியப்பாடல், நாவற்காடு
4. திரு.க.ரெட்டையா - இலக்கியம், கன்னன்குடா
5. திரு.இ.தட்சணாமூர்த்தி - கூத்து, கிராம சேவகர்
6. திரு.ப.பவளநாதன் - இலக்கியம், கன்னன்குடா
7. திரு.ப.சிவநாதன் - வாய்மொழிப்பாடகர், ஆயித்தியமலை
8. திரு.மு.அருண் - கூத்து, கன்னன்குடா

9. திரு.கு.பிரபாகரன் - கூத்து, கன்னன்குடா
10. திரு.ச.விசாகன் - கூத்து, இறக்கத்துவெளி, கன்னன்குடா
11. திரு.நே.சிவநிதி - கூத்து, புதுமண்டபத்தடி
12. திரு.கு.பிறைசூடி - கூத்து, சொறுவாமுனை
13. திரு.க.புவிக்குமார் - கூத்து, பருத்திச்சேனை
14. திரு.சி.குலேந்திரன் - கூத்து, குறிஞ்சாமுனை
15. திரு.எஸ்.கிருபேஸ்வரன் - நாடகம், குறிஞ்சாமுனை
16. திரு.வ.திலீபன் - கூத்து, விளாவட்டவான்
17. திரு.சு.ரிசிகரன் - ஆராய்ச்சித்துறை, புதுமண்டபத்தடி
18. திரு.த.வேலக்குமாரன் - அபிருத்தி உத்தியோகத்தர்
19. திரு.சி.நிறாச் - அபிருத்தி உத்தியோகத்தர்
20. திரு.ச.பிரதாப்சன் - அபிருத்தி உத்தியோகத்தர்

கலாசார அதிகார சபை உறுப்பினர்கள் விபரம்

1. தலைவர் - திரு.சி.சுதாகர் பிரதேச செயலாளர்
2. உப தலைவர் - திருமதி.சு.சுதாகரன் உதவிப் பிரதேச செயலாளர்
3. செயலாளர் - திரு.தெ.சசிதரன்
4. இணைப்பாளர் - திருமதி. ம.சரண்யா

உறுப்பினர்கள்

1. திரு.க.மயில்வாகனம் - கரவெட்டி
2. திரு.க.சதாசிவம் - பருத்திச்சேனை
3. திரு.மு.யோகானந்தராஜா - நாவற்காடு
4. திரு.செ.வேலுப்பிள்ளை - கரவெட்டி
5. திரு.கி.அருளம்பலம் - பருத்திச்சேனை
6. திரு.க.ரெட்ணையா - கன்னன்குடா
7. திரு.ப.குருபரன் - கன்னன்குடா
8. திரு.இ.தட்சணாமூர்த்தி - கன்னன்குடா
9. திரு.க.புவிக்குமார் - பருத்திச்சேனை
10. திரு.ப.பவளநாதன் - கன்னன்குடா
11. திரு.ப.சிவநாதன் - ஆயித்தியமலை
12. திரு.மு.அருணன் - கன்னன்குடா
13. திரு.கு.பிரபாகரன் - கன்னன்குடா
14. திரு.ம.இளையதம்பி - முள்ளாமுனை
15. திரு.கு.பிறைசூடி - சொறுவாமுனை
16. திரு.நே.சிவநிதி - புதுமண்டபத்தடி
17. திரு.அ.கோபாலகிருஷ்ணன்
18. மண்டபத்தடி
19. திரு.வ.திலீபன் - விளாவட்டவான்
20. திரு.க.கிருபேஸ்வரன் குறிஞ்சாமுனை
21. திரு.சி.டினோகரன் - கொத்தியாபுலை

உள்ளடக்கம்

1.	சுவாமி வாழ்த்துரை	ii
2.	மாவட்டச் செயலாளர் வாழ்த்துரை	iii
3.	பிரதேச செயலாளர் வாழ்த்துரை	iv
4.	உதவிப் பிரதேச செயலாளர் வாழ்த்துரை	v
5.	மாகாணப் பணிப்பாளர் வாழ்த்துரை	vi
6.	கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களப் பணிப்பாளர் வாழ்த்துரை	vii
7.	இந்து சமய கலாசார பணிப்பாளர் வாழ்த்துரை	viii
8.	வெளியீட்டுரை	ix
9.	கலாசார கீதம்	x
10.	கலாசாரப் பேரவை மற்றும் கலாசார அதிகார சபை உறுப்பினர்கள் விபரம்	xi - xii
11.	இந்து சமயமும் சூழலியலும் - விமர்சனப்பார்வை	1 - 8
12.	தமிழர் பண்பாட்டில் தாவரங்களின் முக்கியத்துவம்	9 - 37
13.	சம கால சமூக கலாசாரம் மீது சமூக வலைத்தளங்களின் தாக்கம் மீதான ஒரு பார்வை...	38 - 43
14.	சூத்தரங்கில் ஏடு பார்ப்பவரின் வகிபாகம்	44 - 47
15.	தமிழர் பண்பாட்டில் மனை அமைக்கும் போது கைக்கொள்ள வேண்டிய சில விடயங்கள் பற்றிய ஒரு நோக்கு....	48 - 62
16.	அனூராதபுரக் காலப்பகுதியில் மட்டக்களப்பில் இந்துப் பண்பாடு	63 - 76
17.	தமிழ் மந்திரம் (மாந்திரிகம்) வாழ்வியல் கலை	77 - 82
18.	பண்பாட்டுத் தளத்தில் நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஒரு சமூகவியல் பார்வை	83 - 92
19.	இலக்கிய நாடகம் சதி, விதி, மதி	93 - 107
20.	போடியார் வீட்டு புதிர்ச்சடங்கு (சிறுகதை)	108 - 115
21.	கண்ணகி அம்மன் பாடல்கள்	116 - 117
22.	மகத்தான மனிதன்- கவிதை	118
23.	மட்டு நகர் எங்கள் தாயகமே - கவிதை	119 - 120
24.	வவுணதீவு பண்பாட்டு விழுமியங்கள் - பாடல்	121 - 122
25.	கௌரவிக்கப்படும் கலைஞர்கள் விபரம்	123 - 131
26.	கலாசாரப் போட்டி முடிவுகள்	132 - 136

நிபந்தனை

ii	அடிப்படை விவரம்	1
iii	அடிப்படை விவரம் பற்றிய சட்டங்கள்	2
iv	அடிப்படை விவரம் பற்றிய சட்டங்கள்	3
v	அடிப்படை விவரம் பற்றிய சட்டங்கள்	4
vi	அடிப்படை விவரம் பற்றிய சட்டங்கள்	5
vii	அடிப்படை விவரம் பற்றிய சட்டங்கள்	6
viii	அடிப்படை விவரம் பற்றிய சட்டங்கள்	7
ix	அடிப்படை விவரம்	8
x	அடிப்படை விவரம்	9
xi-xii	அடிப்படை விவரம் பற்றிய சட்டங்கள்	10
xiii-xiv	அடிப்படை விவரம்	11
xv-xvi	அடிப்படை விவரம்	12
xvii-xviii	அடிப்படை விவரம்	13
xix-xx	அடிப்படை விவரம்	14
xxi-xxii	அடிப்படை விவரம்	15
xxiii-xxiv	அடிப்படை விவரம்	16
xxv-xxvi	அடிப்படை விவரம்	17
xxvii-xxviii	அடிப்படை விவரம்	18
xxix-xxx	அடிப்படை விவரம்	19
xxxi-xxxii	அடிப்படை விவரம்	20
xxxiii-xxxiv	அடிப்படை விவரம்	21
xxxv-xxxvi	அடிப்படை விவரம்	22
xxxvii-xxxviii	அடிப்படை விவரம்	23
xxxix-xxxx	அடிப்படை விவரம்	24
xxxxi-xxxxii	அடிப்படை விவரம்	25
xxxxiii-xxxxiv	அடிப்படை விவரம்	26
xxxxv-xxxxvi	அடிப்படை விவரம்	27
xxxxvii-xxxxviii	அடிப்படை விவரம்	28
xxxxix-xxxxx	அடிப்படை விவரம்	29
xxxxxi-xxxxxii	அடிப்படை விவரம்	30
xxxxxiii-xxxxxiv	அடிப்படை விவரம்	31
xxxxxv-xxxxxvi	அடிப்படை விவரம்	32
xxxxxvii-xxxxxviii	அடிப்படை விவரம்	33
xxxxxix-xxxxxx	அடிப்படை விவரம்	34
xxxxxxi-xxxxxxii	அடிப்படை விவரம்	35
xxxxxxiii-xxxxxxiv	அடிப்படை விவரம்	36
xxxxxxv-xxxxxxvi	அடிப்படை விவரம்	37
xxxxxxvii-xxxxxxviii	அடிப்படை விவரம்	38
xxxxxxix-xxxxxxx	அடிப்படை விவரம்	39
xxxxxxxi-xxxxxxxii	அடிப்படை விவரம்	40
xxxxxxxiii-xxxxxxxiv	அடிப்படை விவரம்	41
xxxxxxxv-xxxxxxxvi	அடிப்படை விவரம்	42
xxxxxxxvii-xxxxxxxviii	அடிப்படை விவரம்	43
xxxxxxxix-xxxxxxx	அடிப்படை விவரம்	44
xxxxxxxi-xxxxxxxii	அடிப்படை விவரம்	45
xxxxxxxiii-xxxxxxxiv	அடிப்படை விவரம்	46
xxxxxxxv-xxxxxxxvi	அடிப்படை விவரம்	47
xxxxxxxvii-xxxxxxxviii	அடிப்படை விவரம்	48
xxxxxxxix-xxxxxxx	அடிப்படை விவரம்	49
xxxxxxxi-xxxxxxxii	அடிப்படை விவரம்	50

இந்து சமயமும் சூழலியலும் - விமர்சனப் பார்வை.

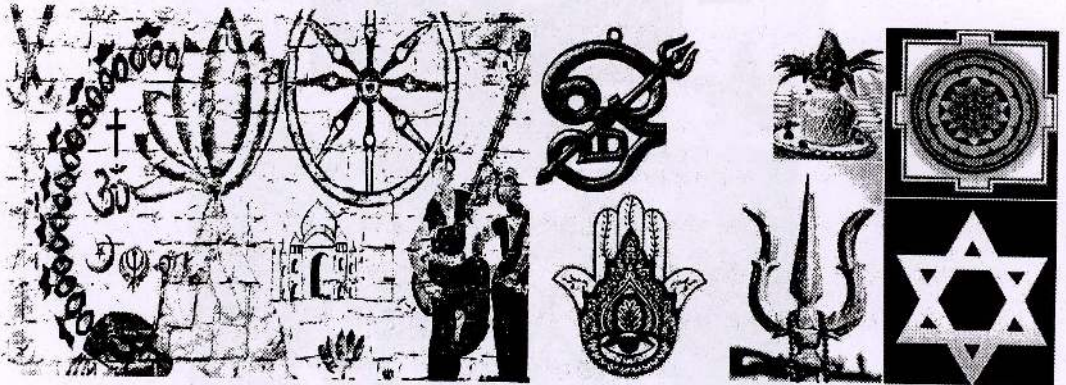

அற்புதநாதன் பிழேமினி (BA (HONS)
கன்னங்குடா.

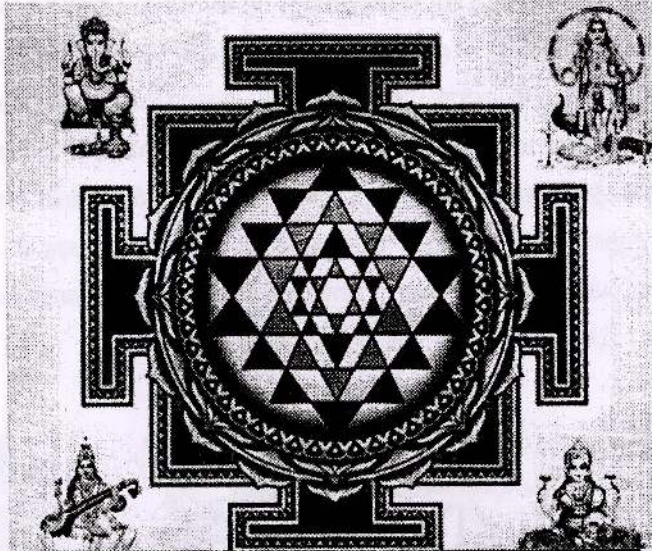
அறிமுகம்

இயற்கை அமைப்பில் அமைந்துள்ள அனைத்து உயிரினங்களும் தங்களது பங்களிப்பை சிறப்பாக செய்கின்றன.

ஆற்றிவு பெற்ற மனிதன் மட்டும் தன்னை தன் சுயலாபத்திற்காக இயற்கையாய் அமைந்துள்ள அனைத்தையும் வரைமுறை இல்லாமல் அழிக்க தொடங்கிவிட்டான். அதன் விளைவாக மனித சமூகம் இன்று சுனாமி, புவி வெப்பமடைதல், ஓசோன் படை நலிவடைதல் போன்ற அசாதாரண காலநிலை மாற்றங்களை சந்திக்க வேண்டியுள்ளது. காற்று மாசுபடுகின்றது. காடுகளும் காடுகளில் காணப்படும் மரங்களும் வியாபார நோக்கத்திற்காக அழிக்கப்படுகின்றது. இதன் விளைவாக காலநிலையில் மாற்றங்கள் நிகழ்வதோடு சரியான காலங்களில் மழை பெய்வதும் தடைப்படுகின்றது. பண்டைய காலங்களில் பூசைகள், படையல்கள் செய்து மழையை வேண்டினார்கள் என வேதகால இலக்கியங்கள் சுட்டிநிற்கின்றது.

மனிதனுக்குத் தேவையான அத்தனை மூலப்பொருட்களையும் வழங்கி நம்மை வாழ்விக்கின்ற இயற்கையை நாம் காக்கின்றோமா? என்றால் இல்லை. இந்த விடயத்தில் கல்வி நிறுவனங்கள் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் வகையில் இயற்கையின் அவசியத்தை உணர்த்தும் சுற்று சூழல்கல்விக்கு முக்கியத்துவம் தருகிறதா? இதனை சரியாகக் கற்றுக் கொடுக்கிறதா? என்றால் அது கேள்விக்குறிதான். சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பில் நெடுங்காலத்திற்கு முன்பே நம் பண்டைத் தமிழர்கள் சிறந்த முன்னோடிகளாகத் திகழ்கின்றனர். தொன்மையான தமிழ் குடியினரின் வாழ்வு முறைகள் பெரும்பாலும் அவரவர் வாழ்விடத்திலுள்ள நிலங்களையும் செழித்தோங்கிய மரம், செடிகொடிகளையும் கொண்டே அமைந்திருந்தன. இத்தகைய சூழல் பாதுகாப்புத் தொடர்பாக ஆதிமூல சமயமான இந்து சமயம் எடுத்துக் காட்டுகின்றது. தாவரங்கள் முதல் மிருகங்கள் வரை பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே பஞ்சமா பாதகங்களில் முதலாவதாக கொல்லாமையை இந்து சமயம் கைக்கொண்டுள்ளது என்று கூறமுடியும்.

விஞ்ஞானம் அதிவேக வளர்ச்சியடைந்த போதிலும் கூட சமயம்சார் எண்ணங்களை மக்கள் என்றைக்குமே கைவிட்டதில்லை. மனித வாழ்வியலுடன் பின்னிப் பிணைந்ததாகவே சமயம் குறித்த எண்ணக்கருக்கள் காணப்படுகின்றன. ஒரு மனிதனை வாழ்வாங்கு வாழ வைக்கும் செயற்பாட்டில் சமயத்திற்கு முக்கியமானதொரு இடமொன்று இருப்பதாகவே அறியப்படுகின்றது. மனிதன் தன்னை சமூகத்தில் அடையாளப்படுத்திக் கொள்வதற்கு சமயத்திற்கு பெரும் பங்குண்டு என்பதை நாம் ஏற்கத்தான் வேண்டும். இத்தகைய சமயங்களில் இந்து சமயம் எவ்வாறான வகையில் சூழல்சார் பாதுகாப்பு கருத்துக்களை மக்களுக்கு விட்டுச் சென்றுள்ளது என்பதை நோக்குவோம்.

இந்து சமயமும் சூழலியலும்

இந்து சமயமானது பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் தோற்றம் பெற்றது. சிந்துவெளி காலத்தில் இயற்கை வழிபாடு இடம் பெற்றிருந்தது. அதே போன்று வேத காலத்திலும் இயற்கை அம்சங்களை தெய்வங்களாக வழிபட்டு நன்மை பெற மனிதன் முயற்சித்ததாக அறிய முடிகின்றது. இருக்கு வேதத்தில் போற்றப்படும் தெய்வங்கள் இயற்கை அம்சங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. உதாரணமாக உலகின் முதல் தாய், தந்தையராக பூமியும், வானமும் போற்றப்படுகின்றன. மேலும் நெருப்பு, சூரியன், நீர், காற்று, போன்றனவும் தெய்வங்களாகப் போற்றப்பட்டன. அத்தகைய இயற்கை அம்சங்களை வழிபட்ட மனிதன் அதன் மூலம் சூழலுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து அதனை பாதுகாக்கும் நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டான் என்பது அதன் மூலம் புலனாகின்றது. அத்தோடு மழை, இடி, மின்னல் என்பவற்றை அக்கால மக்கள் பயத்தின் அடிப்படையிலும் தங்களின் தேவையின் நிமிர்த்தமும் அதற்கு தெய்வ அந்தஸ்தினைக் கொடுத்து வழிபட்டனர் என்பதை இலக்கியங்களின் வாயிலாக அறியலாம்.

அதர்வவேதத்தில் பூமி வணக்கம் எனும் துதிப்பாடல் உலகின் பழமையான சூழலியல் குறித்த ஆன்மீக பிரகடனம் எனலாம். மனிதர்களிடையே பகைமை ஒழியட்டும், உயரங்கள், சமதளங்கள் எல்லாம் யாருடையதோ, பல்வேறு ஆற்றல்களையுடைய மூலிகைகளை யார் தாங்குகிறாரோ அந்த பூமி நமக்கு பரந்த இடத்தை தரட்டும். நமது வாழ்வை வளமானதாக மாற்றட்டும். சமுத்திரங்களும், நதிகளும், இதர நீர் நிலைகளும் நிலைபெற்றுள்ள அனைத்து உயிர்களும் வாழ உறைவிடம் அளிப்பவரும் நமக்கு உணவைத் தருபவரும் பயிர்கள் நிரம்பிய வயலைக் கொண்டிருப்பவருமான பூமித் தாய் நமக்கு சிறந்த அறுவடையை அருளட்டும். இவ்வாறாக பூமித்தாய் வேதகால முனிவர்களால் வணங்கப்படுகின்றார். இக் கருத்துக்கூடாக சிறந்த

வளங்களைக் கொடுக்கின்ற பூமியைக் பாதுகாக்க வேண்டுமென சூழல் பாதுகாப்பு தொடர்பான அணுகுமுறைகளை அதர்வன வேதம் ஏற்படுத்திக் கொடுத்துள்ளது எனலாம்.

இந்து தர்மத்தில் மலைகளும், நதிகளும், செடி, கொடிகளும், விலங்குகளும் இறை தன்மை கொண்டவையாக மதிக்கப்படுகின்றன. “ஈஸா வாஸியம் இதம் சர்வம்” எனும் உபநிடத வரி அனைத்து உயிர்களிலும், பிரபஞ்சம் முழுவதும் இறைதன்மை வியாபித்து இருப்பதைக் குறிக்கின்றது. மேலும் பழங்கால தமிழ் மக்கள் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை ஆகிய நிலங்களுக்குரிய தெய்வங்களாக முறையே முருகன், திருமால், இந்திரன், வருணன், கொற்றவை ஆகிய தெய்வங்களை போற்றி வழிபடக்கூடிய நிலையினை நாம் நோக்கத்தக்கது.

இந்துக்கள் வனங்களை மதித்தனர் அவற்றை புனித இடங்களாகப் போற்றினர். தியானத்திற்காக வனங்களையே தேர்ந்தெடுத்தனர். ஒருவர் தனது இல்லறக் கடமைகளை முடித்த பின் வனத்திற்கே சென்று ஆன்மீக கடமைகளை மேற்கொள்வார். வாழ்க்கையில் இந்த நிலை வானப்பிரஸ்தம் என அழைக்கப்பட்டது. இந்து பாரம்பரியத்தில் மூன்று விதமான வனங்கள் கூறப்பட்டுள்ளது. பூறிவனம் - பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு உருவாக்கப்படும் வனம். தபோவனம் - ஆன்மீக வாதிகள் தியான செயற்பாட்டிற்காக உருவாக்கப்படும் வனம். மகாவனம் - அனைத்து உயிர்களும் தங்களுக்கு ஆபத்து இல்லாத உறைவிடமாக வாழ்வதற்குரிய வனம். இவை மூன்றும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய வனங்களாகும். இந்துதர்மம் வனங்களைத் தெய்வத் தன்மை கொண்டவையாக கருதுகின்றது. அதன் விளைவாக இந்தியா எங்கும் இன்றைக்கும் பாதுகாக்கப்பட்ட வனங்கள் உள்ளன. இவை எவற்றைக் காட்கின்றது என்றால் சூழல் பாதுகாப்புத் தொடர்பாக இந்து சமயம் மக்களின் வாழ்க்கையோடு ஏற்படுத்திக் கொடுத்த அணுகுமுறையைக் காட்டுகின்றது.

இயற்கைக்கே அழகு சேர்க்கும் மரங்களை ஆதிகாலம் தொட்டு இன்றை வரைக்கும் புனிதமாகக் கருதி வழிபட்டுக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். உதாரணமாக துளசி, வில்வம், வேம்பு முதலிய மரங்களைப் புனிதமாகக் கருதி வழிபடுகின்றனர். விஞ்ஞானம் அதிவேகமாக வளர்ச்சியடைந்த இன்றைய காலகட்டத்தில் கூட துளசி மரத்தினை வீட்டிற்கு முன் நட்டு அதற்கு தினமும் வழிபாடு செய்து வருகின்ற மக்களும் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். வேம்பு மிகவும் முக்கியமாகதாகப் போற்றப்படுகின்றது. வேம்பில் அம்மனைக் காண்கின்றனர்.

வேம்பின் இலை, பூ, பட்டை, வேர் என வேம்பின் அனைத்துப் பகுதிகளையும் உபயோகிக்கின்றனர். அம்மை போட்டால் வேம்பின் இலையே இங்கு முக்கியம் பெறுகின்றது. என்னதான் நவீன வளர்ச்சி கண்டாலும் எமது மூதாதையர் விட்டுச் சென்ற எச்சங்களுக்கு என்றும் மதிப்புண்டு என்பதையும் அவற்றிக்கு இணையாக ஒரு மருந்தும் கண்டு பிடிக்கப்படாத நிலையும் இயற்கை மீதுள்ள நம்பிக்கையை எமக்கு பிரதிபலிக்கின்றது.

இந்து சமயத்தின் புனித நூலாகக் கூறப்படும் பகவத் கீதையில் “மரங்களில் நான் அரசமரம்” என கிருஸ்ணர் குறிப்பிட்டுள்ளார். அரச மரத்திற்கு கடவுளே முக்கியம் கொடுக்கும் பெருந்தன்மை நோக்கத்தக்கது. “கோயில் இல்லாத ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்” என்பது பொன்மொழி. பெரிய கோயில்கள் கட்டுவதற்கான வசதிவாய்ப்புக்கள் இல்லாத கிராமங்களில் அரச மரத்தின் கீழ் ஒரு கருங்கல்லினை வைத்து அவற்றை கடவுளாக உருவகித்து வழிபடும் காட்சி எம்கண் கூடாக பார்க்க கூடியதாக உள்ளது. அவசரமான உலகில் இத்தகைய காட்சி எவ்வளவு ஆழமான சிந்தனையினை எமக்குத் தருகின்றது என்பதை நாம் சற்று சிந்தித்தப் பார்த்தால் எமக்கே இயற்கை மீது பற்றுக் கொள்ளத் தோன்றும்.

சைவசமயம் கடவுளை அடையும் வழிகளாக நால்வகை தொண்டுநெறிகளைக் கூறுகின்றது. சரியை நெறியானது சூழல், சூழலின் தன்மை, பாதுகாப்புப் போன்றவற்றை ஏற்படுத்துவதை நோக்காகக் கொண்டுள்ளது. ஆலயங்களைக் கூட்டுதல், துப்பரவு செய்தல், மரங்களை நட்டு அழகு படுத்துதல் போன்ற பலவகையான வேலைப்பாடுகளை செய்வதாக அமைகின்றது. சமய குரவருள் ஒருவரான திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் சரியை நெறியைக் கடைப்பிடித்து இறைபதம் அடைந்தவராக சமய இலக்கியங்கள் கூறுகின்றது. இத்தகைய நிலையினை இன்றைய கால கட்டத்திலும் நாம் காணக் கூடியதாக உள்ளது. கடவுள் மீது நம்பிக்கை, பயம் உள்ள பக்த அடியார்கள் ஆலயங்களை கூட்டுவதும், ஆலயங்களிலிருக்கின்ற பாத்திரங்களைக் கழுவுவதும், பூமரங்களை நடுவதும், சுற்றுப் புறச் சூழலை அழகுபடுத்துவதும் என பலவகையான வேலைகளை செய்த வண்ணமே இருக்கின்றனர். உலகம் சுருங்கிவிட்டது என்று கூறுமளவிற்கு விஞ்ஞானமும் தொழில்நுட்பமும் ஆதிக்கம் செலுத்தும் கால கட்டங்களிலும் வேகமாக ஓடிக்கொண்டிருக்கின்ற மானுட வாழ்க்கையில் இத்தகைய நெறிமுறைகளும் மாறாமல் நிலைபெற்றுள்ளது என்றே கூறவேண்டும்.

இந்து சமயத்தின் பெருமைகளை வெளிப்படுத்தும் ஊடகங்களுள் தேவார்ப்பாடல்களும் முதன்மை பெறுகின்றது. இத்தகைய திருமுறைகளில் எவ்வளவு அழகாக சூழல் பற்றிய ஆழமான சிந்தனைகளையும் சூழல் அழகினையும், சூழல் பாதுகாப்பினையும் வெளிப்படுத்துகின்றது என்பதை வார்த்தைகள் மூலமாக வர்ணிக்க முடியாது. அதனை உணர்ந்தால் மாத்திரமே அத்தகைய இயற்கை அழகை நாம் அனுபவிக்க முடியும். எடுத்துக் காட்டாக திருஞானசம்பந்தர் “..... வண்டு பண்செயு மாமலர் பொழின் மஞ்சை நடமிடும் மாந்தோட்டம்.....” என்ற திருக்கேதீச்சரப் பதிகத்தில் சூழல் பாதுகாப்புப் பற்றிக் கூறியுள்ளார். இந்தியாவில் இருந்து கொண்டே ஈழத்தின் இயற்கையினை எத்தனை அழகாகச் சித்தரித்துள்ளார் சம்பந்தர்ப் பெருமான். இதே போலவே சிலப்பதிகாரப் பதிகம் “நறுஞ்சினை வேங்கை நன்றிழல் கீழே தெய்வம் கொண்டுரவர்” எனவும் காரைக்காலம்மையார் “காலையே போன்றிலங்கும் திருமேனிகடும் பகலில்.....” (அற்புதத் திருவந்தாதி), பொய்கையாழ்வார் “வையம் தகளியா வார்கடலே நெய்யாக.....” (முதலாம் திருவந்தாதி) எனவும் இயற்கையின் அழகை இவ் எடுத்துக்காட்டுக்கள் மாத்திரமின்றி மேலும் பல நூல்களும் சித்தரித்துக் காட்டுகின்றன.

அதே போல எலி, மயில், காளை, ஆடு, அன்னம், பாம்பு, காகம், கருடன், கிளி, எருமை, கழுதை, நாய், சிங்கம் போன்ற உயிரினங்களை இறைவனோடு தொடர்புபடுத்தி வாகனங்களாகவும் கருதி வழிபடச் செய்தனர். இத்தகைய நிலையினை தற்காலத்திலும் காணமுடிகின்றது. பாம்பினை நாகதேவனாகவும், காகத்தினை சனி பகவானாகவும், மயிலினை முருகனின் வாகனமாகவும், எலியினை பிள்ளையாரின் வாகனமாகவும், எருதினை சிவனின் வாகனமாகவும், காளிதேவியின் வாகனமாக சிங்கத்தினையும் போற்றி வழிபடும் வழிபாட்டு முறை தற்காலத்திலும் இடம்பெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது.

விமர்சனப் பார்வை

சமயங்கள் பல்வேறு கருத்துக்களை தெரிவித்த போதிலும் சமய ரீதியாக பல்வேறு சூழல்சார் மாசடைவுகள் ஏற்படத்தான் செய்கின்றது. சமயம் என்ற பெயரில் பல சமயப் பிரிவுகள் தொழில், அந்தஸ்த்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோற்றம் பெற்றுக் கொண்டே இருக்கின்றது. அத்தகைய சமயப் பிரிவுகள் தோற்றம் பெற்றாலும் இந்து சமயத்திற்கு ஈடாக அமையப் போவதில்லை என்பதே உண்மையான கருத்தாகும். இந்துசமய முறைப்படி இறந்தவர்களின் உடலை எரித்து, சாம்பலை புனித நீரில் கரைத்தல் வேண்டும்.

இறந்த உடலை எரிப்பதற்கு அதிகளவான விறகுகளின் தேவைப்பாட்டினால் மரங்களை வெட்ட வேண்டிய சூழ்நிலை உருவாகின்றது. இதனால் சூழலில் காணப்படும் அரியவகை மரங்களும் அழிவுறக் கூடிய நிலைக்குள்ளாகின்றன. பின்னர் எரித்த அந்த சாம்பலினை புனித நீரில் கரைத்தல் வேண்டும் எனவும் கூறப்படுகின்றது. அத்தகைய செயல்களினால் நீரில் வாழும் உயிரினங்களுக்கு அசாதாரண நிலையோ அல்லது இறக்கவோ நேரிடலாம் எனும் கருத்து மேலோட்டமாக காணப்படுகின்ற போதிலும், தற்கால விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிகள் அத்தகைய நீரினால் நோய்கள் குறைக்கப்படுவதாக கூறுகின்றது.

கிராமிய வழிபாடுகள் மூலமாக நோர்த்திக்கடன்கள் செலுத்தப்படுகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக பூமலைகள் கட்டுதல், கற்பூரம் எரித்தல், தேங்காய் உடைத்தல் போன்ற செயல்கள் மூலமாகவும் சூழல் மாசடைகின்றது. யாகம், தீமிதித்தல் போன்ற செயற்பாடுகளில் ஈடுபடும் போது யாகம் செய்வதற்கு பல வகையான குச்சிகள் தேவைப்படுகின்றது. அத்தனை குச்சிகளும் சூழலில் இருந்தே பெறப்படுகின்றது. தீமிதிக்கும் போது தீ மூட்டுவதற்கு நிறைய மரங்களும் வெட்டப்படுகின்றது. மேலும் எரிக்கும் போது ஏற்படுகின்ற புகை மூலமாகவும் சூழல் மாசடைகின்றது எனவும் கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றது. இருந்தும் யாகம் செய்யும் போது அருகில் இருந்தால் அத்தகைய யாகத்தினால் ஏற்படும் புகை நம்மீது படும்போது உடல் ஆரோக்கியம் பெறும் என்று விஞ்ஞானம் கூறுவதும் நோக்கத்தக்கது.

வணக்கஸ்தலங்களை அமைப்பதற்கு காடுகளை அழிக்கின்றனர். மேலும் பண்டிகைகள், திருவிழாக்கள் மூலமாகவும் சூழல் மாசடைகின்றது. உதாரணமாக அதிகளவான பட்டாசுகள் வெடித்தல். இதனால் சூழலில் ஒலி பாதிப்படைகின்றது. இத்தகைய நிலை இந்து சமயத்தில் அதிகளவு இடம்பெறுகின்றது. திருவிழாக்கள் தொடங்கி முடியும் வரை பட்டாசுகள் போட்டித் தன்மையின் அடிப்படையில் வெடிக்கப்படுகின்றன. இதனால் பணம் வீணாவதோடு மாத்திரமின்றி சூழலும் அசௌகரியங்களைப் பெற்றுக் கொள்ள நேருகின்றது. இவ்வாறான பல செயற்பாடுகள் மூலமாக சூழல் மாசடைவதால் சூழல் சமநிலை பாதிக்கப்படுவதோடு துன்பத்தினையும் விளைவிக்கக் கூடிய நிலையும் உருவாகின்றது. மேலும் வணக்கஸ்தலங்களில் ஒலிபெருக்கி அதிக சத்தத்துடன் இயக்கப்படல் ஒலி மாசடைவு மட்டுமின்றி சமூகத்திலுள்ள படிக்கின்ற பிள்ளைகளும் பாதிப்படைகின்ற நிலை உருவாகின்றது. சமயங்கள் எதுவும் தீங்கு செய்வதற்கு வழியமைத்துக் கொடுப்பதில்லை. மனிதர்கள் அதனை தவறான வழியில் செயற்படுத்துவதனால்தான் இத்தகைய சூழல்சார் பிரச்சினைகள் தோன்றக் காரணமாகின்றது.

மிருகங்களைப் பலியிடுவது திருவிழாக்காலங்களில் அதிகமாக இடம்பெறுகின்றன. இத்தகைய செயல்களை தெய்வமாடும் ஆலயங்களில் காணக்கூடியதாக உள்ளது. சமூகம் நாகரீகமடைந்த நிலையில் இத்தகைய நிலை வினோதமாகவும், வேடிக்கையாகவும் உள்ளது. இருந்தும் இதனை ஆஸ்தீக வாதிகள் நம்பிக்கையுடன் ஏற்றுக்கொள்கின்றனர். மேலும் பேய், பில்லி, சூனியம், என்ற பெயரில் சேவல்கள் பலியிடப்படுவதும், பூசணி போன்ற தாவரங்கள் வெட்டிக் கழிப்பதும் வெற்றிலை, பாக்கு, பூ, பலவகையான சமையல்கள், குடிபானங்கள் வைத்து பூசை செய்வதும், பேய் பிடித்தவரை சாட்டையால் அடிப்பதும் போன்ற நிகழ்வுகள் இன்னும் வருத்தத்தினை தரவல்லதாகவே அமைகின்றது. வைத்தியத்துறையில் வளர்ச்சி கண்ட நிலையில் இத்தகைய நிலையும் நீண்டுகொண்டே செல்கின்றது. இத்தகைய நிலை முற்றாக அழிந்து விட்டது எனக் கூற முடியாது. ஏதோ ஒரு மூலையில் இச்செயற்பாடு இடம்பெற்றுக் கொண்டதான் இருக்கின்றது.

முடிவுரை

கல்தோன்றா, மண்தோன்றா, கடல்தோன்றா காலத்தின் முன் தோன்றி முதிர்ந்ததாக கூறப்படும் இந்து சமயமானது இயற்கையின் தேவையினை நன்கு அறிந்து அவற்றிற்கான இருப்பினையும், இயற்கைச் சூழலின் இருப்பின் முக்கியத்துவத்தினையும் சிறப்பாக எடுத்துரைக்கின்றது. இன்றைய சூழலியல் மெய்யியல்சார் அணுகுமுறையில் கூறப்பட்ட சூழலின் பாதுகாப்பு, உயிரினங்களின் நிலையிருப்பு, நீர்நிலைகளின் முக்கியத்துவம் போன்ற கூறுகளை எமது இந்து சமயம் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே எடுத்துரைத்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றது.

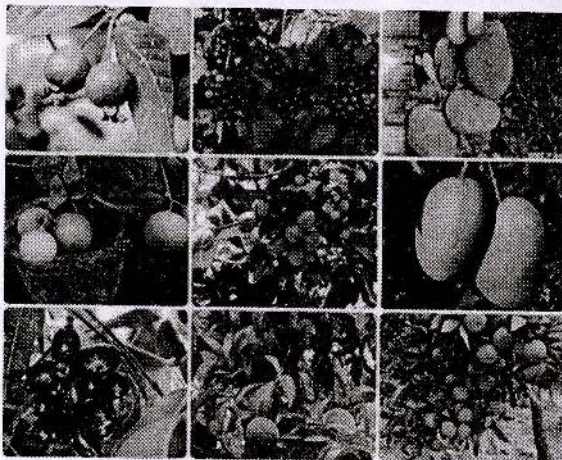
மேலும் இயற்கையில் இறைவனைக் கண்டு வழிபடுகின்ற எமது சமயம் இயற்கையின் ஊடான பசுமைச் சூழலின் மூலம் பக்தியை வளர்த்தமையும் இதன் மூலம் சூழலியல் பாதுகாக்கப்பட்டு இயற்கையுடன் ஒன்றித்ததாக வாழ்ந்த மனித வாழ்க்கை சுகாதாரமானதாகவும் காணப்பட்டது. என்பதில் எதுவித ஐயமும் இல்லை. எனினும் இந்து தர்மங்களுக்கு எதிராக இன்றைய காலகட்டத்தில் பல தேவை கருதி இயற்கைச் சூழல் அழிக்கப்படுகின்றது. இதனால் இயற்கை சூழலியல் பாதிப்படைவதுடன் சூழலியல் மெய்யியல்சார் பிரச்சினைகளும் ஏற்படுகின்றது. எனவே மார்க்கத்தின் அடிப்படையில் நெறிகொள்வோம் எனின் இயற்கைச் சூழல் பாதுகாக்கப்படுவதுடன் எதிர்கால சந்ததியினர் சிறப்பாக வாழ வழிசெய்யும் என்பதும் திண்ணமாகும்.

(கட்டுரைக்கு ஆக்கியோரே பொறுப்பாகும்)

தமிழர் பண்பாட்டில் தாவரங்களின் முக்கியத்துவம்

திரு. மூ. சிவானந்தராசா
கலாசார உத்தியோகத்தர்
பிரதேச செயலகம் - வவுணதீவு

தாவரங்கள் அதன் தன்மை அதன் அகப்புற அமைப்புக்கள் வெளிப்புற அமைப்புக்கள் வளரும் காலம் என பனவற்றினை அடிப்படையாகக் கொண்டும் அது மக்கள் வாழ்வியலில் பயன்

படுத்தப்பட்டு வந்த பண்பாட்டுசார் முறையின் அடிப்படையிலும் பல்வேறு தேவைகளின் நிமிர்த்தம் பயன்படுத்தி வந்திருக்கின்றனர். மனிதனின் உடல் உள ஆரோக்கியத்தின் அடிப்படையில் இவ்வாறான தாவரங்களை சித்த மருத்துவர்கள் பயன்படுத்தி வந்திருப்பதோடு எமது முன்னோர்களும் அதன் குணம், நிறம், தன்மை, மணம், பயன்பாட்டுத் தன்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டு பயன்படுத்தி வந்திருக்கின்றனர்.

இவ்வாறு பல்வேறு தேவைக்காக பயன்படுத்தப்பட்டு வந்த இத்தாவரங்கள் தற்போது மருவிக் கொண்டு போகின்றது அதற்கு காரணம் திட்டமிட்ட காடழிப்பு, நகரமயமாக்கல் போன்ற காரணங்களால் அநேகமான பயனுள்ள தாவரங்கள் அழிக்கப்பட்டதன் நிமிர்த்தம்.

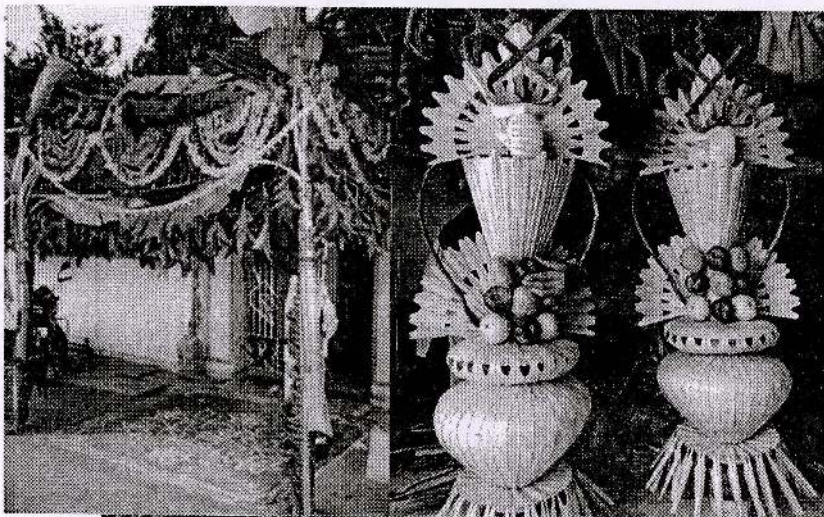
அதன் பண்பாட்டு விடயங்களை எமது இளம் சமுதாயத்தினர், அதன் பயன்பாட்டு முறையினை நுகரவோ அல்லது அறிய முடியாமல் போயுள்ளதன் காரணமாகவும், அருகி வருகின்ற ஒரு சில தாவரங்களின் பண்பாட்டியல் செயற்பாடுகளை இக்கட்டுரையினூடாக வெளிக் கொணர முயற்சிக்கின்றேன். அந்த வகையில் எமது முன்னோர்களால் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்த சில தாவரங்களின் பயன்பாட்டு நிலையானது தற்போது எமது சமுதாயத்திற்கு தெரியாமல் இருப்பதனாலும் அவ்வகையான தாவரங்களின் பயன்பாட்டு நிலையினை இனிவருகின்ற சமுதாயத்திற்கு வெளிக் கொணரும் நோக்குடன் இக்கட்டுரை வெளிக் கொணரப்படுகின்றது.

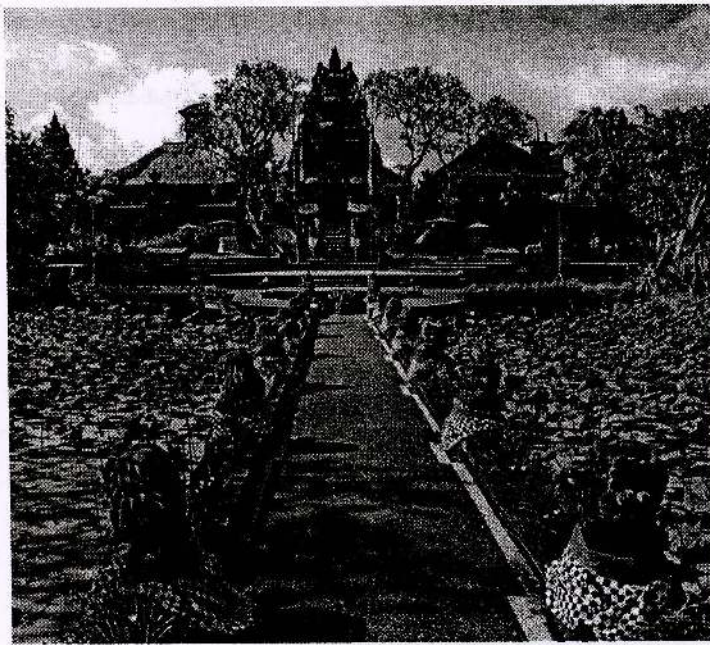
மக்கள் வாழ்வியலில் தாவரங்கள் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை அவர்களது பண்பாட்டியல் சார் விடயங்களுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. அந்த வகையில் மனித உள்ளத்தினை வளப்படுத்துகின்றது. அத்துடன் மனித உடலில் காந்த சக்தியை அதிகரிக்கச் செய்கின்றது. உடலின் அகப்புற சுத்தங்களைப் பேணுகின்றது. உதாரணமாக தொட்டாச்சுருங்கி, தாவரவியல் பண்பாட்டோடு விலங்கியல் பண்பாட்டையும் இணைந்த பண்பாடாக இது அமைகின்றது. உதாரணம் பால், தயிர், மோர் என்பன, வீட்டு முற்றத்தினை அழகு படுத்துவதற்காகப் பயன் படுத்தப்பட்டு வந்திருக்கின்றது மற்றும் திருமணக்கிரியை, மரணக்கிரியைகளில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. உதாரணம் மா, பலா, வாழை, தென்னை, கமுகு, தெப்பை, கலியாணமுருங்கை போன்றனவாகும். உணவுப்பண்டங்கள் செய்வதற்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. பண்டங்களில் லேகிய வகைகள் செய்வதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆடைகளைச்சுத்தம் செய்வதற்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது, உதாரணம் கொக்கட்டிமரம், மருக்காலன்காய், பனம் பழம் ஆடை செய்வதற்கான நூலினைப் பெற்றிருக்கின்றனர், உதாரணம் பருத்தி, நோய் நீக்கிகளாகப் பயன்படுத்தியிருக்கின்றனர். லாக் கடைமரம், வேப்பிலை, ஆமணக்கு, கிளிசறியா போன்றன பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. நீர்ஆகாரத்தினைப் பெறுவதற்காக பின்வரும் தாவரங்களை பயன்படுத்தி இருக்கின்றனர். உதாரணம் நீர்க்கொடி, தளபாடவகைகள் செய்வதற்குப் பின்வரும் தாவரங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டு இருக்கின்றது உதாரணம் இறாணை, விளிணை, முதிரை, தேக்கு, கருங்காலி போன்றன.

அத்துடன் வீட்டுக்கூரை அமைப்பதற்கும், விறகுத்தேவைக்காகவும், வெளிச்சத்தினை உண்டு பண்ணுவதற்காகவும், உணவுப் பொருட்களை பொதிசெய்வதற்காகவும், உதாரணம் வாழையிலை, தாமரை, தேக்கு போன்றனவும் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது.

கைவினைப் பொருட்களை வடிவமைத்தல்., உதாரணம் பன்புல், சாப்பைப்புல், பனை, தென்னை ஓலைகள் போன்றனவாகும், அத்துடன் பாடைகளை (பிரேதம் சுமந்து செல்வதற்கு) அமைப்பதற்கும் சில தாவரங்களை பயன்படுத்தியிருக்கின்றனர்., உதாரணம் கிளிசறியா, பூவரசு, போன்றன.

எமது முன்னோர்கள் பொருட்களை காவிச்செல்வதற்காக காவு தடிகளை பயன்படுத்தியிருக்கின்றனர். உதாரணம் கமுகு போன்றன, அடுத்து ஊஞ்சல் நிகழ்வுக்காக இறாணை, விளினை, தேக்கு போன்ற பலகைகள் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன, சாய வகைகள் தயாரிப்பதற்காகவும் பின்வரும் தாவரங்களைப் பயன் படுத்தியிருக்கின்றனர், காவிக்காய், குடிபான வகைகள் தயாரித்தல், உடலினை குளிர்ச்சிப் படுத்தல், பருவகாலங்களை அளவீடு செய்வதற்கு உதாரணம் இலையுதிர்காலம், வசந்தகாலம், செய்திகளை மேல் கிழ்ப்புகின்ற ஒரு ஊடகமாக பயன்படுத்தப் பட்டு வந்திருக்கின்றது, உதாரணம் வீட்டின் முன்கேற்றில் வேப்பிலை தொங்கவிடப்பட்டு இருத்தல் அம்மன்றோய் அல்லது வேறேதும் நோய் தொற்றுள்ளவர் வீட்டின் உள்ளே இருக்கின்றார் என்பது அர்த்தமாகும்.

ஆரம்பகாலத்தில் தாவரங்களை மனித வாழ்வோடு பயன்படுத்திய முறைமையினை வைத்து நோக்குமிடத்து அதனை மூலிகை என்று அழைத்தனர். இது பெரும்பாலும் சித்த வைத்தியத் துறையில் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்திருப்பதை அறிய முடிகின்றது. மூலிகைகள் வியாதியைப் போக்கி மனித சமுதாயத்திற்கு நன்மை செய்கின்றது. அவைகள் கெடுதிகள்

செய்வதில்லை எனவே தாவரங்களின் ஒவ்வொன்றினதும் தனித்தனிக் குணம் நிறம் தன்மை மணம் பயன்பாடு என்பவற்றைக் கண்டறிவதற்காகக் கொண்டு பின்வருமாறு வகைப்படுத்திக் கொள்ளலாம்

- 1 தல விருட்ச மரங்கள்
- 2 வணக்கத்திற்குரிய மரங்கள்
- 3 கொடி வகை மரங்கள்
- 4 கிழங்கு வகைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட மரங்கள்
- 5 மருத்துவப் பயன்பாட்டைக் கொண்ட மரங்கள் அல்லது மூலிகைகள்
- 6 அன்றாட வாழ்வியல் பயன்பாட்டிற்காகப் பயன்படுத்தக்கின்ற மரங்கள்
- 7 அன்றாட வாழ்வியலில் பயன்படுத்துகின்ற கனிவகைகளைக் கொண்ட மரங்கள்
- 8 வீட்டில் வளர்க்கக் கூடிய மரங்கள்
- 9 வேலிகளில் படரும் மரங்கள்
- 10 மலைப் பாறைகளில் வளரும் மரங்கள்
- 11 சமீபத்தி வகைகளுக்குப் பயன்படுத்தும் மரங்கள் (ஓம குண்டலத்தில் பயன்படுத்தல்)
- 12 நீர்க் கரைகளில் வளரும் மரங்கள்.

ஆலய வழிபாட்டில் முக்கியமாக கொள்ளப்படுகின்ற மூர்த்தி, தலம், விருட்சம் என்பவற்றில் விருட்சம் ஒவ்வொரு ஆலயத்திற்கும் முக்கிய பொருட்டாக கொள்ளப்படுகின்றது. அந்தவகையில் ஆலை, அரசு, வேம்பு, அத்தி, இத்தி, வில்வம், நெல்லி, இவ் தலவிருட்சங்களிலே முக்கியமான ஒரு சில விருட்சங்களின் பயன்பாட்டு சார் பண்பாட்டியலின் முக்கியத்துவத்தினைக் கூறலாமென நினைக்கின்றேன்.

அந்த வகையில் முதலில் ஆலமரம் விருட்சங்களில் பூ, காய், பழம், விதை, பட்டை, வேர், போன்றன மருத்துவத்துறைக்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இதனால் இது தல விருட்சம் மாத்திரமன்றி ஒரு மூலிகையாகவும் கொள்ளப்படுகின்றது. அந்த வகையில் வயிற்றுக்கோளாறு போக்கவல்லது, சீதபேதி நோயை தீர்க்கவல்லது, நீற்றுப்போனதாது கட்டியாக, மலச்சிக்கல் நீங்க, நீரழிவு குணமாக, பல் சம்பந்தப்பட்ட வருத்தம் தீர இவை பயன்படுகிறது.

இதன் பூ - இதன் மெக்கு என்பனவற்றினை சுத்தம் செய்து அம்மியில் வைத்து அரைத்து பால் விட்டு கொட்டைப் பாக்களவு எடுத்து பாலில் கலக்கி காலை, பகல், மாலை மூன்று நாட்களுக்கு குடிக்க வேண்டும்.

அடுத்து சீதபேதி நோய் நீங்க - ஆலமரத்தின் இளம் தளிரை எடுத்து அம்மியில் மைபோல் அரைத்து கொட்டைப்பாக்களவு வாயில் இட்டு சிறிதளவு சுநீர் அருந்த வேண்டும் காலை, பகல், மாலை மூன்று வேளை அருந்த வேண்டும்.

நீற்றுப் போன தாது கட்டியாக - ஆலம் பழத்தினை எடுத்து சுத்தம் செய்து இவ்விருட்சத்தின் இலை, ஆலம் விழுதின் நுனியையும் எடுத்து அம்மியில் மைபோல் அரைக்க வேண்டும் கொட்டைப் பாக்களவு எடுத்து பசும் பாலில் கரைத்து காலை வேளையில் மாத்திரம் உண்ண வேண்டும். இதனை நாற்பது (40) நாட்களுக்குச் செய்ய வேண்டும்.

மலச்சிக்கல் மற்றும் நீரழிவு நோய்களைக் குணப்படுத்த - ஆலம் பழத்தினை எடுத்து சுத்தம் செய்து அம்மியில் வைத்து அரைத்து கொட்டைப் பாக்களவு எடுத்து ஒரு டம்ளர் பசுப்பாலில் கரைத்து நித்திரைக்குப் போகும் முன் அருந்த வேண்டும். காலையில் மலம் இளகி சரளமாகப் போகும் அத்துடன் நீரழிவு நோய் ஏழு நாட்களில் நீங்கிவிடும் அத்துடன் ஆலமரத்தின் அடிப்பட்டையையும், மேற்பட்டையையும் எடுத்து அம்மியில் வைத்து அரைத்து மண்பானையில் ஊற விட வேண்டும். பின்னர் விடியற் காலையில் வெறும் வயிற்றில் குடிக்க வேண்டும்.

அடுத்து பல் சம்பந்தமான நோய்களை குணப்படுத்த - இதற்கு 6mm விட்டமுடைய ஆலம் விழுதுகளை எடுத்து 10cm நீளத்திற்கு வெட்டி அதன் ஒரு நுணியை பல்லால் கடித்து விறஸ் போன்று ஆக்கிக் கொள்ள வேண்டும் இதனை காலையும், மாலையும் செய்ய வேண்டும் அதன் பின்னர் வாயினை சுடுநீரால் கொப்பழிக்க வேண்டும்.

அடுத்து தலவிருட்சங்களில் ஒன்றாகிய அரச மரத்தின் பண்பாட்டியலை நோக்குமிடத்து இது 10 தொடக்கம் 35அடி உயரம் வரை வளரக்கூடியது. ஆலயங்களில் முன்பக்கமும் சாலையோரங்களிலும் காணப்படும். இது வயிற்றுவலி, சொறி, சிரங்கு போன்றவற்றினைக் குணப்படுத்த வல்லது. கௌதம புத்தர் ஞானம் பெற்றதும் அரச மரத்தின் கீழ் ஆகும். இது இந்து, பௌத்த மத இணைப்பினை ஏற்படுத்துகின்ற ஒரு மரமாகவும் காணப்படுகிறது, அத்துடன் பிள்ளைப் பாக்கியம் இல்லாதவர்கள் நன்றாக முழுகிவிட்டு உடுத்த உடையுடன் அரச மரத்தினை வலம் வந்தவுடன் பெண்கள் கருத்தரிக்கின்ற முறைமை எமது மக்களிடத்தில் அன்று தொட்டு இன்றுவரை காணக் கூடியதாகவுள்ளது.

வயிற்று வலியைப் போக்கவல்லது - இதன் பூவினை எடுத்து சுத்தம் செய்து அம்மியில் வைத்து அரைத்து அதனைக் கொட்டைப்பாக்களவு எடுத்து காய்ச்சிய பசும்பாலில் கரைத்து காலை வேளை கொடுக்க வேண்டும்., உடன் சிறிதளவு சுடுநீர் கொடுக்க வேண்டும் இதனை மூன்று நாட்களுக்கு கொடுக்க வேண்டும்.

சொறி, சிரங்கு போக்கவல்லது - காய்ந்த அரச இலைகளை எடுத்து அதனை தணலில் கருக்கி அத்துடன் அம்மியில் நீரடி முத்துப் பருப்பையும் சேர்த்து மைபோல் அரைத்து சிரங்கின் மேல் பூச வேண்டும், மறுநாள் அதனைக் கழுவி பின்பு புதிதாகப் பூச வேண்டும்.

அடுத்ததாக வில்வம் மரத்தினை நோக்குமிடத்து-

இதுவும் தல விருட்சங்களில் ஒன்று பத்திர புஸ்பங்களில் ஒன்று சிவனுக்குரிய தல விருட்சமாகும் இதில் பல வகையுண்டு மூன்று இதழ் கொண்டவை. ஐந்து இதழ் கொண்டவை, ஏழுஇதழ் கொண்டவை, ஒன்பது இதழ் கொண்டவை அத்துடன் மூன்று இதழ் கொண்ட வெள்ளை வில்வமும் உள்ளது. இதன் பெயரில் திருகோணமலையில் வெள்ளை வில்வபத்திரகோணேசர் ஆலயமுள்ளது. இதன் இலைகள் இறைவனுக்கு அர்ச்சனை செய்வதற்குப் பயன்படுகிறது. இதன் பட்டை, வேர், காய், பழம் என்பன மருத்துவத் துறைக்குப் பயன்படுகின்றது

அடுத்ததாக வணக்கத்திற்குரிய மரங்களாக பின்வருவனவற்றினைக் கொள்ள முடியும் ஆலை, அரசு, வேம்பு, வில்வம், நொச்சி (கருநொச்சி), துளசி, அறகு, நெல்லி, விக்னா, கொன்றை, குவளை, கடம்பை, ஆத்தி, மயில்கொன்றை, திருநீற்றுப்பச்சை, வன்னி போன்றவற்றினைக் கொள்ளலாம்.

அறுகம்புல் - அறுகம்புல்லினை எமது முன்னோர் பல்வேறு தேவைகளுக்காகப் பயன் படுத்தியிருக்கின்றனர். நோய் தீர்க்கும் மருந்தாக காணப்படுகின்றது, உடலின் எடையைக் குறைக்கவும், நரம்புத் தளர்ச்சியை இல்லாது ஒழிக்கவும், இரத்தப் புற்றுநோயைத் தவிர்க்கவும், இரத்த சிவப்பணுக்களைப் பெருக்கவும், இருமல், இதயக் கோளாறு, மூட்டுவலி, இரத்தசோகை போன்ற நோய்களை குணப்படுத்த பயன்படுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். அறுகம் புல்லில் ஏழு வகையுண்டு அவையாவன உப்பறகு, கூந்தல்அறகு, சிற்றறகு, புல்அறகு, கொடியறகு, பாளையறகு, வெள்ளறகு - இவை இனிப்புச் சுவையுடையது, உவர்ப்புச் சுவையுடையதும், குளிர்ச்சி சுவையுடையதுமாக காணப்படுகின்றது. சிவபுராணத்தில் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் புல்லாகிப் பூடாய் என்பது அறுகம் புல்லினையே, இற்றைக்கு 2000 வருடங்களுக்கு முன்பு அறுகம் புல்லின் மகிமை உணரப்பட்டு இருக்கின்றது. சிலப்பதிகார காலத்திலே பெண்களால் நெல்லையும், அறுகம் புல்லினையும் இறைவனுக்கு தூவி வழிபாடு செய்ததாக சிலப்பதிகாரம் கூறுகின்றது. அத்துடன் வாழ்த்துக் கூறுவதற்காகவும் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்திருக்கின்றது அதாவது “ஆல் போல் தழைத்து அறகு போல் வேருன்றி மென்று செமித்து வாழக் கடவீர்” பெண்கள் வீட்டு முற்றத்தினைக் கூட்டி கோலமிட்டு சாணத்தினால் மெழுகி, சாணத்தினால் பிள்ளையார் பிடித்து திருமுடியில் அறுகம் புல்லினைச்சூட்டி வழிபட்டு இருக்கின்றனர்.

விநாயகருக்கு கொடியறுகு, எருக்கலம்பூ, வன்னிஇலை, என்பவற்றினைக் கொண்டு மாலை கட்டி வழிபாடு செய்திருக்கின்றனர் உடலில் காணப்படுகின்ற ஆறு மூலாதாரங்கள் போன்று ஞானப் பாதையில் ஊர்ந்து கடப்பது குண்டலினி சக்தி, எனவே குண்டலினி சக்தியின் இயக்கத்தினை அறுகம் புல் இயக்குகிறது.

கொடிவகைகளான மரங்களாக பின்வருவனவற்றைக் கொள்ளலாம் ஓணான் கொடி, காக்கணங்கொடி, குண்டுமணி, கொடிப்பாலை, கொல்லன்கோவை, சிறுகுறிஞ்சா, சுரத்துஅவரை, தூதுவளை, நன்னாரி, பிரண்டை, பிரப்பன்தண்டு, பெருமருந்துக்கொடி, சிறகவரை, உப்புருவி, புல்லுருவி, தண்ணீர்க்கொடி போன்றவற்றினை கொள்ளலாம். இதில் மறைந்து வருகின்ற ஒருசில கொடிகளின் பண்பாடு சார்ந்த விடயங்களை நோக்கக்கூடியதாக உள்ளது.

அந்த வகையில் ஓணான்கொடி - இது ஒருவகை கொடியினமாகும். இது பெரிய மரங்களின் மீது சுற்றிப்படரும், இதற்கு விரல் நரம்புகள் உள்ளன மரத்தின்மேல் ஏறி வளரக்கூடியது இது பெரும்பாலும் பனைமரத்தின் மீது ஏறி வளரும், இதன் இலை வெற்றிலை இலைபோன்று காணப்படும், இது நிலத்திலும் நீண்டு படரக்கூடியது, இது ஒரு மூலிகையாக எமது முன்னோர்களால் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்திருக்கின்றது. எமது முன்னோர்களால் காட்டில் விறகுகளைக் கற்றையாகக் கட்டி சுமந்து செல்வதற்கு இதன்கொடிகள் கயிறாக பயன்படுத்தப்பட்டு வந்திருக்கின்றது.

அதுமட்டுமன்றி உடலில் ஏற்படுகின்ற வீக்கத்திற்காக இதன் இலைகளை எடுத்து ஒத்தடம் போடுகின்றார்கள். ஓணான் கொடியிலைகளை எடுத்து அத்துடன் உத்தாமணியையும் சமமாக எடுத்து உரலில் போட்டு நன்றாக இடித்து அவற்றினை கசக்கி பிளிந்து சாற்றினை எடுத்து காற்பங்கு புளியும், உப்பும் சேர்த்து மண்சட்டியில் இட்டு அடுப்பில் வைத்து காய்ச்ச வேண்டும், மருந்து நன்றாக கொதித்து வரும் வேளையில் அதனை இறக்கி இளங்கூடாக இருக்கும் போது இதனை இறக்கி வீக்கத்தின் மேல் பத்துப்போட்டு வந்தால் வீக்கம் தானாக வற்றிவிடும் , இதனை தினசரி காலை, மாலை பத்துப்போடுதல் வேண்டும்.

கண்ச்கூடு தணிய - உடல் இளைத்து வருபவர் பெரியவர் ஆயினும் சரி, சிறியவர் ஆயினும் சரி உடல் பலம்பெற இதன் இலையை எடுத்து உரலில் இட்டு இடித்து அதன் சாற்றினை பிளிந்து அத்துடன் சிறிதளவு உப்பு சேர்த்து கரைத்து உடல் முழுவதும் பூசவேண்டும். அதன் பின்பு வெந்த நீர் கொண்டு குளிக்கவேண்டும். அப்போது கண்ச்கூடு மாறி உடல் பலம் பெறும்.

கொடிப்பாலை - இதற்கு பல்வேறு பெயர்கள் வழங்கப்படுகின்றது நஞ்சுமுறிச்சான், நஞ்சாமுஞ்சா, கக்குபாலை, நஞ்சறுப்பான், கொண்டைச்சாணி என்றும் கூறுவர். இதன் கொடித்தண்டு, சற்று மிருதுவாக இருக்கும். இதன் இலை பச்சை நிறமாக இருக்கும். ஆலை மரத்து இலைபோல் சற்று நீண்டு நுனி வளைவாக இருக்கும். இலையின் மேற்பரப்பு சுரசுரப்பாக இருக்கும். அடிப்புறத்தில் மெல்லிய சுணை படர்ந்து காணப்படும். இதனை எமது முன்னோர் வைத்தியத் துறைக்குப் பயன்படுத்தி வந்திருக்கின்றனர் இதன் வேர், தண்டு, இலை என்பனவற்றினை எடுத்து நன்றாக கழுவ வேண்டும் அதன் பின்பு வேரினை நன்றாக சிறு சிறு துண்டுகளாக வெட்டி வெயிலில் உலர விட்டு நன்றாக இடித்து தூளாக்கி வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இதனை விசக்கடி வைத்தியத்திற்குப் பயன்படுத்தியிருக்கின்றனர் பாம்பு கடித்தபின் இத்தூளினை மூக்குத் துவாரத்தினூடாக வைத்து ஊதி விட வேண்டும் இதே போன்று இதன் இலையை அரைத்து எலுமிச்சம்பழம் உருண்டை அளவு எடுத்து உள்ளிற்ரு கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து நன்னாரிக் கொடி - இது வரண்ட பிரதேசத்தில் நன்றாக வளரக்கூடியது நீண்ட காம்பில் ஒவ்வொரு இலையாக வளரும் இலை சாம்பல் படிந்த நிறத்தில் காணப்படும் இலை ஒவ்வொன்றும் 5 - 6 cm நீளமுடையது 1 cm அகலமுடையது. இலைகள் நடுவில் வெளிவரக் கோடு காணப்படும் இதன் வேர் நறுமணம் மிக்கது இதன் வேரைக் கொண்டு தேநீர் தயாரிக்கப் படுகின்றது. எமது முன்னோர்கள் திருமண வீடுகள் மற்றும் கொண்டாட்ட வைபவங்கள் போன்ற நிகழ்வுகளுக்கு இத் தேநீரை பரிமாறி வந்திருக்கின்றனர், இது பித்தக் கோளாறு கணச்சூட்டினைப் போக்குகிறது, விசம் முறியப் பயன் படுத்தப்படுகிறது.

பித்தக்கோளாறு போக்க - வேரினை எடுத்து கொத்த மல்லியுடன் ஒரு டம்ளர் நீர் சேர்த்து அவித்து அதனை வடித்தெடுத்து அத்துடன் பால் சக்கரை என்பன சேர்த்து காலை, மாலை ஏழு நாட்களுக்கு அருந்த வேண்டும்.

விசத்தினை முறிக்க - நன்னாரி வேரை சோற்றுக் கற்றாளையுடன் சர்க்கரை சேர்த்து காலை மாலை உண்ண வேண்டும். இவ்வகைக் கொடியினை எமது முன்னோர் வைத்தியத் துறைக்கு கூடுதலாக பயன்படுத்தி வந்திருக்கின்றனர்.

அடுத்து கிழங்கு வகைத் தாவரங்கள்- எமது பண்பாட்டோடு இணைத்திருப்பதை நோக்குமிடத்து எமது பண்பாட்டில் மறைந்து வருகின்ற கிழங்குகளாக பின்வருவனவற்றினைக் கொள்ளலாம் தாமரைக்கிழங்கு, ஓட்டிக்கிழங்கு, கட்டுவிழாக்கிழங்கு, வள்ளிக் கிழங்கு, இராசவள்ளிக்கிழங்கு, கருணைக்கிழங்கு, முத்தக்காச்சிக்கிழங்கு, கானல் வாழைக்கிழங்கு, இஞ்சிக்கிழங்கு, பன்றிக்கிழங்கு, வத்தாளைக்கிழங்கு, பனம்கிழங்கு போன்றவற்றினைக் கொள்ளலாம். கிழங்கினை அவித்து உண்டு இருக்கின்றனர், வற்றல், பிட்டு, கூழ் இதனை எமது பண்டிகைக் காலங்களில் சமைத்து பறிமாறுகின்றோம், ஆடிக் கூழ் வருடம் தோறும் சம்பிரதாயமாகக் கொண்டாடப்படுகின்றது.

முதலில் அருகி வருகின்ற கிழங்கு வகைகளில் தாமரைக் கிழங்கு - இது ஆழமான நீர் நிலைகளில் வளரக் கூடியது கிழங்கிலிருந்து தண்டு தோன்றி அது நீமட்டம் வரை வளரும் பெரிய வட்டமான இலை 30cm தொடக்கம் 45cm அகலத்தில் வட்டமாக இருக்கும், மேல் பக்கம் பச்சை நிறமாகவும் கீழ்பக்கம் ஊதா நிறமாகவும் இருக்கும், தாமரைப்பூ 10 தொடக்கம் 15 வரையான இதழ்களைக் கொண்டது.

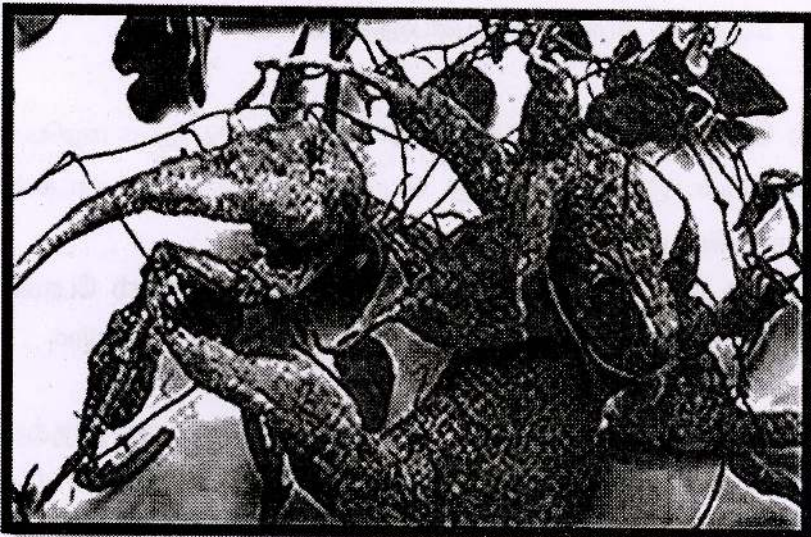

இதில் இரண்டு வகையுண்டு வெண்டாமரை, செந்தாமரை. வெண்டாமரை இருதய நோய்களை குணப்படுத்த வல்லது, தாமரை மலர்கள் இறைவழிபாட்டில் முதன்மைப் படுத்தப்பட்டுள்ளதாக அறியமுடிகின்றது.

வரட்டு இருமலைப் போக்க - செந்தாமரை இதழ்களை எடுத்துமண்சட்டியில் இட்டு 1 லீற்றர் தண்ணீர் விட்டு இரவு முழுவதும் ஊற வைத்து மறுநாள் சட்டியினை அடுப்பில் வைத்து நன்றாக கொதிக்க வைக்க வேண்டும், அதன் பின்பு நன்றாக வடித்தெடுத்து தினசரி காலை,மாலை 50ml அத்துடன் 1 தேக்கரண்டி தேன் கலந்து குடிக்க வேண்டும். இதன் கிழங்கினை அவித்து பொரித்து வடை செய்து உண்பதன் மூலம் மலச்சிக்கலை தடுத்துக் கொள்ளலாம்.

கொல்லன் கோவைக் கிழங்கு - இதற்கு மறு பெயர் ஆகாசக் கருடன் கிழங்கு, பேய் சீந்தல் என்ற பெயரும் உண்டு. இந்தக் கிழங்கு பூமியில் விளைந்தாலும் இதற்கு ஆகாயத்தில் விளையும் சக்தியுண்டு இந்தக் கிழங்கு அதிகமாக காடுகளில்தான் வளர்வதுண்டு இதன் இலை கோவை இலை போன்று காணப்படும். இதன் பூ சிறியது, பூத்த மறுநாளே உதிர்ந்து அந்த இடம் பிஞ்சு தோன்றி முற்றிப் பழுக்கும். பழம் சிறிய அளவில் செந்நிறமாகக் காணப்படும்.

இதன் கிழங்கு வைத்தியத்துறைக்குப் பயன் படுத்தப்படுகிறது அதாவது பாம்புக்கடி லிங்கப் புற்றுநோய், கொடுக்குப்புண், நாட்பட்ட வெள்ளைஒழுக்கு, மேக,ரோக, கிரந்திப் புண், வாய்ப்புண், கழலைக்கட்டிகள், அரையாப்பு, இரத்தக் கட்டிகள் என்பன சுகமாகி விடும்.

பாம்புக் கடிக்கு - கிழங்கினை எலுமிச்சம் பழம் அளவிற்கு எடுத்து வாயில் சப்பி
மென்று விழுங்க வேண்டும் அடுத்து இதனை அரைத்து துளாக்கி எடுத்து ஏனைய
நோய்களுக்குப் பயன்படுத்தலாம்.

கை கால் மூட்டு வீக்கம் நீங்க - மண்சட்டியில் விளக்கெண்ணெய் ஊற்றி
அத்துடன் இலையை நன்றாக வதக்கி எடுத்து வெள்ளைத் துணியினால் மூட்டை
கட்டி ஒற்றடம் போடுதல் வேண்டும்.

சொறி சிரங்கு, ஆறாதபுண், குழந்தைகளுக்கு ஏற்படும் அக்கினி
கர்ப்பான்புண் இந்த இலையை காயவைத்து அதை பவுடர் ஆக்கி அதனை தேங்காய்
எண்ணெய்யுடன் கலந்து பூச வேண்டும்.

அடுத்து மருத்துவப் பயன்பாட்டில் பயன்படுத்துகின்ற தாவரங்களாக -
பின்வரும் தாவரங்களைக் கொள்ளலாம் தொட்டாச் சுருங்கி, வெள்ளை எருக்கு,
அறுகம் புல், காக்கணம் கொடி, ஆணைமடக்கி, குன்றிமணி, தூதுவளைக்கொடி,
சோற்றுக்கற்றாளை, முடிதும்பை, செருப்படி, கார்த்திகைக்கொடி, பிரண்டை, திரிகளளி,
நெருஞ்சி, மூக்கரட்டை, சித்திரப் பெளர்ணமி, அவுரி, ஆடாதோடை, ஆடுதீண்டாப்பாலை,
ஊமத்தை, கரிசாலங்கன்னி, நறுவிலி, கரும்பு, கறிவேப்பிலை, கற்புரவல்லி,
காட்டாமணக்கு, குப்பைமேனி, கொய்யா, திருநீற்றுப் பச்சை, துளசி, நாயுருவி,
நொச்சி, பாவட்டை, பிரப்பந்தண்டு, புங்கை, பூவரசு, பேய்மிரட்டி, பொன்னவரை,
மாதுளை, மருதமரம் போன்றன பயன்படுத்தப்பட்டன.

முதலில் தொட்டாச்சுருங்கி பற்றி நோக்கும் போது இதன் மறுபெயர் நமஸ்காரி
என்று அழைப்பர். இது காந்த சக்தி கொண்டது. இதனை 48 நாட்கள் தொட்டால்
உள்ளாற்றல் பெருகும்.

அத்துடன் உடலில் ஏற்படும் சொறி, சிரங்கு, படைதேமல் போன்றவற்றிக்கு
இதன் இலைச் சாற்றினை எடுத்து அதன்மேல் தடவிவிட வேண்டும்.

மாதவிடாயின் போது இரத்தப் பெருக்கு அதிகமாக இருக்கும் போது
இதன் இலையை எடுத்து சுத்தம் செய்து சின்ன வெங்காயம், சீரகம் சேர்த்து
அரைத்து மோரோடு கலந்து சாப்பிட வேண்டும்.

ஆசன வாயிலுள்ள கடுப்பு, மூலச்சூடு சிறுநீர்நோய்கள் நீங்க - இதன் இலை, வேர் என்பன பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இதன் வேர், இலை என்பனவற்றை சம அளவு எடுத்து இதனை நன்கு உலர்த்தி நன்றாக பவுடர் ஆக்கி எடுக்க வேண்டும் ஒரு டம்ளர் பாலுக்கு 15கிராம் போட்டுக் குடித்துவர இந்த நோய்கள் தீர்ந்து விடும்.

வயிற்றுக்கடுப்பு நீங்க இலையை எடுத்து நன்றாக அரைத்து மோரில் கலந்து மூன்று நாட்கள் சாப்பிட்டு வந்தால் வயிற்றுக் கடுப்பு நீங்கி உடல் குளிர்ச்சியடையும்.

அடுத்து தூதுவளைக் கொடி இதனை தூதுவளைங்காய், தூதுவளைக் கொடியில் காய் அல்லது செல்லாயோ என்றும் இதனை அழைப்பர். இந்தக் கொடிக்கு தண்டுமுள் இருக்கும், பச்சை பச்சேலென்ற இலை, ஊதாநிறப்பூ, சுண்டக்காய் போன்ற காய் காணப்படும்.

இது நெஞ்சுச் சளியைப் போக்க - இதன் இலையை ஆய்ந்து நன்றாக கழுவி பின்பு இதனை நெய்யில் வதக்கி வெங்காயம், மிளகாய், தக்காளி, உப்பு இவை சேர்த்து அரைத்து உருண்டையாகப் பிடித்து காலை, நண்பகல், மாலை சாப்பிட்டு வந்தால் இந்த நோய் நீங்கும்.

அடுத்து சோற்றுக்கற்றாளை - இது தாழை இனத்தினைச் சேர்ந்தது, இதற்கு இலை இல்லை. அடுக்கடுக்காக மடல் காணப்படும், இது உலர் வலயத்தில் வளரக்கூடியது, இதன் மடல் 20cm தொடக்கம் 45cm வரை நீண்டு வளரக்கூடியது. அடிப்பகுதி பருத்து முனைப்பகுதி கூர்மையாகக் காணப்படும். வழுவழுப்பான பச்சை நிறத்தில் காணப்படும் அதன் உள்ளிருக்கும் கண்ணாடி போன்ற நுங்கை சதைப்பற்றுள்ளது. இதுதான் மருத்துவத்திற்குப் பயன்படுகிறது. இது பின்வரும் நோய்களை நீக்குவதற்கு எமது முன்னோரால் பயன்படுத்தப்பட்டு இருக்கின்றது.

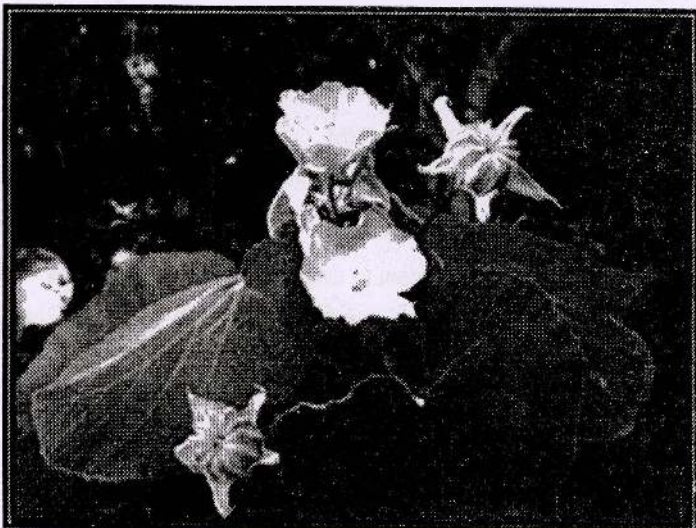
சிறுநீருடன் இரத்தம் போவதை நிறுத்துதல் - கற்றாளை மடலினை வெட்டி அதனை நாலுவிரல் கடையளவிற்கு சிறு துண்டுகளாக வெட்டி அதன் கனமான தோலை நீக்கி அதன் உள்ளிருக்கும் சதையை விழுங்கக்கூடிய அளவிற்கு வெட்டி தண்ணீரில் போட்டு நன்றாக கழுவி வேண்டும். அதன் பின்பு காலை வேளை வெறும் வயிற்றில் விழுங்கி விட வேண்டும், இதனை தொடர்ந்து மூன்று நாட்களுக்குச் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து சிறுநீர் துவார எரிச்சல் நீங்க மற்றும் நிறுநீர் கட்டு உடைய - கற்றாளையை எடுத்து நாலுவிரல் கடையளவு துண்டுகளாக வெட்டி அதன் மேல்தோலினை நீக்கி செழும்பு பிடிக்காத பாத்திரத்தில் இட்டு, மூன்று கடுக்காயை எடுத்து உள்ளேயுள்ள விதையை நீக்கி அம்மியில் வைத்து அரைந்து அதனுள் இட்டு கால் மணி நேரத்திற்கு மூடி விட வேண்டும். அதன் பின்பு பத்து காசு எடை வெங்காரத்தினை எடுத்து பொரித்து தூள் செய்து, இதனுடன் போட்டுக் கலக்கி பத்து நிமிடம் மூடி வைத்தபின்னர் நீர் தேங்கி நிற்கும். அதனை வடித்து எடுத்து குடித்தால் பதினைந்து நிமிடத்தில் சிறுநீர்க் கட்டி உடைந்து வெளியேறும். இவ்வாறான செயற்பாட்டிற்காக இதனை எமது முன்னோர் பயன்படுத்தி வந்திருக்கின்றனர்.

அடுத்து வட்டத்துத்தி - இதற்கு நன்னீர் தேவையில்லை, இது வரண்ட பிரதேசத்தில் வளரக்கூடியது, இது கூட்டம் கூட்டமாக வளரக்கூடியது, தோட்டம், வேலியோரங்களில் வளரக்கூடியது, ஒன்று முதல் ஒன்றரை மீற்றர் வரை வளரக்கூடியது.

இது கிளை கொண்டு இருக்கும் நுனியில் பூக்கும் இதன் இலை அரச இலை போன்று அகலமாக முனை குறுகி கூர்மையாகக் காணப்படும். இதன் இலை பச்சை நிறமாக இருக்கும், இது மாலை 4 - 5 மணியளவில் பூக்கும். இதன் பூ ஒரேஞ் நிறத்தில் மஞ்சள் கலந்தது போன்று காணப்படும்.

இதன் காயானது டப்பா போன்று வட்டமாகக் காணப்படும் பழுத்த பின்பு பழுப்பு நிறமாகக் காணப்படும், இதன் விதை வெயிலில் வெடித்துப் பறக்கும் தன்மை கொண்டது.

இதன் மருத்துவ குணங்களாக மூலமுளை குணமாக- தேவையான அளவு துத்தி இலைகளை எடுத்து அதனை நறுக்குதல் அடுப்பில் சட்டியொன்றினை வைத்து வரண்ட பின்பு சிற்றாமணக்கெண்ணெய் விட்டு காய்ந்தவுடன், துத்தி இலையை விட்டு வதக்க வேண்டும். வதங்கிய பின்பு இதனை எடுத்து இளஞ்சூட்டில் வைத்து மூலமுளையில் மீது வைத்து கட்டி விட வேண்டும். இதனை இரவு வேளையில் செய்ய வேண்டும், காலையில் எடுத்து விட வேண்டும், இதனை மூன்று நாட்கள் செய்ய வேண்டும்.

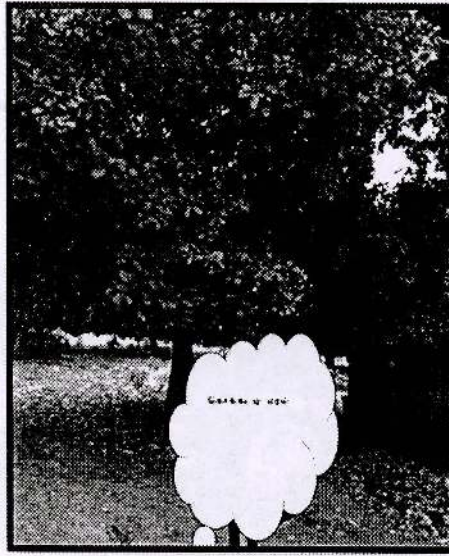
இதே போன்று இதனைக் கொண்டு லேகியம் தயாரித்து உண்டு இருக்கின்றனர். அதாவது, துத்தி இலையை பசுவின் பாலில் இட்டு நன்றாக உரலில் இட்டு இடித்து சாற்றினைப் பிளிந்து எடுத்தல், வெள்ள வெங்காயத்தை அதனுடன் 250ml நெய் விடுதல், அதனுள் 150g கற்கண்டுத்துண்டு போட்டு நன்றாகக் காய்ச்ச வேண்டும். இதனை காய்ச்சி எடுத்து காலை, மாலைவேளை 1 தேக்கரண்டி வீதம் 21 நாளைக்கு சாப்பிடுதல் வேண்டும்.

அடுத்து அன்றாட வாழ்வியலில் பயன்படுத்துகின்ற தாவரங்களாக பின்வருவனவற்றினைக் கொள்ளலாம்-

➤ ஆடைகளைச் சுத்தம் செய்வதற்காகப் பயன்படுத்தப்பட்ட தாவரங்களாக பின்வருவனவற்றினைக் கொள்ளலாம்.

1. கொக்கட்டி மரம்
2. மரக்காலம் காய் போன்றவற்றினைக் கொள்ளலாம்.

1. கொக்கட்டி மரத்தினை நோக்கும் போது :- இது நீண்டு வளரக் கூடியது, இலை வட்ட வடிவமான சுருண்ட இலை இது கிளைகளைக் கொண்டு இருக்கும், உருண்டை வடிவான பச்சை நிறக் காய்களைக் கொண்டிருக்கும், இக் காய்களை எடுத்து உரலில் இட்டு துவைத்து அதனைப் பாத்திரத்தில் இட்டு நீர் ஊற்றி அலசும் போது அவை நுரைக்கும். அதனுள் உடுப்பினை இட்டு ஊற வைத்து ஆடைகளை சுத்தம் செய்து உலர விட்டு அணிந்திருக்கின்றனர்.

2. இதை போன்று மரக்காலம் காயினையும் எமது முன்னோர் ஆடைகளைச் சுத்தம் செய்வதற்குப் பயன்படுத்தியிருக்கின்றனர்.

➤ நோய் நீக்கியாகப் பயன்படுத்தியிருக்கின்றனர் - எமது முன்னோர் நோய் வராமல் பின்வரும் தாவரங்களைப் பயன்படுத்தியிருக்கின்றனர்.

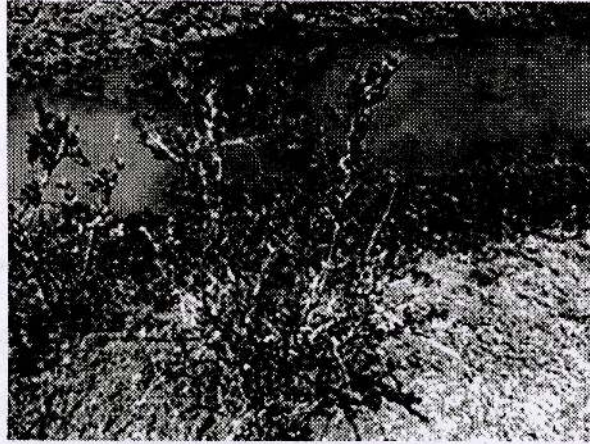
1. மோதிரக்கன்னி - இதன் பட்டையை எடுத்து அரைத்து காயப்பட்ட புண்களுக்கு வைத்துக் கட்டுதல்.

2. இராசகள்ளி - இதன் மரம், தண்டு என்பவற்றினை எடுத்து கட்டு, சிரங்கு போன்றவற்றிக்குப் பயன்படுத்தியிருக்கின்றனர்.

3. லாக்கடை-இதனை எமது முன்னோர் குழந்தைப் பிரசவம் இடம் பெற்ற வீடுகளில் புகையூட்டுதல், கண்ணூறுகழித்தல், மெழுகு என்பனவற்றினைப் பெறுவதற்காக பயன் படுத்தியிருக்கின்றனர்.

➤ நீர் ஆகாரத்திற்காகப் பயன்படுத்திய மரங்கள்

1. தண்ணீர்க் கொடிமரம் - இது நீண்டு திராட்சை போன்று காணப்படும். இதன் தண்டினுள் நீர் சேமித்து வைக்கப்பட்டிருக்கும். வனத்தில் வேட்டையாடுபவர்கள் விறகு எடுப்பவர்கள் தண்ணீர் தாகம் எடுத்தால் இக் கொடி மரத்தினை தேடிப் பிடித்து அதன் தண்டினை உடைத்து வாயில் விட்டு ஒரு முனையினை உறுஞ்சும் போது உள்ளிருக்கும் நீர் வரும் இதன் மூலம் தாக சாந்தியினை தீர்த்துக் கொண்டனர்.

2. கூட்டுறான் மரம் - இம் மரத்தினைக் கொண்டு. பொதுவான இடங்களுக்கு சந்தை, கடை, போன்றவற்றிக்கு இவ் மரத்தினால் மேசை கதிரை நீளமான மேசை போன்றவற்றினை அமைப்பார்கள். இதன் நோக்கம் கூடுதலான மக்களை தன்பால் ஈர்த்துக் கொள்ளலாம் என்பது எமது முன்னோரின் ஐதீகமாகும்.

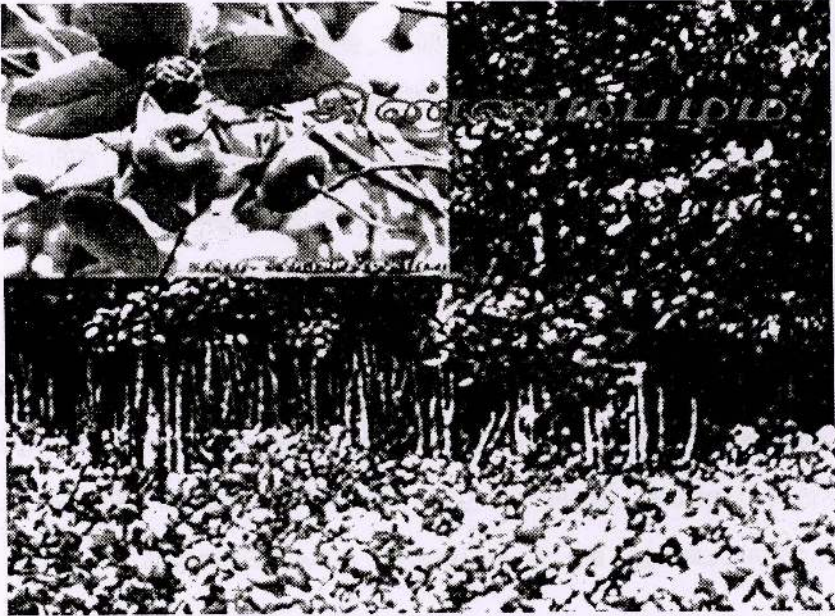
விறகுத் தேவைக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்ட தாவரங்கள் - எமது முன்னோர் கடல் கறி மாமிச உணவுகளை சுவையாக உண்பதற்கும் அவித்தும் வாட்டியும் உண்பதற்காக பின்வரும் தாவரங்களைப் பயன்படுத்தியிருக்கின்றனர் புடான்மரம், காட்டு நெல்லி, இராசகள்ளி, வீரமரம், வேம்பு போன்றவற்றினைக் கொள்ளலாம்.

➤ அடுத்து வாழ்வியலில் பயன்படுத்திய கனிவகைகளை நோக்கும் போதுஎமது முன்னோர்கள் தமது ஊட்டச்சத்து தேவையினை நிறைவு செய்யும் பொருட்டு பல்வேறு வகையான பழவகையினையும் தமது அன்றாட உணவுத் தேவையின் பொருட்டு பயன்படுத்தி வந்திருக்கின்றனர் அந்த வகையில் எமது மக்களிடத்தில் மறைந்து செல்கின்ற கனிவகைகளை மாத்திரம் வெளிக்கொணர முயற்சிக்கின்றேன். அந்த வகையில் முக்கனி என்று கூறப்படுகின்ற மா, பலா, வாழைப் பழங்களும் அதனூள், பாலைப்பழம், சுரவணைப்பழம், நறுவிலியம்பழம், வீரப்பழம், சூரப்பழம், கறுக்காப்பழம், கிழாப்பழம், கூழான்பழம், தண்ணீர்சோற்றுப்பழம், கிண்ணம்பழம், பனிச்சம்பழம், பிரப்பன்பழம், நாவல்பழம், நோனிப்பழம், முந்திரியம்பழம் அன்னமின்னாப்பழம். காரைப்பழம், ஈச்சம்பழம், நெல்லிப்பழம், கடுபுளியம்பழம், மருங்கப்பழம், மீனாட்சிப்பழம், லாக்கனல் பழம், நூரப்பழம், அத்திப்பழம் போன்றன எம்மிடத்தில் அருகிவருகின்ற பழமரங்கள் ஆகும்.

தண்ணீர் சோற்றுப்பழம் - இது ஒரு வகை கொடிவகையினைச் சார்ந்தது. இது நீண்டு கொடியாகப் பரவும். இதன் இலை வட்டவடிவமானது. இதன் பழம் இளம் மஞ்சள் நிறம் உடையது. இதனை எடுத்து தண்ணீர் சோற்றுடன் பிசைந்து உண்டால் மிகவும் குளிர்மையானது, உடல் சூட்டினைக் குறைக்கவல்லது.

கிண்ணமரம் - இதுவும் ஒரு வகைத்தாவரமாகும். இது ஆற்றங்கரையோரங்களில் உயர்ந்து வளர்ந்து காணப்படும், கிளை கொண்டு இருக்கும், இதன் இலை பச்சை நிறமாக காணப்படும். இதன் பழம் மங்குஸ்த்தான் பழம் போன்று காணப்படும், இதன் காய் பச்சை நிறமாகவும் காணப்படும், இதன் சுவை சற்றுப் புளிப்பாக காணப்படும், இது உடல் உண்ணத்தைக் குறைத்து குளிர்மையடையச் செய்கிறது, வயிற்றுப்புண் போக்குகின்றது, இவ் வகையான மரங்கள் தற்போது அருகிப்போவதைக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது.

அடுத்து பனிச்சமரம் - இதுவும் நீண்ட பருத்த மரமாகும். சுமார் 15 தொடக்கம் 20அடி உயரத்தில் வளரக்கூடியது. இதன் இலை பச்சை நிறமானது. இது கிளை விட்டு வளரக்கூடியது. மரத்தில் காய்கள் காணப்படும்போது மரம் அழகாகக் காணப்படும். இதன் காய்கள் விறவுண் கலந்த நிறத்தினையுடையது. பழத்தினையுடைத்தால் பிசின் போன்ற அமைப்பில் காணப்படும். இதன் பயன்பாட்டினை நோக்கும்போது வயிற்றுக்கடுப்பு போன்ற நோய்களைக் குணப்படுத்த வல்லது. இவ்வகையான மரங்கள் அருகிப்போய்க் கொண்டு வருவதைக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது.

- வீடுகளில் வளர்க்கப்படும் மரங்கள் - வீடுகளில் எல்லாமரங்களும் வளர்க்க முடியாது. எனவே குறித்த ஒரு சில மரங்களை வளர்ப்பதனுடாக வீட்டுச் சூழல் ஆரோக்கியத்தினையும் சிறந்த சுற்றாடலையும் பேணி வந்திருப்பதோடு சிறந்த நீடித்த ஆயுளையும் பெற்று வாழ்ந்திருக்கின்றனர். அந்த வகையில் பின்வரும் தாவரங்களைக்கொள்ள முடியும். துளசி, கற்பூரவல்லி, அகத்தி, வாழை, கமுகு, தென்னை, தோடை, எலுமிச்சை, வேம்பு, பசுமுல்லை, எருமைமுல்லை, தவசிமுருங்கை, கானாந்தி, முருங்கை, கொய்யா, மாதுளை, வெற்றிலை, மிளகு, தேவதாரு, கறிவேற்பிலை, சித்திரவேம்பு, கறுவா, ஏலம், விளா, ஆசணிப்பலா, அன்னாசி, அன்னமின்னா, சந்தணமரம், வன்னிமரம், செம்பரத்தை, பவளமல்லிகை, நந்தியாவட்டை, மல்லிகை, சிவலிங்கப்பூ, அலரிப்பூ, செம்பகப்பூ, செவ்வந்தி போன்றவற்றினைக் கொள்ளலாம்.

முதலில் கமுகமரத்தினை நோக்குவோமாயின் - இவ்மரம் எமது முன்னோர்களால் பல்வேறு தேவையின் நிமிர்த்தம் நடப்பட்டது பாக்கு, பாளை உடலினைச் சுத்தம் செய்ய வீட்டுத்தளபாடம் பெறுவதற்கும், கிணற்றடி நீரை சுத்தம் செய்வதற்காகவும் பயிரிடப்பட்டு வந்திருக்கின்றது. இது நீண்டு உயரமாக வளரக் கூடியது. இதன் பாளையினை அம்மன் வழிபாட்டுக்குரிய முகக்களையுடன் வைப்பதற்கு ஆலயத்தில் பயன்படுத்துகின்றனர். இதன் பாக்கினை வெற்றிலையுடன் சேர்த்து உண்பதற்கும் இதன் முற்றிய மரங்களைக் கொண்டு சலாகை செய்து தட்டு வேலிகள் அமைப்பதற்கும் இதனைப் பயன்படுத்தி வந்திருக்கின்றனர்.

அடுத்து மாதுளை மரம் - இதுபழம் தருமரங்களில் ஒன்றாகும். இதன் இலை, பு, காய், வேர் என்பன நோய்தீர்க்கும் சக்தி பெற்றிருக்கின்றன. இதில் இரண்டு வகையுண்டு இனிப்பு, புளிப்பு அத்துடன் வெள்ளை, சிகப்பு என்ற இனமும் உண்டு, ஆலயங்களில் பஞ்சாமிர்தம் கரைப்பதற்கு இவ் பழத்தினைப் பயன்படுத்துகின்றனர். அத்துடன் இது பலவிதமான நோய்களுக்கு நிவாரணியாகவும் காணப்படுகின்றது.

சீதபேதி குணமாக, பித்தம் சம்பந்தமான கோளாறுகள் குணமாக, தொண்டைப்புண் வாய்ப்புண் குணமாக, வயிற்றுப்போக்கு நிற்க, மூலக்கடுப்பு குணமாக, கர்ப்பம்தரிக்க, சளியுடன் கூடிய இருமல் குணமாக, நாக்குப்புச்சி வெளியேற்ற பயன்படும்.

சீதாபேதி குணமாக - மாதுளையின் இளம் தளிரை எடுத்து அதனை அம்மியில் வைத்து மைபோன்று அரைக்கவேண்டும். ஒரு கொட்டைப் பாக்களவு எடுத்து ஒரு டம்ளர் அளவு எருமைத்தயிரில் கரைத்து காலையும் மாலையும் தொடர்ந்து மூன்று நாளைக்கு அருந்த வேண்டும்.

அடுத்து பித்தம் போக்க ஆறு மாதுளம் பூக்களைக் கொண்டு வந்து அதனைச் சுத்தம் செய்து அம்மியில் வைத்து தட்டவேண்டும். அதன் பின்பு மண்சட்டியொன்றில் இதனை இட்டு ஒரு டம்ளர் நீர்விட்டு அடுப்பில் வைத்து காய்ச்சவேண்டும் அதன் பின்பு இதனை இறக்கி வடித்தெடுத்து மாலையில் அரை டம்பளர், காலையில் அரை டம்ளர் பருக வேண்டும்.

தொண்டைப்புண் வாய்ப்புண் ஆற - மாதாள் பூக்களை எடுத்து அத்துடன் மாதாள் பட்டையினையும் எடுத்து அம்மியில் வைத்து நசிக்க வேண்டும், ஒரு மண்சட்டியில் போட்டு ஒரு டம்ளர் தண்ணீர் விட்டு அடுப்பில் வைத்து கொதிக்க விடவேண்டும், அதன் பின்பு இறக்கி வடித்தெடுக்க வேண்டும், இளம் சூட்டில் வைத்து வாய் கொப்பளிக்க வேண்டும்.

அடுத்து வயிற்றுப் போக்கு நீங்க - மாதாள் பிஞ்சுகளை எடுத்து தேவையான அளவு அம்மியில் வைத்து மைபோல அரைக்க வேண்டும். கொட்டப்பாக்களவு எடுத்து ஒரு டம்ளர் எருமைத்தயிரில் குழைத்து காலை மாலை மூன்று நாட்களுக்கு கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து மூலக்கடுப்பு போக்க - ஒரு மாதாள் பழத்தினை எடுத்து அதன் முத்துக்களை வேறாக்கி அதனை நன்றாக சாறு பிழிந்தெடுக்க வேண்டும். அத்துடன் அதிமதுரத்தினை மைபோல் அரைத்து அதனை உருண்டையாக தயாரித்து வெயிலில் காயவிட்டு இதனை ஒரு பாத்திரத்திலிட்டு காலையும் மாலையும் ஒரு டம்ளர் காய்ச்சிய பசும்பாலில் குடித்து வரவேண்டும். இவ்வாறானவற்றினை எமது முன்னோர் கைக்கொண்டு இருக்கின்றனர் என்பது புலனாகின்றது.

அடுத்து வேலிகளில் படரும் தாவரங்கள் - பின்வரும் தாவரங்களைக் கொள்ளலாம். பேய்க்கொவ்வை, குறிஞ்சாலை, திக்குறிஞ்சா, காக்கணங்கொடி, மிதிபாவை, வேலிப்பருத்தி, முடக்கொத்தான், ஓணான்கொடி, சிறுகுறிஞ்சா, தூதுவளை, தும்பை, போன்றவற்றினைக் கொள்ளலாம்.

அடுத்து மலைப் பாறைகளில் வளரும் தாவரங்கள்- மலைப் பாறைகளிலும் மலை இடுக்குகளிலும் பல தாவரங்கள் வாழ்கின்றது. அந்த வகையில் பின்வருவன வற்றினைக் கொள்ளலாம். புல்லுருவி, குப்பிளான்கொடி, பீச்சிவிளாத்தி, திருவிளங்கம், விஸ்ணுகிராந்தி, சிவன்முகிலி, மோதுரக்கன்னி, இராசகள்ளி, லாக்கடை, காட்டுநெல்லி, புடான்மரம், காட்டுத் துளசி, கல்இத்தி, தண்ணீர்க்கொடி, கூட்டுறான்மரம், போன்றவற்றைக் கொள்ளலாம்.

சிவன்முகிலி - இது மலைப் பாறைகளில் வளரும் படர் தாவரமாகும். இதன் இலைகள் சிறிய வட்ட வடிவமான இலைகளைக் கொண்டது. திராய்ப்புல் போன்ற அமைப்பினையுடையது. இது மருத்துவத்திற்குப் பயன்படுகிறது.

அடுத்து மோதுரக்கன்னி - இது நீண்டு உயரமாக வளரும் தாவரமாகும். இதன் பட்டையினை எடுத்து அரைத்து காயப்பட்ட இடத்தில் வைத்து கட்டினால் புண் விரைவாக ஆறிவிடும்.

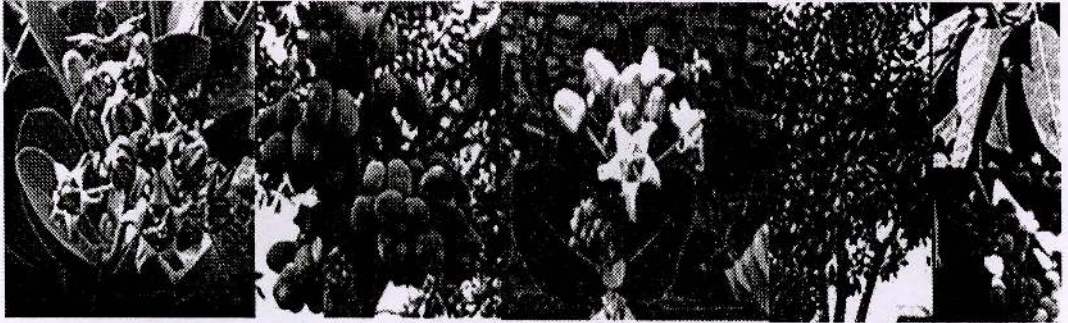
அடுத்து சமித்திவகைகளுக்குப் பயன்படும் தாவரங்கள் அல்லது (ஓம குண்டலத்தில் பயன்படுத்தும் தாவரங்கள்) ஆலயங்களில் கிரியைகளுக்காக பின்வரும் தாவரங்கள் பயன்படுத்தப்படுகிறது. எருக்கு-சூரியனையும், பலா-சந்திரனையும், கருங்காலி-செவ்வாயையும், முறையே நாயுருவி-புதன், இத்தி-வியாழன், அரசு-குரு, வன்னி-சனி, அறுகம்புல்-இராகு, தெப்பை-கேதுவினையும் குறிக்கும். அத்துடன் மூங்கில், மருதமரம், மா, பலா, அகில், பலாசு, தேவதாரு போன்ற தாவர வகைகளைப் பயன்படுத்தி வந்திருக்கின்றனர்.

நீல எருக்கு

பலா

வெள்ளை எருக்கு

இத்தி

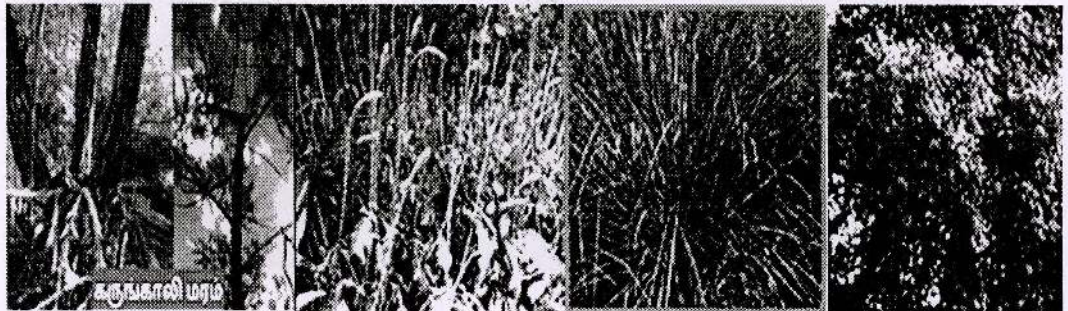

கருங்காலி

நாயுருவி

தெப்பைப்புல்

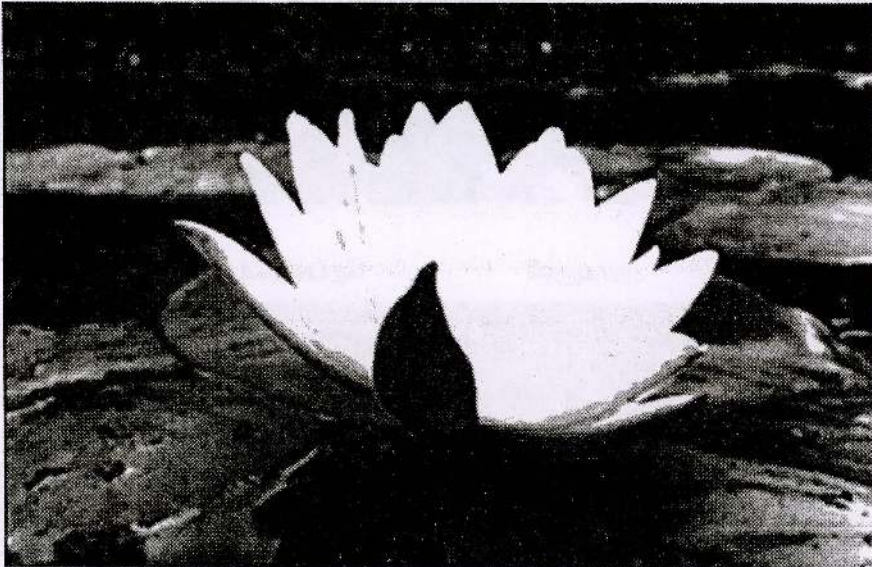
நவவில்வம்

அடுத்து நீர் நிலைகளில் வளரும் தாவரங்கள் - நீரில் பல்வேறு தாவரங்கள் வளர்கின்றது. அவை மனித பண்பாட்டியலுடன் பின்னிப்பிணைகின்றது. அந்த வகையில் பின்வரும் தாரங்களைக் குறிப்பிடலாம் தாமரை, ஒட்டி, அல்லி, ஒல்லி, பன்புல், சாப்பைப்புல், ஆகாயத்தாமரை, சல்பினியா, போன்றவற்றினைக் குறிப்பிடலாம்.

முதலில் ஒல்லித் தாவரத்தினை நோக்கும் போது - இது ஒரு நீர்வாழ் தாவரமாகும், இதன் இலை வட்ட வடிவமானது, நீளமான தண்டினையுடையது, இதன் தண்டிலிருந்து நீருக்கு மேல் இளம்சிவப்புக் கலந்த பூக்கள் தோன்றும். இதன் காய்கள் பச்சை நிறமாகக் காணப்படும், இதன் முற்றிய காய்களை ஆய்ந்து உடைத்து அதனுள் இருக்கும் விதைகளை வேறாக்கி அதன் சளியப் படையினை நீக்குவதற்கு நன்றாக நீரில் இட்டுக் கழுவ வேண்டும். அதன் பின்பு நன்றாக வெயிலில் உலரவிட வேண்டும், அதன் பின்பு உரலில் இட்டு நன்றாக இடித்து உமியை நீக்கி மணிகளைப் பெற வேண்டும்.

இதனைக் கொண்டு ஒல்லிச் சோறு சமைக்கலாம், ஒல்லிக் கஞ்சிகாச்சலாம், இதனை மாவாக்கி ஒல்லிப் பிட்டு, ஒல்லிக்கழ், ஒல்லிரொட்டி, ஒல்லிப்பலகார வகைகள் செய்யலாம். இவ்வகையான உணவுகள் உடல் ஆரோக்கியத்தினைப் பேணி இருக்கின்றது.

அடுத்து பன்புல் இதுவும் நீர்வாழ் தாவரங்களில் ஒன்றாகும். இது நீண்டு வளரக் கூடியது. இதன் மேல் நுனியில் தும்பு போன்ற வெள்ளை நிறப் பூக்கள் காணப்படும். இதனை வெட்டி எடுத்து வெயிலில் உலர விட்டு அதன் பின்பு இதனைப் பதப்படுத்தி பாய், பெட்டி, கடகம், பன்னாங்கு, தொப்பி, சிறுவர் விளையாட்டுப் பொருட்கள் போன்றவற்றினைத் தயாரித்து எமது பண்பாட்டு நிகழ்வுகளுக்கு இதனைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். பாயினை இரவுப் படுக்கைக்காகவும், விருந்தினரை வரவேற்பதற்காகவும், கிரியைகளில் தானமாகவும் வழங்கப்படுகின்றது. எனவே இவையும் எமது பண்பாடுகளில் ஒன்றித்திருப்பதைக் காணமுடிகின்றது.

எனவே எல்லாவற்றினையும் தொகுத்து நோக்கும் போது பிறப்பு முதல், இறப்பு வரையான நிகழ்வுகளுக்கு எமது சூழலில் வாழ்கின்ற தாவரங்கள் ஏதோ ஒரு வகையில் எமது முன்னோர்களால் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்திருப்பதைக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது.

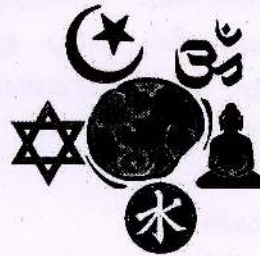
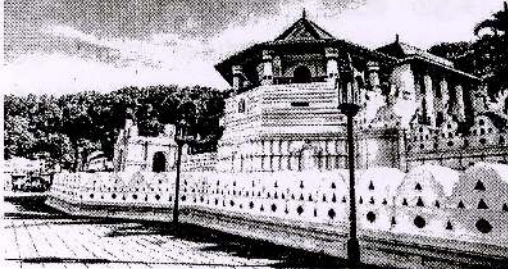
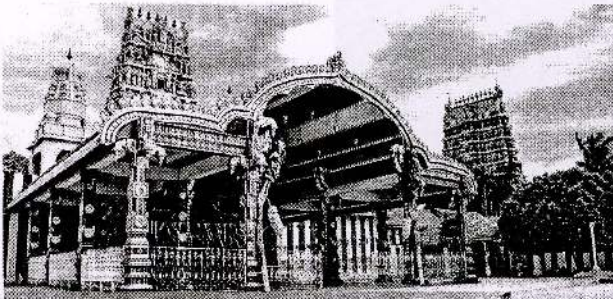
உசாத்துணைநூல்கள்

1. மூலிகைகளின் தன்மையும் பயனும் - நெல்லை குமாரசாமி வைத்தியர்
2. நேர்காணல் சிவசுந்தரி காந்திக் குருக்கள் - கல்லடி, மட்டக்களப்பு
3. இராசையா கிருஷ்ணபிள்ளை - சமாதானநீதவான் கிராமக்கோடவீதி ஆரையம்பதி
4. மு.தில்லையம்பலம் - நாட்டுவைத்தியர், கன்னன்குடா.
5. வீ. ஆர். நடராசா (ஆசிரிய ஆலோசகர் - கல்லடி)
(கட்டுரைக்கு ஆக்கியோரே பொறுப்பாகும்)

சமகால சமூக கலாசாரம் மீது சமூக வலைத்தளங்களின் செல்வாக்குகள் மீதான ஓர் பார்வை

திரு. சூழந்தைவேல் சுரேஸ்குமார்
B.COM, MA(Socio) Hon.
DIP IN(CM, HRD, PM, BM) Etc...
திட்டமிடல் பிரிவு

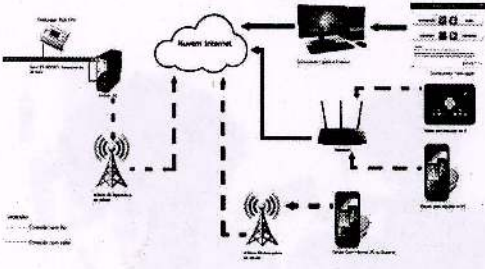
எமது இலங்கை நாடானது பல்லின சமூகங்களையும், மதங்களையும், மொழிகளையும் தன்னகத்தே கொண்ட பல் கலாசாரம் கொண்ட நாடாகும். கலாசாரம் என்பதற்கான வரைவிலக்கணத்தை சமூகவியலாளரும், மானிடவியலாளருமான E.B.டெய்லர் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

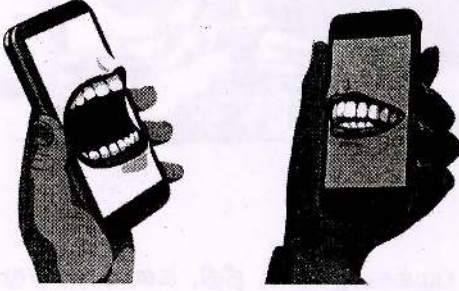
“அறிவு வணக்கவழிபாடுகள், ஒழுக்கவியல், பழக்கவழக்கம், நீதி, கலைகள் சமூக உறுப்பினன் என்றவகையில் மனிதன் அடைந்த அனுபவங்கள், திறமைகள் மற்றும் ஆற்றல்கள் ஆகியவற்றினது முழுமையே” கலாசாரம் என பொதுவாக வரைவிலக்கணப்படுத்தியுள்ளார். இதன் அடிப்படையில் மனிதனின் அனைத்து செயற்பாடுகளும் கலாசாரம் என்ற சொற்பதத்தில் உள்வாங்கப்படுகிறது.

மனிதனானவன் ஒரு சமூகவிலங்காவான் அவன் சமூகத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பொதுவான நடத்தைக்கோலங்களுக்கு ஏற்ப வாழப்பழகிக்கொள்வது கலாசாரத்தின் மூலமேயாகும். இக்கலாசாரமானது இனம், மதம், பிரதேசம், சமூகம் என்ற வகையின் அடிப்படையில் வேறுபடுகின்றது. ஒவ்வொரு சமூகமும் தங்களுக்கென உரித்தான கலாசார தனித்துவத்தை கொண்டுள்ளது. மனிதனை வழிப்படுத்துகின்ற மற்றும் கட்டுப்படுத்துகின்ற சாதனம் கலாசாரமாகும். இதன் மூலமாக மனிதன் செய்யக்கூடியனவைகள் மற்றும் செய்யக்கூடாதவைகள் பற்றி அறிந்து கொள்வதுடன் அதற்கான வழிகாட்டல்களும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

இன்றைய சமூகமானது மூடிய கலாசாரத்தினை உடைத்து, தொலைத்த நிலையில் தகவல் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சிக் கூறுகளான சமூக வலைத்தளங்களின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் புதையுண்டு பல மரபுகள், விழுமியங்கள், பண்பாட்டு பழக்க வழக்கங்கள், ஒழுக்கவியல், நடத்தைகள் மற்றும் நம்பிக்கைகள் போன்ற கலாசார கூறுகளை மண்தோண்டி புதைத்து விடுமளவுக்கு விடிய விடிய பேஸ்புக்கிலும், வட்ஸப்பிலும் யூ-ரூயூப்பிலும், ஐ.எம்.ஓ விலும், கணினிகேமிலும், லைவ்சட்டிலும் மற்றும் இலவச இணைப்புப் பொதியினுடான கைத்தொலைபேசியிலும் நேரத்தின் பெறுமதி புரியாது பேசுவதும் பார்ப்பது மட்டுமல்லாது சிறப்பாக இருக்கும் குடும்ப கட்டமைப்பை

பிறழ்நிலை தொடர்புகள் மூலம் உடைத் தெறிவதும் மற்றும் தற்கொலைகளில் முடிவதுமான ஓர் ஆரோக்கியமற்ற ஓர் மாயை உலகை இன்று நாம் எம் சமூகக்கண்முன்னே காணக்கூடியதாகவுள்ளது.

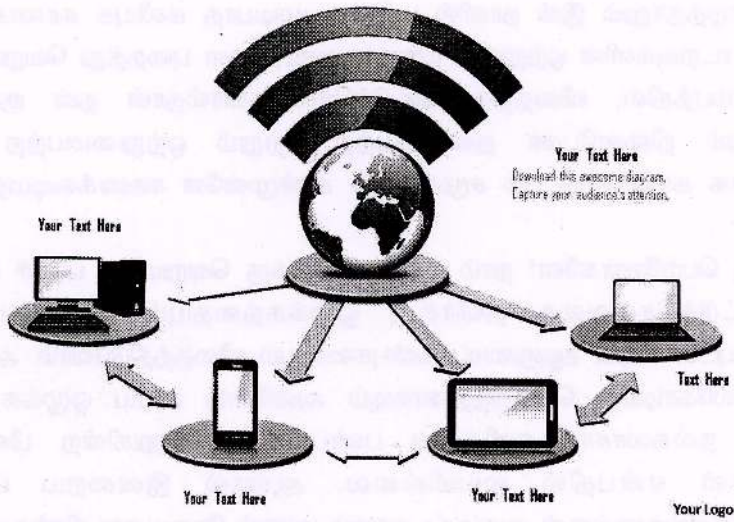
ஓர் சிமாட் கைத்தொலைபேசி இருந்தால் போதும் உலகத்தையே தன்கைக்குள் அடக்க முடியுமான நிலை இன்று காணப்படுகின்றது. இது ஒரு வகையில் அபாயமே, தகவல் தொழிலநுட்பத்தின் வளர்ச்சிக் கூறுகள்

உதயமானது, நற்செயல்கள் விடயங்களை இலகுவாகவும், விரைவாகவும், செலவு குறைவாகவும், மக்களின் காலடிக்கு கொண்டுசெல்வதுடன் சமூகநல பயன்பாட்டுத்தகவல் களஞ்சிய வழிகளினூடாக மக்கள் அனுகூலம் பெறுவதற்கே.

ஆனால் இன்று அத்தகைய தகவல் தொடர்பாடல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி கூறுகளான சமூக வலைத்தளங்கள் எல்லை கடந்து தனிமனிதனின் ஒழுக்கவியல் கோட்பாட்டை உடைத்தெறிந்து, ஆபாச வார்த்தைப் பேச்சுக்களும், படக்காட்சிகளும் மற்றும் ஆபாச காணொளிகளும்கூட ஒழுக்கமென போற்றி ஓர் தனி மனிதனின் முதல்நிலை சமூக நிறுவனக்கூறான குடும்பத்தையே உருக்குலைய வைப்பது எமக்கு வேதனையை தருகின்றது.

அன்று குடும்ப உறவுகள் யாவரும் உட்கார்ந்து வீட்டு விடயங்களையும் மற்றும் பொது விடயங்களையும் பொதுப்படையாய் பேசி தந்தை தோழனாகவும், தாய் - தோழியாகவும் அண்ணன்-தம்பி சினேகிதனாகவும்,

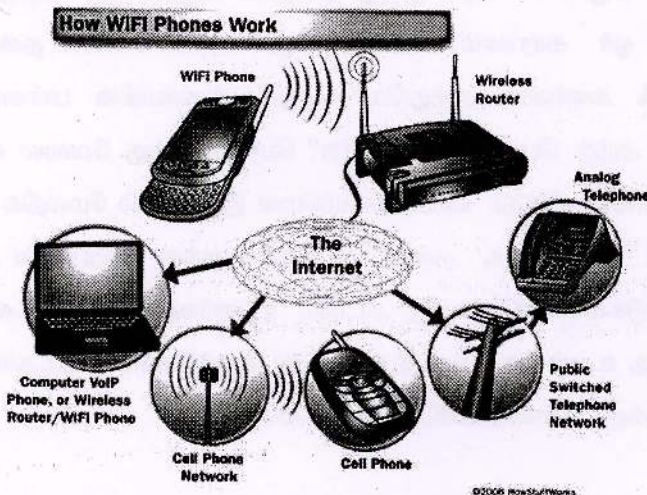
அக்கா-தங்கை சினேகிதியாகவும், பாட்டன்-பாட்டியின் கருத்துக்கள் வேதவாக்காகவும் போற்றி வாழ்ந்த காலம் எங்கே தொலைந்தது? களி மண்ணினால் வேயப்பட்ட குடிசை குசினியில் கூட அன்று சகோதரத்துவம், மெய் அன்பு, கருணை, மரியாதை, நன்றியுணர்வு, கூட்டுறவு மற்றும் ஒற்றுமை நிறைந்திருந்தது. ஆனால் இன்று கோடி கோடியாய் மாடிவீடு கட்டி குடியிருந்தாலும் பெரும்பாலானோருக்கு அங்கு நிம்மதியோ, ஒற்றுமையோ மற்றும் மனிதாபிமான செயற்பாடுகளோ அங்கு குடியிருப்பதில்லை, அவ் மனையில் நுழையக்கூட முடியாதளவுக்கு பாதுகாப்பு என்ற போர்வையில் ரிமோட் வாயிலும் மற்றும் அல்சேசன் நாயுமாகவே காணப்படுகின்றது.

உறவுகளிடையே அன்பு என்ற தானியங்களை விதைத்து உறவை பன்மடங்காக்கும் சமூககலாசாரம் இன்று அரிதாகி வருகின்றது. அதற்கு பொருளாதார கஸ்டங்களும் ஓர் காரணம், அதை மறுப்பதற்கில்லை. தன் மனைவியின் கண்ஜாடையைக் கணவன் புரிந்துகொள்வதும், கணவனின் பார்வையை மனைவி புரிந்து வாழ்ந்த அந்த பொற்காலம் எங்கே? பெற்றோருக்கு வேலை சுமைகள் பெற்ற கடனை எப்படியாவது தீர்த்து விட வேண்டுமென இரவு-பகல் மேலதிக நேரவேலைகள், உயர்வாழ்க்கை செலவுகள், தனது பிள்ளைகளுக்கு சிறப்பான எதிர்காலத்தை அமைத்து கொடுக்கவேண்டுமென்ற கடமை உணர்வும் கடின உழைப்பும் மற்றும் பொறுப்பு வாய்ந்த உயர் பதவிகள் போன்ற பல காரணிகளால் உட்கார்ந்து மனம்விட்டு பேச பெற்றோருக்கு பிள்ளைகளிடம் நேரமில்லை.

இருவர் உழைத்தாலும் இன் நாளில் பசியாற முடியாத கலியுக காலாசாரம் இன்று, தன் குடும்ப உறவுகளின் ஒற்றுமை மற்றும் அன்புகளை புதைத்து வெறும் பணத்தை மட்டும் குடும்பத்தில், விதைத்து விட்டுச்செல்வதனால்தான் தன் குடும்பத்திலும் உறவுகளிலும் நிலைபேண் தன்மையற்ற மற்றும் ஒற்றுமையற்ற கலாசாரம் அறுவடையாக காண்பதை எம் சமூகத்தின் கண்முன்னே காணக்கூடியதாகவுள்ளது.

அன்பு பெற்றோர்களே! நாம் பிள்ளைகளுக்கு வெறுமனே பணச் செல்வத்தை மட்டும் விட்டுச்செல்வதை தவிர்த்து ஒழுக்கத்தையும் அன்பையும் மற்றும் சிறந்தகல்வியுடன் கூடிய ஆளுமைப் பண்புகளையும் விதைத்திடுவோம். அப்போதுதான் அவர்கள் பலகோடிக்கு செல்வந்தனாகவும் அன்போடு கூடிய ஒழுக்க சீலராகவும் சமூகத்தின் நல்கலாசார தனித்துவ பண்புகளை பேணுகின்ற பிள்ளைகளாக மிளிர்வார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால் இன்றைய பிள்ளைகள் சமூகவலைத்தளங்களுக்குள் அகப்பட்டதாலும் மற்றும் நேரடியான சிறந்த ஆரோக்கிய ஆளிடைத் தொடர்புகள் இல்லாமையினாலும் எதிர்காலத்தை தொலைத்த ஓர் மாயை உலகில் பயணித்து தன் உயிரையும் துச்சமாக மதித்து தற்கொலைக்கு செல்வதும், மற்றும் தம் பெற்றோரின் கனவையும் புதைத்துக்கொண்டிருக்கும் இளைஞர் - யுவதிகளைக் கொண்ட கலாசாரம் இதற்கு எம் சிறுவர்கள், சிறுமிகள் கூட விதிவிலக்க காரணம் அவர்கள் விடியகாலையில் எழுந்தவுடன் பெற்றோர் இருக்கின்றார்களா? என தேடுவதைவிட சிமாட் போன் எங்கே எனத்தான் தேடுகிறார்கள் இவைகள் யாவும் உண்மையிலே வேதனையே.

சமூக வலைத்தளங்கள் ஓர் கத்தி போன்றது, அதாவது அதை பயன்படுத்தும் விதத்தை பொறுத்து அதனது குணத்தை வெளிப்படுத்தும், அதாவது சரியாகப் பயன்படுத்தினால் அது உயிரைக் காப்பாற்றுகின்ற அறுவை சிகிச்சையாக

பயன்படுத்தலாம். அதே நேரம் அக்கத்தியினை சரியாகப் பயன்படுத்த தவறினால் நம் கழுத்தையே வெட்டுகின்ற ஓர் அபாய கருவியாகக்கூட அது மாறிவிடும் புரிந்து கொள்ளுங்கள். இன்று எமது சமூகத்தின் இளைஞர் யுவதிகள் ஒவ்வொருவரினதும் வாழ்க்கையும் அடுத்தவர் கையில் இருக்கும் ரி.வி ரிமோட் கொணரோல் மூலம் ஆட்டுவிக்கப்படும் ரி.வி போலாகிவிட்டது.

இன்றைய தற்கொலை கலாசாரத்தினை தவிர்க்க வேண்டுமெனில் பெற்றோர் பிள்ளைகளுடன் நெருக்கமாக பழக வேண்டும், அன்பாகபேச நேரத்தை ஒதுக்கவேண்டும், அவர்களின் கருத்துக்களை செவிசாய்த்து நன்மை, தீமைகளை எடுத்து கூறவேண்டும் அவர்களை அரவணக்க வேண்டும், உற்சாகப்படுத்த வேண்டும், தாங்கள் அனுபவித்த கஸ்ரங்கள், துன்பங்கள், ஏமாற்றங்கள் மற்றும் தனது எதிர்பார்ப்புக்களை பற்றி அன்புடன் பகிர்ந்துகொள்ளுங்கள். அவர்களின் முக்கியமான தேவைகள் மற்றும் அபிலாசைகளை கேட்காமலே பெற்று கொடுங்கள், தோள்கொடுங்கள், தோழன், தோழியாக இருங்கள். அதே போல் பிள்ளைகள் பெற்றோரிடம் உளம் திறந்து பேசுங்கள், அவர்களை மதியுங்கள், பெற்றோரிடம் எப்போதும் பாசத்தை வெளிப்படுத்துங்கள், அதுவே அவர்களுக்கு நாம் கொடுக்கும் சிரஞ்சீவியாகும். பெற்றோர்கள் பிள்ளைகளிடையே வெளிக்காட்டப்படாத பாசமானது கஞ்சனிடம் இருக்கும் செல்வம் போலும் மற்றும் குருடன் மணந்த அழகி போலும் ஆகிவிடும் புரிந்து கொள்ளுங்கள், எம் சமையால் அவர்களை தூரமாக்காதீர்கள் அவர்களின் ஊன்றுகோலாக இருங்கள். சிதைந்து போன ஆரோக்கிய கலாசாரத்தை மீண்டும் இனங்கண்டு அவற்றுக்கு நாம் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து உயிர்கொடுப்போம். பேணிக்காப்போம்.

எமதும், எமது குடும்பத்தினதும், எமது சமூகத்தினதும் மற்றும் எமது நாட்டினதும் கலாசாரத்தின் தனித்துவத்திற்கு எந்த விதத்திலும் சமூகவலைத்தளங்கள் பங்கம் விளைவிக்காதளவுக்கு நாம் ஒவ்வொருவரும் சமூக வலைத் தளங்களை பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டியது எமது ஒவ்வொருவரினதும் கடமையும் மற்றும் பொறுப்பாகும்.

“குற்றங்களைந்து குணம் கொள்ளுதல்

கற்றறிந்த மாந்தர் கடன்”

- நன்றி -

(கட்டுரைக்கு ஆக்கியோரே பொறுப்பாகும்)

கூத்தரங்கில் ஏடு பார்ப்பவரின் [கொப்பி பார்ப்பவர்] வகிபாகம்.

க. புலிக்குமார்,
பருத்திச்சேனை, கன்னன்குடா

மனிதனது தகவல்களை பரிமாறும் ஊடகமாக மிகப் பழங்காலத்திலேயே அரங்கு உருவாகி விட்டது. விடயம் ஒன்றை செய்வதற்காகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்ற மற்றும் நடிப்போரும், பார்ப்போரும் சங்கமிக்கின்ற அழகியல் வெளியாக அரங்கு திகழ்கின்றது. அரங்கு பொழுது போக்கிற்காக மட்டுமின்றித் தகவல் ஊடகமாகவும், பண்பாட்டு ஆவணமாகவும் பாரம்பரிய அரங்கு திகழ்கின்றது. சமூகத்தின் நம்பிக்கைகள், எண்ணங்கள், சிந்தனைகள், பழக்க வழக்கங்கள், மன உணர்வுகளின் வெளிப்பாடு, வாழ்வியல் போன்ற சமூக பண்பாட்டம்சங்கள் இதனால் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. உலகில் வாழ்கின்ற எல்லா சமூகங்களையும் போலவே ஈழத்தமிழர்களும் தமக்கான தனித்துவமான வரலாற்றையும், பண்பாட்டையும் கொண்டிருக்கின்றனர். ஈழத்து தமிழ் சூழலில் பாரம்பரிய கலை வடிவங்கள் அதிகளவில் பயிலப்பட்டு வரும் பிரதேசங்களுள் மட்டக்களப்பு முக்கியமானது. குறிப்பாக மட்டக்களப்பின் பாரம்பரிய கூத்தரங்க முன்னெடுப்புக்கள் குறிப்பிட்டு சொல்லப்படுபவை. “மனித உறவுகளை ஒன்றிணைத்து உளவிருத்தியை வளர்த்தல், சமூக ஊடாட்டத்தை வலுப்படுத்தல், பண்பாட்டை மீளளித்தல் போன்ற பல்வேறு செயற்பாடுகளை கூத்தரங்கு முன்னெடுத்து வருகின்றது” (ஜெயசங்கர்.சி.,2011,கூத்து மீளுருவாக்கம், மதுரை)

பாரம்பரிய அரங்க வடிவங்களுள் கூத்தரங்கும் தனித்துவமானது. சமூகத்தின் பல்தரப்பட்டவர்களது பங்கெடுப்புக்களாலும், பங்களிப்புக்களாலும் இயங்குகின்ற சமுதாய அரங்க வடிவமாக காணப்படுவதே இதன் தனித்துவமாகும். செவிவழிப்

பாரம்பரியமாகவும், எழுத்தாவணமாகவும் அடுத்தடுத்த தலைமுறையினருக்கு கடத்தப்பட்டு தனது ஆற்றுகை அழகியலை வெளிப்படுத்தினாலும் அண்ணாவியார், ஏடுபார்ப்பவர், கூத்தர், சபையோர் எனப் பலர் கூத்தரங்க முன்னெடுப்பில் சம்பந்தப்படுகின்றனர். அந்த வகையிலே கூத்தரங்கில் செயற்படுகின்ற ஆளுமையான ஏடுபார்ப்பவரின் (கொப்பி பார்ப்பவர்) இயங்குதல் தன்மை தனித்துவமானது.

கூத்தரங்கில் முன்னெடுக்கப்படும் விடயங்களை புறக்கண்ணால் பார்த்து அகக்கண்ணிலே பதிவு செய்கின்ற கூத்தர்கட்கு கூத்துப் பனுவல்களிலே இருக்கின்ற அனைத்து விடயங்களையும் உரிய வேளையில் செவிவழியாக கேள்வி ஞானம் ஊட்டுபவர் ஏடுபார்ப்பவர். சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைக்கேற்ப உரிய தகுந்த நேரத்தில் எடுத்துச் சொல்லுதல், சொல்லிகளாக செயற்படுகின்றார்.

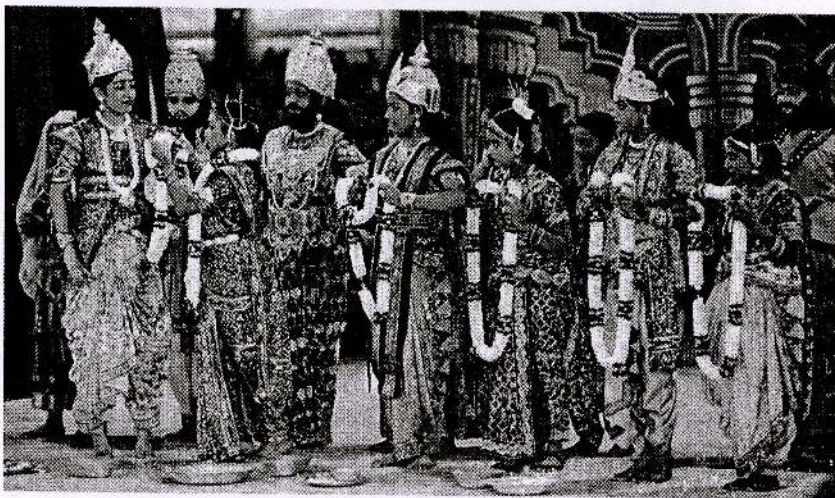

நவீன கல்வி கற்றுத் தந்த விடயம் எழுத வாசிக்கத் தெரிந்தவர்கள் கல்வி அறிவு படைத்தவர்கள். இக்கூற்றினை கட்டுடைத்து விடிய விடிய ஆடப்படும் கூத்தரங்கிலே எழுத வாசிக்க முடியாத கூத்தர்கட்கும் கூத்தின் பாடல்களை மனனம் செய்து பாடுவதற்குரிய சூழலை ஏடுபார்ப்பவர் ஏற்படுத்துகின்றார். இவர் நவீன கல்வி கற்றுத் தந்த கருத்தியலில் இருந்து இன்னொரு கருத்தியலை கூத்தரங்கிலே உணர்த்துகின்றார்.

கூத்தரங்க செயற்பாடுகளில் எழுத்துக்களை இணைத்து கருத்துடைய சொற்களாக பார்க்கும் வாசிப்பு அறிவினையும், கூத்துப் பற்றிய முழுமையான பரீட்சயமும், புலமைத்துவமும் உடையவராக இயங்குகின்றார்.

ஆட்ட முறைகளின் நுணுக்கங்களை நன்கு அறிந்தவராகவும் பாடல்களிற் குமெட்டெடுத்துக் கொடுப்பவராகவும் செயற்படுவதோடு புலமையாளர்களினால் எழுதப்பட்டுள்ள பனுவல்களை அதற்கேற்ற வகையில் சொல்லிக் கொடுக்கும் நிபுணத்துவம் வாய்ந்தவராக கூத்தினை தொடர்கின்றார். ஒரே நேரத்தில் பல விடயங்களை அவதானித்து நேர முகாமைத்துவத்தினை சரியாக பின்பற்றும் இவரது குணவியல்பு மற்றும் திறன் வெளிப்பாடு என்பவற்றினூடாக தெளிவான தொடர்பாடலை மேற்கொண்டு இளம் கூத்தர்களினை இணைப்புச் செய்து அவர்களிற்கான களங்களை அமைத்துக் கொடுப்பவராகவும் செயற்படுகின்றார். கூத்தின் தொடர் செயற்பாடு சமூகத்தினை மையமாகக் கொண்டு நிகழ்வதாகும்.

இவர் வரலாற்று கதைகள், கர்ண பரம்பரைக் கதைகள், புராண, இதிகாச கதைகள் மற்றும் எமது மூதாதையர்களினால் வடிவமைக்கப்பட்ட கற்பனைக் கதைகள், கட்டுக் கதைகள் போன்றவற்றினை முழுமையாக அறிந்திருப்பார். இதன் விளைவாக கூத்தின் கதைக்கருவை இலகுவில் விளங்கிக் கொண்டு தேவைக்கேற்ப கூட்டிக் குறைக்கும் வீரியமுடையவராக கூத்தினை வழி நடாத்துகின்றார்.

தாளத்திற்கேற்ப மத்தாளம் அடிக்கத் தெரிந்தவர்கள் அண்ணாவியாரிடமிருந்து மத்தாளத்தினை மாறி அடிப்பதுண்டு. ஆனால் ஏடுபார்ப்பவர் அவ்வாறு மாறி விடுவது குறைவு. ஏனெனில் எந்தக் கூத்தருக்கு எந்த யுக்தியினைக் கையாள வேண்டும் (பாடல்களினை மீட்டிப்பு செய்வது) என்பது இவருக்குத்தான் தெளிவாக தெரியும். “வாய்மொழி இலக்கியவாதிகளாக வளர்ந்த கூத்தர்களை எழுத்து மொழியோடு இணைக்கும் செயற்பாட்டினை கூத்தரங்கினுள் ஏடுபார்ப்பவர் மேற்கொள்கின்றார்”

(கௌரீஸ்வரன்.து.,விரிவுரையாளர்) அத்தோடு கூத்தின் நுணுக்கங்களை சரிவரக் கற்றறிந்தவராக இயங்குகின்றமையும் நோக்கத்தக்க விடயமாகும்.

கூத்தாற்றுகை இடம்பெறும் போது ஏடுபார்ப்பவரின் ஊடாட்டம் பல்வேறுபட்ட தன்மைகளில் காணப்படும். கூத்தர்களின் வரவுகளின் போது அண்ணாவியாரோடிணைந்து தாளங்களையும், ஆடல் அழகியலினையும் அவதானித்து சில சந்தர்ப்பங்களில் அவற்றிலிருந்து கூத்தர் விடுபடும் வேளையில் தனது புலன்களின் உதவியினால் (சைகைகள் மூலமாக) சரியாக இடம்பெற தூண்டுபவராக துலங்குகின்றார்.

இவர் பாடல்களை எடுத்துக் கொடுப்பவர் மாத்திரமல்ல கூத்தராகவும் செயற்பட வாய்ப்புக்கள் உண்டு. பாடலை எடுத்துக் கொடுத்த பின்னர் அப்பாடலை கூத்தரால் முழுமையாக பாட முடியாத நிலையில் அதனை தொடர்பவராகவும், சபையோர் சில வேளையில் கூத்தர் பாடிய பாடலை மீட்க முடியாத வேளைகளில் அதனை மீட்டுக் கொடுப்பதோடு அனைத்தையும் இணைத்து கூத்தினை வழி நடத்துபவராகவும் கூத்தாற்றுகைகளில் இயங்குவதினை அவதானிக்க முடியும்.

“கூத்தில் தேர்ச்சி பெற்ற மூத்த கலைஞராகவே இவர் காணப்படுவார். ஆனால் தற்காலத்தில் பல இளங்கலைஞர்களும் ஆர்வத்தோடு இளமையிலே இவ்வரங்கினைப் பின்பற்றி ஏடுபார்ப்பவர்களாக கூத்தரங்கில் விளங்குகின்றனர்” (சந்திரகுமார்.ச., முதுநிலை விரிவுரையாளர்). அத்தோடு கூத்துப்பனுவல்கள் பற்றிய முழுத் தெளிவோடு செயற்பாட்டு அறிவு சார்ந்த அனுபவத் திறனுடைய ஏடுபார்ப்பவர் கூத்தினை இயற்றுபவராகவும் கூத்து சமூகத்தில் திகழ்கின்றார்.

இன்றைய இயந்திர வாழ்க்கையினுள் மூழ்கிக் கிடக்கின்ற சமூகத்தின் மத்தியில் மனித உறவின் ஆழம் பற்றி சிந்திக்கச் செய்பவர்களாக பெண் ஏடுபார்ப்பவர்களும் கூத்து இயங்கு தளத்தில் உள்ளனர். ஏட்டிணைப்பார்த்து (கூத்துக் கொப்பி) சொல்லிக் கொடுக்கின்ற அனைவரையும் ஏடு பார்ப்பவர் என்கின்ற வரம்பினுள் வரையறுக்க முடியாமையே இவர்களின் தனித்துவமாகும்.

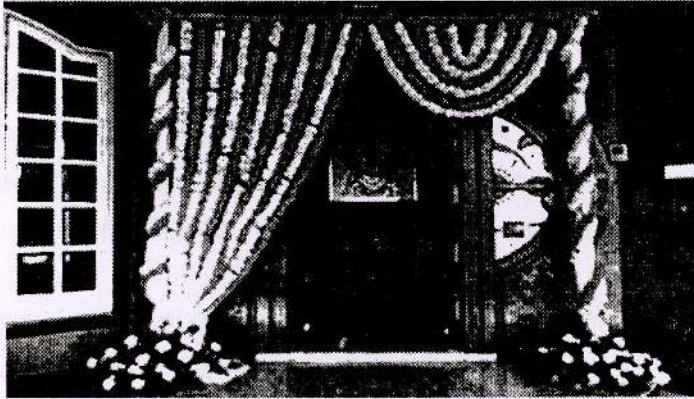
(கட்டுரைக்கு ஆக்கியோரே பொறுப்பாகும்)

தமிழர் பண்பாட்டில் மனை அமைக்கும் போது கைக்கொள்ள வேண்டிய சில விடயங்கள் பற்றிய ஒரு நோக்கு...

இராசையா. கிருஷ்ணபிள்ளை
(சமாதானந்தவான்)

மனிதனுடைய அடிப்படைத் தேவைகள் என்று கூறப்படுகின்ற உணவு, உடை, உறையுள் இவற்றில் உறையுள் என்ற விடயம் குறிப்பது மனையாகும். இந்த மனையினை அமைப்பதற்கு முக்கிய விடயமாகக் கொள்ளப்படுவது நிலமாகும். இதனைச்சற்று ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். காலா காலமாக தமது வாழ்விடங்கள் சிறப்புடன் அமைய நமது முன்னோர்கள் பின்பற்றி வாழ்ந்த முறை செவிவழி நடைமுறைகளை அவதானித்து செயல்படுவதும் கட்டாயத்தின் தேவையாகும். இவ்வாறான நடைமுறைகளை கூறுவதே இக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

முதலில் நிலத்தினைப் பற்றி நோக்கும் போது தெற்கு, மேற்கு, தாழ்ந்தபூமி, முக்கோண வடிவமுடையபூமி, வேல்போன்ற வடிவமுடையபூமி, சண்டனர், சன்னியாசிகள், பேய்பிடித்தவர்கள் வாழ்ந்த இடம், கடைத்தெரு, அம்பலம், சந்தி, குளம், கிணறு, கோயில், புற்று, பெரிய விருட்சங்கள், இருந்த இடம் ஆடுமாடுவெட்டும் மடுவம், இவைகள் இருந்த இடங்கள் சிறைச்சாலைகள் இருந்த இடங்கள், சந்தை, மயானபூமி, வெள்ளம்பிடிக்கும் ஆற்றங்கரைகள், யுத்தம் இடம்பெற்ற இடங்கள், மதுபானச்சாலை மற்றும் புதையல் தோண்டிய இடங்கள், புராதன கட்டிட இடிபாடுகள் இருந்த இடம்,

பழைய சேதமடைந்த புராதன பிற மதங்களின் வழிபாட்டு இடங்கள், மலசலகூடம் அமையப் பெற்ற இடங்கள், விளையாட்டு மைதானம் அமையப் பெற்ற இடங்கள், பழைய காவல்நிலையம் அமைந்த இடம், பழைய நீதிமன்றம் இருந்த இடம், குப்பை கூழம் புதைக்கப்பட்ட இடம், சூழல் மாசடையும் தொழில் பேட்டைகளுக்கு அண்மையிலுள்ள இடங்கள், மண்சரிவு ஏற்படும் இடங்கள், அரச தனியார் துறைகளினது ஒதுக்கப்பட்ட காணிகளும் உகந்தது அல்ல. மற்றும் மிக முக்கியமாக காணியின் உரிமைத்தன்மை உங்களுடையதா என்பதை உறுதிப்படுத்தல். வீடுகட்டப்போகும் காணி குத்தகைகளில் அல்லது ஈட்டில் அடகுள்ளதா என்பதும் காணியை வேறு யாரும் உரிமை அல்லது பங்குப் பிரச்சினைக்கு முகம் கொடுக்காமல் இருப்பது விரும்பத்தக்கது.

வீட்டுக்கு நிலையம் எடுத்தல் சோதிடர் மூலம் வீடுகட்டுவதற்கு உரியமாதம் நாள் நட்சத்திரம் போன்றவற்றை அறிந்து அரசாங்க (பிரதேசசபை, நகரசபை, மாநகரசபை) அனுமதியுடனான வீட்டின் மாதிரி வரைபடத்திற்கு ஏற்ப சோதிடர் மூலம் வீட்டிற்கு நிலையம் எடுப்பதும் ஒரு நிகழ்வதான் (இதன்போது சோதிடருக்கு தட்சணை கொடுப்பதும் மரபுவழிப் பண்பாடாகும்) கட்டப்போகும் வீட்டின் வாசல் கிழக்கு முகமாக அமையமாயின் உத்தமமாகும்.

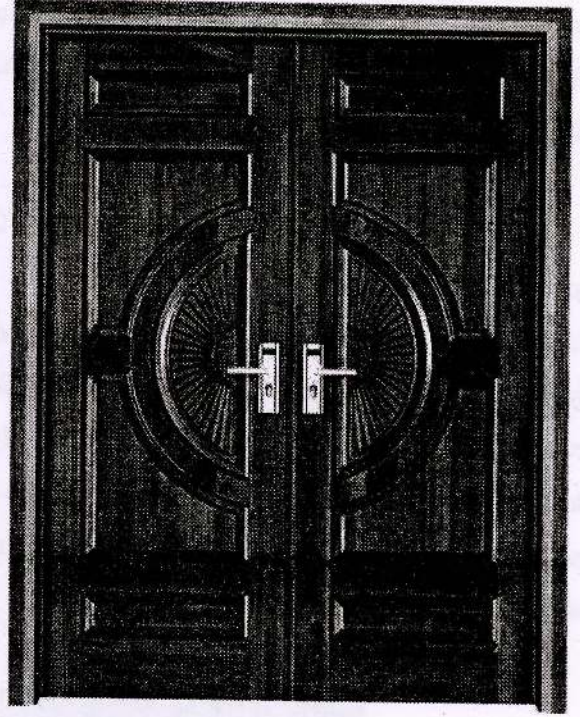
தெற்கு-வடக்கு மேற்கு முக வாயிலும் பரவாயில்லை எனினும் பிரதான பாதையை (போக்குவரத்துக்குரியது) முதன்மைப் படுத்தியே வீட்டிற்கு நிலையம் எடுப்பார்கள். புதிய வீட்டின் மோட்டு வளையும் அருகிலுள்ள வீட்டின் மோட்டு வளையும் நோ கோட்டில் அமைவது உகந்ததது அல்ல புதிய வீட்டிற்கும் அருகிலுள்ள வீட்டிற்கும் இடையே இடைவெளி அல்லது சிறிய பாதை இருப்பது நல்லது. வளவின் மையப் பகுதியில் வீடு அமைவதைத் தவிர்ப்பது நன்று. வீட்டின் சுவாமியறைக்கு பின்பறம் கழிவறையும், சமையல் அறைக்குப் பக்கத்தில் கழிவறையும் அமைவது நல்லதல்ல, மற்றும் முக்கியமாக வீட்டிற்கு அருகிலுள்ள பாதையில் முற்சந்தி வருமாயின் அதில் ஒரு தெருக்குத்து நிச்சயம் உண்டு. புதிய வீட்டின் தலைவாசல் அல்லது பிரதானபாதை தெருக்குத்துக்கு வராமல் இருப்பது நல்லது.

மற்றும் கோபுரங்கள் துலா, அரசமரம், வன்னிமரம், வில்வமரம், உருத்திராட்சை, நாகலிங்கமரம் போன்ற ஆன்மீக தல விருட்ச மரங்களின் நிழல்கள் வீட்டில் வீழ்வது நல்லதல்ல புதிதாக கட்டும் வீட்டின் தலைவாசல் மயானபூமி, மயானஅறை, (பிரேதஅறை) வைத்தியசாலை, நீதிமன்றம், மிருகங்கள் வெட்டும் மடுவங்கள், பிரேதப்பெட்டி விற்பனை நிலையம், கொல்லன் கம்மாளை, மதுபானநிலையம் போன்றவை தலை வாசலுக்கு முன்பாக இருக்கா வண்ணம் வீட்டுத் தலைவாசல் எடுக்கப்படும். தாழ்நிலப்பகுதியில் வீடு கட்டுபவர்கள் கவனிக்க வேண்டிய விடயம் கட்டும் மழை, பெரு வெள்ளம் ஏற்படும் காலங்களில் நாம் புது வீடுகட்டும் நிலத்தில் வெள்ளம் நிற்கும் அல்லது வழிந்தோடும் நீரின் மட்டத்தினை அவதானிக்க வேண்டும். ஏனென்றால் கட்டும் மழைகாலங்களில் வெள்ள நீர் வீட்டினுள் உட்புகாமலும் கழிவறையினுள் நீர் தேங்காமல் இருப்பதற்கு ஏற்ப வீட்டின் அத்திவாரத்தை கிட்டத்தட்ட இரண்டு அடி வரையில் உயர்த்தியும் கழிவறைக்குழி இரண்டு அடி உயரத்தில் அமைப்பது மிக நல்லது

கிருகாரம்பம் நிகழ்வுகள் - வீட்டிற்கு அத்திவாரம் வெட்டுதலும் கல் வைத்தலும் இந் நிகழ்வு சிவாச்சாரியாரின் ஆலோசனையின்படி வீட்டிற்கு அத்திவாரம் வெட்டுவதற்கும் கல் வைப்பதற்கும் ஒரு சிறந்த மாதம், கிழமை, நேரம், ஓரை யென்பதை அறிந்து நல்ல சுப நேரத்தில் சிவாச்சாரியாரின் பூசையைத் தொடர்ந்து அத்திவாரம் வெட்டுதலும் கல்வைக்கும் நிகழ்வும் இடம் பெறும் இந்நிகழ்வில் சிலர் பொங்கல் வைப்பதும் மரவுவழிப்பண்பாட்டு கலாசார நிகழ்வு ஆகும் இதில் கவனிக்கப்பட வேண்டியவை:

1. புண்ணிய இடங்களில் எடுக்கப்படும் மண்
2. மலைமண்
3. ஆற்றுமண்
4. புற்றுமண்
5. யானைக் கொம்புமண் (யானையின் தந்திதினால் கிழறப்பட்ட மண்)
6. எருதுக் கோட்டுமண் (எருதின் கால் பட்டமண்)
7. குளத்துமண்

இவை அனைத்தையும் சமஅளவு எடுத்து குழைத்து பெட்டி போல் செய்து அடிப்பாகத்தில் பன்னம் வைத்து நவரெத்தினங்கள், நவதானியங்கள், சிறுதானியங்கள் தங்கத்தட்டில் அல்லது செப்புத்தகட்டில் வாஸ்த்து இயந்திரம், வெள்ளி, தங்கம்

நாணயங்கள் போன்றவற்றினை வைத்துசான மூலையில் (வடகிழக்கு மூலையில்) சிவாச்சாரியாரின் பூஜையைத் தொடர்ந்து வீட்டின் பெரியார் கையால் அந்தக்குழியில் இட்டு, அத்திவாரம் இடல் வேண்டும் இதன் அர்த்தம் என்னவெனில் காலம் காலமாக எம் சந்ததியினரை வாழவைக்கும் கிரகலக்ஷ்மி எனப்படும் வீட்டையும் எம்மையும் தாங்கி நிற்கும் பூமாதேவியே எம்மால் இயன்றளவு நவரெத்தினம் பொன் பொருள் தானங்கள் உமக்கு அர்ப்பணிக்கின்றோம் அதிகாலை வேளையில் சூரியபகவான் சாட்சியோடு மக்களுக்காகவே தம்மை அர்ப்பணித்து அவர்களுக்காகவே என்றும் இறைவனைப் பிரார்த்திக்கும் சிவாச்சாரியாரின் துணையோடு முறையாக உமக்கு அர்ப்பணிக்கின்றேன் எமது வீட்டு நிலத்தில் நீவளம், நிலவளம், பயிர்வளம், செளபாக்கியம், ஆரோக்கியமான உடலுடன் கூடிய வாழ்க்கையை, இந்த நிலத்தில் வசிக்கும் எமக்கும் எனது சந்ததியினருக்கும் அருள வேண்டும் எனப் பிரார்த்திக்கும் பூஜை முறையாகும்.

ஒரு சிலர் வீடுகட்டும் நிகழ்வில் ஒரு தேங்காயை வளவின் வேலியில் வினாயகரை வேண்டி கட்டி வைப்பார்கள் (வீடுகட்டி முடியும் வரை) வீடு கட்டுபவர்களுக்கும் வீட்டிலுள்ளவர்களுக்கும் எந்வித இடையூறுகளும் வராமல் காக்க

வேண்டும் எனப் பிரார்த்தித்து தேங்காயைக் கட்டி வைப்பார்கள். அந்தத் தேங்காயை வீடு குடிபோகும் நாளில் கோயிலுக்கு செல்லும் போது சிதறு தேங்காய் உடைப்பார்கள் இந்த கலாசார மரபு மறைந்துள்ளது

இதன் பின் வீட்டு வேலைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் காலத்தில் வீட்டிற்கு முதல்நிலை (கதவுநிலை) வளை என்பன சுப முகூர்த்த வேளையில் கதவுநிலை, மோட்டுவளை என்பவற்றை மஞ்சள் நீரால் கழுவி சுத்தப்படுத்தி திருநீறு, சந்தணம், குங்குமம் பூசி இறைவனை வணங்கி கதவுநிலைகளையும் மோட்டுவளையையும் வைப்பதும் ஒரு மங்கள நிகழ்வாகும். இதன் போது சிதறு தேங்காய் உடைப்பதும் மேஸ்த்திரியார் தட்சவேலை செய்பவர்கள் மற்றும் பணியாளர்களுக்கு உடை, தட்சணை தாம்பூலம் கொடுத்து உபசரித்து அவர்களது மனம் மகிழவும் எங்களை வாழ்த்திட வழி செய்யும் உபகாரமாக இது அமையும்.

அடுத்ததாக கிரகப் பிரவேசத்திற்கு முன் நாம் கவனிக்க வேண்டியது

- வாசல் கதவுகள் யன்னல்கள் போடாமலும் தரைபூசாமலும் சுவரில் சுண்ணாம்பு பூசாமலும் (பெயின்ட்) இருப்பது உகந்ததல்ல
- மனைவி கர்ப்பமாக இருக்கும் காலங்களிலும் உகந்தத அல்ல, தாய் தந்தை உடன் பிறப்புக்கள் கணவன் மனைவி உடன்பிறப்புக்களின் கணவன் மனைவி அவர்களின் மக்கள் யாராவது இறந்த ஒரு ஆண்டு பிதுர்க்கடன் முடிக்குமுன் வீடு குடிபுதுதல் நல்லதல்ல.
- இயற்கை அனர்த்தங்களான இடியுடன் கூடிய கடும் மழை, புயல்காற்று, நிலநடுக்கம், பெருவெள்ளம், வால்நட்சத்திரம் தோன்றும் காலங்களில் கிரகணம் தோன்றும் காலங்களில் நல்ல நாட்களாக இருந்தாலும் வீடு குடிபுகுதல் நல்லதல்ல.
- கிழமைகளில் செவ்வாய் சனி விலக்கத்தக்கவை நாளும் கோளும் அறியாமல் வீடு குடிபுகுதல் கூடாது.
- வீடு குடி புகும்போதுபுது வீட்டிற்கு அண்மையில் யாரும் காலமானால் புதிதாக கட்டப்பட்ட வீட்டில் அல்லது வளவினுள் எந்த ஒரு சுப நிகழ்வும் கிரகங்களும் செய்யக்கூடாது குறைந்தது ஒரு மாதம் கழிந்து பிதுர்க்கடன் (அந்திரட்டி) முடித்து வீடு குடிபோவது நல்லது

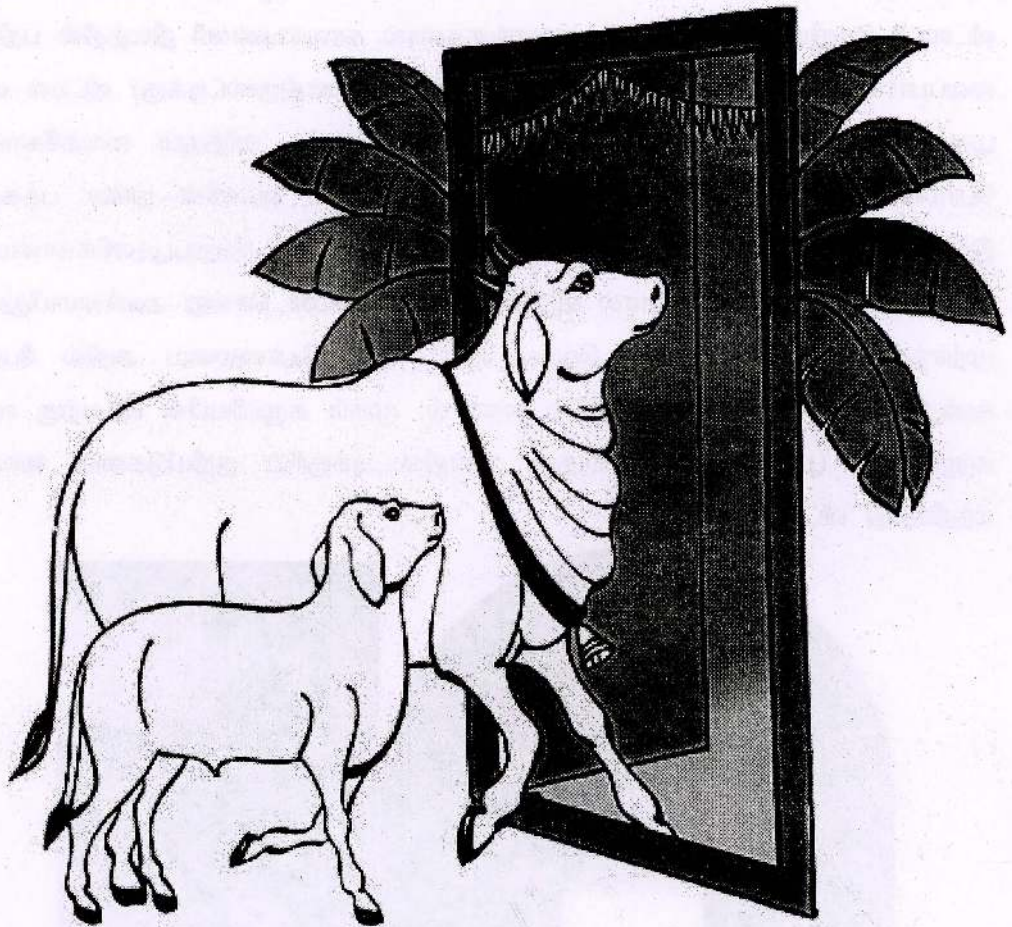
அடுத்து கிரகப் பிரவேசம் செய்வதற்கான சில நடைமுறைகள் - நாம் கட்டிய புது வீட்டை குடிபுக முன் சில சம்பிரதாயங்களை நாம் கடைப்பிடித்தாக வேண்டும் உரிய சிவாச்சாரியாரிடம் அல்லது சோதிடர் மூலம் வீடு குடிபோவதற்கு உற்ற மாதம் நாள் திகதி நேரம் அறிந்தபின் வீடு குடிபோவதற்கு ஏற்ற இளம் மஞ்சள் நிறத்துடைய அழகான அழைப்பிதழை ஒரு வார காலத்திற்கு முன்பாக அச்சகத்திலிருந்து எடுத்து நேராக கோயிலிற்குச் சென்று பூஜையில் வைத்து வீட்டு உரிமையாளர் அல்லது அவரது மனைவி அல்லது மக்கள் கோயிலிலிருந்து எடுத்து வந்து அழைப்பிதழின் ஒரு மூலையில் முன் பக்கத்தில் மஞ்சளைத் தடவியபின் (கண்திருஸ்டிக்காக) உறவினர்களுக்கும் நண்பர்களுக்கு இவ் அழைப்பிதழை பகல் நேரங்களில் மாத்திரம் கொடுத்து வீடு குடிபுக வருமாறு அழைக்க வேண்டும். இன்றைய காலத்தில் குறுந்தகவல் மூலம் தோலைபேசி மூலம் அல்லது தபால்மூலம் அழைப்பதில்

தவறில்லை உறவினர்களுக்கும் நண்பர்களுக்கும் ஒரு வாரத்திற்கு முன்பு நேரடியாகச் சென்று அழைப்பிதழை கையளிப்பது மிக நல்லது.

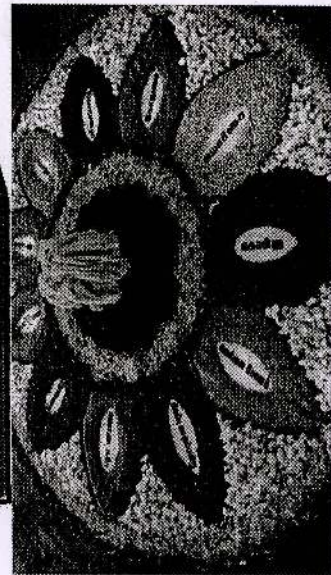
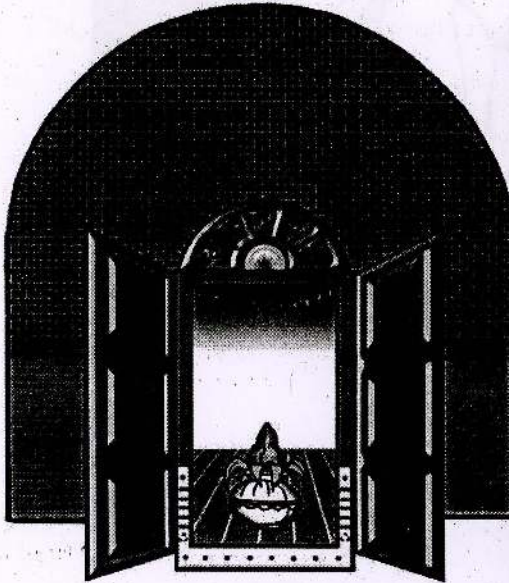
அடுத்து கிரகப் பிரவேசமும் யாகவழிபாடும் கிரகப் பிரவேசத்திற்கு முதல் நாள் சிவாச்சாரியார் மூலம் கிரகசாந்தி, வாஸ்த்துசாந்தி, கோமம், வினாயகர் பூசை நடைபெறும் இந்த வழிபாடு தொடங்குமுன் அக்கினியை அதன் மேடையில் நிறுத்தி சிவாச்சாரியார் வாஸ்த்து புருசன் எந்த இடையூறுகளும் நிகழாமல் இருக்கவும் தேவர்களையும் பிரம்மாவையும் பூஜை என்பவற்றால் திருப்திப்படுத்துவதே வாஸ்த்து சாந்தியின் நோக்கமாகும். இதனைத் தொடர்ந்து வினாயகர், இலட்சுமி, நவக்கிரகங்களுக்கு அவர்களுக்குரிய மந்திரங்களால் பூஜித்த யாகப் பொருட்களை அக்கினியில் இடுவார்கள் யாக பூஜையில் மோகன கணபதியை அக்கினியில் ஆகுதி செய்து வழிபட்டால் பெண் திருமணத்தடை வில்கிவிடும், கல்வி விருத்திக்கு வயக்கிரிவர் கோமம், சூனியங்கள் செய்வினை அகன்று நிம்மதி பெறவும் ஆஞ்சனேய மூலமந்திரமுறை க்டன்தீர் அங்காரமங்கல மந்திரகோமம், அரசாங்க நன்மை பெறவும் பதவி உயர்வுக்கு இந்திரர் பூஜையும் (நம் முன்னோர்கள் செய்தததையும் அறிந்தோம்) இறுதியாக தூப தீப நிவேதனம் செய்து ஆராத்திகாட்டி வாசற்படிக்கு நிலை பூஜை செய்து ஆராத்தி செய்வார்கள்.

அடுத்து கலச பூஜை மூன்று கலசங்கள் வினாயகர், இலட்சுமி, நவக்கிரகம் நவக்கிரகம் ஒன்பது தனியாகவும் பக்கவாட்டிலும் ஏதோ ஒரு முறையில் வைத்து மூன்று நுனி இலையில் நெல் பரப்பி வைத்து அதன் மேல் மூன்று இலை போட்டு பச்சை அரிசி போட்டு கலசம் வைக்க வேண்டும். அதற்கு பட்டுத்துணிகட்டி மலர் போட்டு முறைப்படி அலங்கரிக்க வேண்டும் கிழக்கு முகமாக வீட்டுஉரிமையாளர் மனைவி மக்களுடன் அமர்த்தி கைகளில் தெப்பை (பவித்திரம்) அணிந்து கலச பூஜை சிவாச்சாரியார் மந்திரம் ஒதி செய்யும் போது மலர் போட்டு வணங்க வேண்டும். கற்பூர ஆராத்தி செய்து அதிலுள்ள அக்கினி குண்டத்திலிடவேண்டும்.

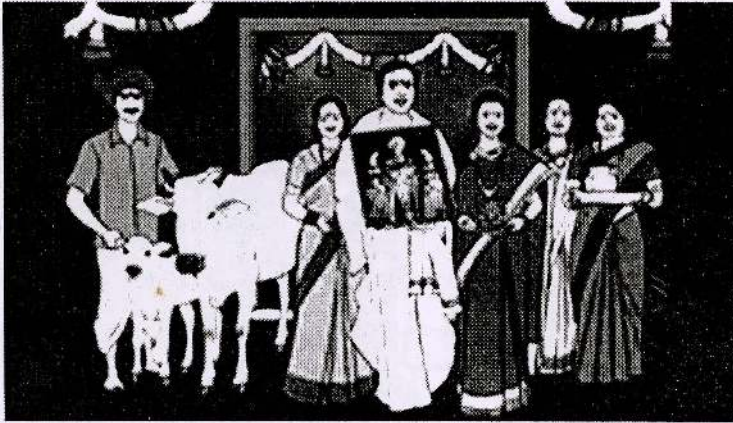
அஷ்ட்திரவியம் என்ற எட்டுவகை பிரசாதம் கொடுத்தபின் மூன்று கலசங்களில் உள்ள நீரை முதலில் வைக்கப்பட்ட வருணகும்பத்துடன் சிறிது கலந்து வீடு முழுவதும் “ஓம் கங்கே யமுனே, சைவகோதவரி, சரஸ்வதி நர்மதே, சிந்து காவேரி தீர்த்தே, அஸ்மின் சின்னிதிம் குரு” என்று வீட்டின் எல்லாப்பகுதிகளிலும் சிவாச்சாரியார் தெளிப்பார். மற்றும் மிகப் பெரிய வீடாயினும் சிறிய வீடாயினும் யாக பூஜை நடைபெற்ற பின் பூசையில் வைக்கப்பட்ட மூன்று கலசநீரையும் ஈசானிய மூலையில் வீட்டின் தலைவர் மனைவி மக்கள் அனைவரும் நிற்கச் செய்து தாரையாக சிவாச்சாரியரால் மூவரும் நீராட்டப் படுவார்கள். அவர்களுக்கு கலசநீரை அபிசேகம் செய்வதில் சர்வதோசங்களும் விலகி இலட்சுமியின் அருள் கிடைக்கும் எனவும் வீட்டைச் சுற்றியும் மத்தியிலும் பால்சங்குகளால் காவல்பண்ணி நிலத்தில் பதித்து வைப்பார்கள் தொடர்ந்து கண்ணூறு களிப்பிற்கு (கண்திருஸ்ட்டிக்கு) வீட்டில் யாக பூஜை செய்யுமிடத்திலிருந்து ஒரு பனையோலையை எரித்தும் வைக்கோலால் பொம்மை செய்து வீட்டின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் வளவின் நாலா பக்கமும் இழுத்து வீதி ஊடாக இழுத்துக் கொண்டு எரித்து ஒரு நீற்றுப்பூசணிக்காயையும் எடுத்துக் கொண்டு தலைவாசல் வழியாக சிவாச்சாரியார் சென்று அண்மையிலுள்ள முற்சந்தியில் பூசணிக்காயை வெட்டி எரியும் பனையோலையை அதில் போட்டு கண்திஸ்ட்டி கழிப்பார், அதன் பின் கைகால், முகம் கழுவியபின் வீட்டிற்கு வந்து மற்றுமொரு பூசணிக்காயை எடுத்து கண்திஸ்ட்டிக்குரிய குறியீடுகளை வைத்து மந்திரித்து வீட்டின்

முன் ஒரு மூலையில் பூசணிக்காயை கட்டி விடுவர் இது வீட்டிற்கு கண்திருஸ்டி ஏற்படாமல் இருப்பதற்காகவே.

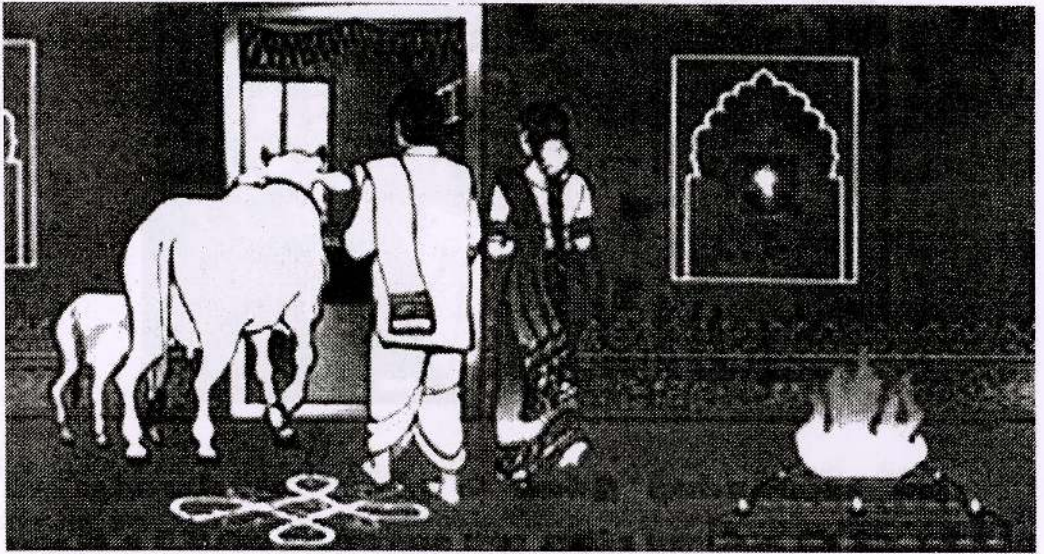
வீடு குடிபோவதற்காக நடைபெறும் யாக பூசைகளை தொடர்ந்து சிவச்சாரியார் வீட்டினுள் பசுமாட்டுக்குரிய அறுகம்புல் மற்றும் புற்கற்றைகளைப் போட்டு பசுமாடும் கன்றையும் வீட்டினுள் விட்டு தண்ணீரும் வைத்து விடுவர் அதிகாலையில் வீட்டினுள் பசுவும் கன்றும் மலம்சலமிட்டு மகாலட்சுமியை வரவேற்றிருக்கும் இது ஒரு நல்ல நிகழ்வாகும்.

அடுத்து கிரகப் பிரவேசத்திற்கு முன் செய்யவேண்டிய முக்கிய விடயங்கள் சில - வீடு குடிபோவதற்கு மூன்று நாளைக்கு முன் தீபம் விளாயகர் படம், இலட்சுமியின்படம், சிவன் பார்வதி, முருகன், பிள்ளையார், குடும்பமாக வீற்றிருக்கும் படம், சரஸ்வதிபடம், நிறைகுடம் போன்றவற்றை தங்களது குலதெய்வம் அல்லது அண்மையிலுள்ள இந்து ஆலயத்தில் கொடுத்துவிட்டால் மூன்று நாட்களும் பூஜையில் வைப்பார்கள்.

நாம் வாழப்போகின்ற இல்லம் பொறுமையுடனும் நிதானத்துடனும் பயபக்தியுடனும் வீடு குடிபோவது நல்லது. நமது கலைகலாசார பண்பாட்டு உடையான வேஸ்ட்டி சாறியுடனும் இளம் பெண்கள் நீளமான பாவாடை சட்டையுடனும் பெண்கள் தலைவாரி கொண்டை பின்னலுடனும் செல்வது மிகச் சிறப்பானதாக இருக்கும். காரணம் ஆண்கள் கால்சட்டை ரிசேட், கட்டைகாட்சட்டையுடனும் பெண்கள் ஜீன்ஸ் உடன் ரிசேட் மற்றும் மேல்நாட்டு நாகரீகமான உடையுடனும் கிழிந்த உடையுடன்

அது எந்தளவு நாகரீகமாக இருந்தாலும் வீடு குடிபோகும்போது அனேகமான மக்களின் பார்வையில் இந்த நாகரீக உடைகளை பற்றி மிகவும் கீழ்த்தரமாக கதைப்பார்கள் ஏளனப் படுத்துவார்கள் வீடுகுடிபோவதற்கு முன் வீட்டின் உரிமையாளர் தனது மனைவி மக்களுடனும் சுமங்கலிப் பெண்கள் பலரும் ஆலயத்திற்குச் சென்று ஏற்கனவே ஆலயத்தில் வைத்திருந்த சுவாமிப்படங்கள், தீபம், தாம்பூலம், பூமாலை, மஞ்சள், பால்,பழம் நைவேத்தியங்கள் உப்பு, கற்கண்டு, தேங்காய், நிறைகுடம்,நெல், தென்னம்பிள்ளை, தானியங்கள், தங்கம், வெள்ளி, நாணயம் நவரெத்தினங்கள், ஆபரணங்கள், இவைகளை மங்கள வாத்திய கோசத்தோடு புதுவீட்டினுள் நுளைவார்கள் சுவாமிப்படங்களுடனும் மங்கலப் பொருட்களுடனும் முதல் நுளைவார்கள் வீடு குடிபோவதற்கு முன் யாரும் வீட்டினுள் எக்காரணம் கொண்டும் போகாமல் இருப்பதும் வீட்டில் வசிப்பவர்கள் வேறு வீட்டில் இருந்து அல்லது வேறு இடத்திலிருந்து நேரடியாக வீடு குடிபோகும் வீட்டுக்குச் செல்லாமல் கோயிலுக்குச் சென்று மங்கலப் பொருட்களுடன் வீட்டுக்கு வருவது உத்தமம்.

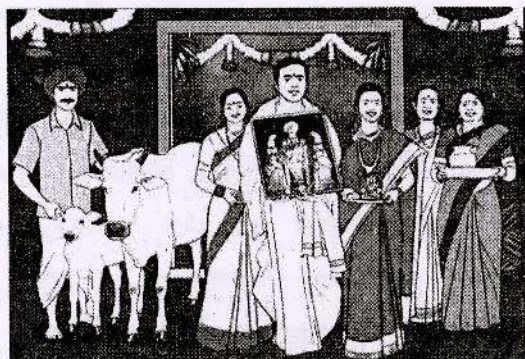

பால்காய்ச்சுதல்- அடுத்த அம்சமாக கொள்ளப்படுவது ஒன்பது புதிய செங்கற்களை எடுத்து கழுவியபின் திருநீறு, சந்தணம், குங்குமம், பூக்கள், வைத்து அடுப்பு சமையல் அறையில் வைக்கவேண்டும். அடுப்புக்கு புதிய விறகு பாவிக்கவேண்டும், அதேபோல புதிய மண்பானையில் வெளிப்புறம் திருநீறு, சந்தணம், குங்குமம், பூசி மலர்மாலைகட்டி கிழக்குப்பக்கமாக அமைந்தவாறு அடுப்பில் வைத்து பால்காய்ச்சுதல் வேண்டும். பால்காய்ச்சம் போது கவனிக்க வேண்டியது - பால் பொங்கி பூமியில் வழிய வேண்டும் பால்பொங்கி நிலத்தில் வழிந்திருத்தல் மிக நன்று (கிழக்குப் பக்கம், வடக்குப்பக்க திசை) பால் வழிந்திருத்தல் மிகச் சிறப்பானது பால் பொங்கி வழியும்போது கைகூப்பி வணங்கவேண்டும். புது வீட்டில் சிவாச்சாரியார் சுவாமி படங்களையும் நிறைகுடத்தையும் சுவாமியறையில் வைத்து பூசை செய்வார் மற்றும் ஒவ்வொரு வீட்டின் அறையிலும் நிறைகுடம் வைத்து சுவாமியறை உட்பட ஒவ்வொரு நிறை குடத்தின் அருகிலும் காய்ச்சியபால் டம்பிளரில் வைத்து பூசை முடிந்ததும்

முதலில் வீட்டின் உரிமையாளர் மனைவி மக்கள் எல்லோரும் காய்ச்சியபாலும் கற்கண்டும் வீட்டில் உட்கார்ந்துதான் பால் குடிக்க வேண்டும், சாப்பிடவும் வேண்டும். அத்துடன் உற்றார் உறவினர்களுக்கும் நண்பர்களுக்கும் கற்கண்டும் பாலும் கொடுக்க வேண்டும். நண்பர்களும் உறவினர்களும் வாழ்த்துரையோடு பரிசுப் பொருட்களும் கொடுப்பார்கள். இவ்வொருட்கள் வீட்டு உரிமையாளர் மனைவி மக்கள் மாத்திரம் கையெடுத்து வாங்கி அவர்களுக்கு நன்றி கூறவேண்டும். பரிசுப் பொருட்களை நண்பர்கள் உறவினர்கள் யாரும் வாங்கக்கூடாது ஏனெனில் சிலரது பாசுப் பொருட்கள் பெறுமதியாக இருப்பதால் பொறாமைப் படுபவர்கள் பரிசுப் பொருட்களின் பெறுமதி சற்றுக் குறைவாக இருந்தால் (ஏளனம்) கேலி செய்வார்கள். புது வீட்டில் பொறாமை, கேலி பண்ணுதல் நல்லதல்ல என்பது ஜதீகம்.

தொடர்ந்து வீட்டு உரிமையாளர் மனைவி மக்களை கிழக்குப் பக்கமாக அமரவைத்து மங்கள ஆரத்தி எடுப்பது வழக்கம் அடுத்து வாஸ்த்து தோசங்கள் விலகவும் கண்திஷ்டிவிலகவும் சிதறுதேங்காய் எலுமிச்சம்பழத்தை தற்கால வழக்குப்படி அவர்களது தலையைச் சுற்றி சிதறுதேங்காய் உடைத்து எலுமிச்சம்பழம் (திஸ்டிக்கு) வீட்டு வாசலில் உடைப்பது நன்று. இது ஏனென்றால் புதுவீட்டிற்கு மாத்திரம் இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டு வீடுகட்டியவர்களுக்கும் கண்திஷ்டி தோஷம் நீக்குவதற்குமாகும்.

புதிதாக வீடு கட்டி குடிபுகுந்தவர்கள் முதன்நாள் ஏற்றிய தீபம் தொடந்து 48 நாட்கள் எரிவது நல்லது ஆனால் தற்போது நடைபெறுவதில்லை. முதல்நாள் இரவு வீட்டில் வீட்டு உரிமையாளரின் மனைவி விளக்கை ஏற்றி துளசி துதி, மகாலட்சுமி மந்திரங்களை படித்தல் வேண்டும். வீட்டு உரிமையாளரின் விருப்பத்திற்கு அமைய இறந்தவர்களுடைய புகைப்படங்கள் அவர்களது அடையாளப் பொருட்களை எக்காரணத்திற்காகவும் சுவாமி அறையில் வைத்து வழிபடுவது மிகத் தவறாகும் அவ்வாறு பித்துருக்களின் படங்களை வைத்து வழிபடுவதினால் தெய்வ சாந்நித்திய சக்தி அகன்று புது வீட்டில் இடர்கள் துன்பங்கள் உருவாக வாய்ப்புக்கள் அதிகம் உண்டு. பித்துருக்களின் படங்களை வேறு ஒரு தனியறையில் தெற்குத் திசையைப் பார்த்தவாறு இருக்கத்தக்கதாக வடதிசையில் படங்களை வைத்து நினைவு கூர்வது நல்லது எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் ஆகமம்சாரா வழிபாடு மற்றும் ஆகம வழிபாடுகளும் வீட்டில் நிகழ்வது உகந்தது அல்ல. நமது முதாதையர்கள் சிலர் பெருஞ் செல்வந்தர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள் அவர்கள் தங்களது வீட்டில் ஆகமம் மற்றும் ஆகமம் சாரா வழிபாடுகளைச் செய்து வழிபட்டு இருக்கின்றனர். அதாவது ஆலயத்தில் இடம் பெறும் சித்திரைக்கஞ்சி மருத்துநீர் காய்ச்சி மக்களுக்கு பகிரந்தளித்தல், வீட்டில் அம்மன் வழிபாடு செய்து கன்னிமார் வழிபாடும் பள்ளயமும் வைத்து வழிபடும் முறையும் மேற்கொண்டனர். அவர்கள் அவ்வாறு வழிபட்டதினால் அவர்களது சந்ததியினர் அதை மேற் கொள்ள முடியாததால் அவ்வாறு வழிபாடு செய்ய வீடுகள் மக்கள் வாழ முடியாத சூழ்நிலை உருவாகி வளவு பாழாக கிடப்பதை நாம் கண்ணுடாக பார்க்கக்கூடியளவு நமது பிரதேசத்தில் பல இடங்களில் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. தேவையாயின் நமது குல தெய்வமான ஆதிவைரவர் வழிபாடு அத்துடன் ஆண்டுக்கொருமுறை வீட்டில் அம்மனுக்கு மடைவைத்தல் மாத்திரம் செய்து வழிபடலாம். ஆனால் ஆலயங்களில் நடைபெறுவது போன்று வீடுகளில் வழிபடலாகாது வீடு வேறு, ஆலயம் வேறு.

அடுத்து வீடுகுடிபுகுவதில் கவனம் செலுத்த வேண்டிய முக்கியத்துவம்-

- வேதங்களில் வீடுகட்டத் தொடங்குவதற்கு கிருகாரம்பம் என்றும் வீடுகட்டி குடிபுகுவதற்கு கிருகப்பிரவேசம் எனவும் சொல்லப்படுகிறது.

- கிருகப்பிரவேசம் வீடு குடிபுக சிறந்தமாதம் சித்திரை,வைகாசி, ஆவணி,ஜப்பசி, கார்த்திகை, தை, எனக்குறிப்பிடப்படுகிறது
- வீடு குடிபுகுவதற்கு சிறந்தநாட்கள் புதன், திங்கள், வியாழன்,வெள்ளி
- வீடு குடிபுகுவதற்கு கூடாத மாதங்கள் எனக் குறிக்கப்படுவது அல்லது சொல்லப் படுவது ஏன்? காரணம் என்ன? என்பதற்கு சோதிடர்களும் நம்முதாதையர்களும் அனுபவித்த ஐதீகம்.

1. ஆனிமாதத்தில் வீடுகுடி போவதில்லை - இந்த மாதத்தில்தான் மகாபலிசக்கரவர்த்தி தனது ராஜ்யம் முழுவதையும் இழந்தார் (ராஜ்ய இழப்பு).
2. ஆடிமாதத்தில் வீடுகுடிபோவதில்லை - இராவணன் தனது கோட்டையை இழந்தான் மற்றும் பித்ருக்களுக்கு கடமைசெய்தல் பித்ருகடன் ஆடி அமாவாசையில் இடம் பெறுதல்
3. புரட்டாதி மாதத்தில் வீடுகுடிபுகுவதில்லை - இந்த மாதத்தில் இரணியன் தனது அரண்மனையிலேயே நரசிம்ம மூர்த்தியினால் சம்காரம் செய்யப்பட்டான்
4. மார்கழிமாதத்தில் வீடுகுடிபுகுவதில்லை - துரியோதனன் தனது ராஜ்யத்தை இழந்தான்
5. மாசிமாதத்தில் வீடுகுடிபுகுவதில்லை - இம்மாதத்தில்தான் சிவபெருமான் ஆலகாலவிசம் அருந்தி மயக்கமுற்றார்
6. பங்குனிமாதத்தில் குடிபுகுவதில்லை - இவ் மாதத்தில்தான் சிவபெருமான் மன்மதனை எரித்த மாதம்

ஆனி, ஆடி, மார்கழி, மாசி, பங்குனி, மாதங்களில் வீடு கட்ட தொடங்குவது புதுவீட்டிற்கு குடிபோவது போன்ற நல்காரியங்கள் செய்வதை தவிர்ப்பது நன்று வீடுகுடிபுகுவதற்கு சிறந்த நட்சத்திரங்களாக பின்வருவன வற்றினைக் கொள்ளலாம்- அசுவினி, ரோகினி, மிருகசிரிடம், புனாபூசம், மகம், உத்திராடம், உத்திரட்டாதி, அஸ்வதம், சுவாதி, அனுஷம், மூலம், திருகோணம், அவிட்டம், சதயம், ரேவதி, போன்ற நட்சத்திரங்கள் வீடுகுடிபுகுவதற்கு சிறந்த நட்சத்திரங்களாகும். வீடு குடிபோவதற்கு சிறந்த லக்கணம் - ரிசிபம், மிதுனம், கன்னி, விருட்சகம், கும்பம், முதலியன வாகும்.

உசாத்துணை

முகநூல் இந்து மக்களுக்கு ஒருகையேடு

மங்கல தரிசனம்

(கட்டுரைக்கு ஆக்கியோரே பொறுப்பாகும்)

அனூராதபுர காலப்பகுதியில் மட்டக்களப்பின் இந்துப் பண்பாடு

நா. வாமன்

சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்,
இந்துநாகரிகத் துறை,
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்,
இலங்கை.

இலங்கையின் இந்துசமய வரலாற்றில் கி.மு. 4ஆம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் கி.பி.10ஆம் நூற்றாண்டு வரைக்குமான ஆட்சிக்காலப்பகுதி அனூராதபுர காலம் என வரலாற்றாசிரியர்களால் வரையறுக்கப்படுகின்றது. இத்தகைய அனூராதபுர காலப்பகுதியில் மட்டக்களப்பில் நிலவிய இந்துப் பண்பாடு குறித்து நோக்குவதாகவே இக்கட்டுரை அமைகிறது.

பண்பாடு என்பது அறிவு, நம்பிக்கை, கலை, ஒழுக்க நெறிகள், சட்டம், வழக்கம் முதலானவையும் மனிதன் சமுதாயத்தில் ஒரு உறுப்பினராக இருந்து கற்கும் பிற திறமைகளும் பழக்கங்களும் அடங்கிய முழுத் தொகுதியாகும் என டைலர் (E.B.Tylor) வரையறுத்துக் கூறியுள்ளார். இன்று பண்பாடு பற்றிய வரையறைகளுள் இதுவே பலராலும் கையாளப்படுகின்றது. இவை அனைத்தும் மட்டக்களப்புப் பண்பாட்டில் பிரதிபலிப்பதனைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இம்மக்கள் புராதன காலம் முதலாக இந்து சமய மரபைப் பின்பற்றி வந்ததனால் அவர்களது பண்பாடும் இந்துப்பண்பாடாகவே வளர்ச்சி பெற்று வந்துள்ளது.

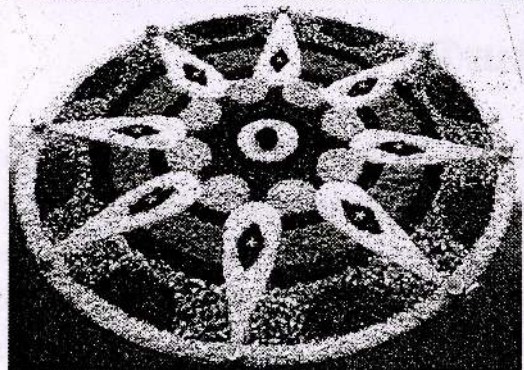
இந்து, இஸ்லாம், பௌத்தம், கிறிஸ்தவம் ஆகிய மதங்களின் சமரசத் தன்மையை இன்று மட்டக்களப்புப் பிரதேசம் கொண்டிருப்பதாக அமையினும் இதன் நீண்டகால வரலாற்றுத் தளம் இந்துப்பண்பாட்டின் வேர்களாலேயே நிலைகொண்டிருந்தது. ஆரியச் சுவடுகள் பதியாத மேற்கத்திய நாகரிகத்தை உள்வாங்காத பண்பாட்டு நிலைக்களமாகத் திகழ்ந்த பூமியாக இதனைச் சிறப்பித்துக் கூற முடியும்.

இலங்கையில் அனூராதபுரகால ஆட்சிப் பகுதியில் மட்டக்களப்பில் இந்துப் பண்பாடு சிறந்து விளங்கியமைக்கு போதுமான சான்றுகள் கிடைக்கின்றன. மட்டக்களப்பின் பல்வேறு பகுதிகளில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கல்வெட்டுக்கள், மட்டக்களப்பு

மான்மியம் குறிப்பிடும் கருத்துக்கள் என்பன முக்கிய ஆதாரங்களாகின்றன. கிழக்குப்பிரதேசத்திலே காணப்படும் குகைகளிலே பல பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றையெல்லாம் பரணவிதான வாசித்து விளக்கியுள்ளார். குசலன்கந்த தொடக்கம் போவத்தகல வரையும் உள்ள பகுதியில் கி.மு கால பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் பல கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை எல்லாமே குகைக் கல்வெட்டுக்களாகும். பரணவிதானினால் தொகுத்து வெளியிடப்பட்டுள்ள “Inscription of Ceylon” முதலாம் பகுதியில் (1970) இக்கல்வெட்டுகளின் விளக்கங்களைக் காணலாம்.

இவை இந்துப் பிராமணர்கள் இப்பகுதிகளில் வசித்தமைக்குச் சான்று பகர்கின்றன. பெரும்பாலானவை அபய, நாக, தேவநம்பிய, காமினிதிஸ போன்ற அரசு பெயர்களைக் கொண்டவர்களால் வழங்கப்பட்ட நன்கொடை பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றன. சங்க, பருமக, தேரக போன்ற சங்கப் பெயர்களைக் குறிப்பன சில நாக, அபய, திச அபய, கண போன்ற சிற்றரசர்களைக் குறிப்பன சில. இவற்றில் பெரும்பாலானவை கி.மு 3ஆம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் கி.பி 1ஆம் நூற்றாண்டுக்கு இடைப்பட்டவையாகும். இவை நன்கொடைகளையே பெரும்பாலும் குறிக்கின்றன. இவை கி.மு கால சமய நடவடிக்கைகளையும் திராவிட முறையிலிருந்து எவ்விதம் பௌத்த நடவடிக்கைகள் மேலோங்கின என்பதையும் உணர்த்துகின்றன.

மேல்வங்கர்குலத்து மகாசேனன், சங்கமிசூந்து நிகும்பலையாகம் முதலான கிரியைகளுடன் வழிபாடு நடத்திவந்த இராவணனுக்குப் பின், தட்சணகைலைக் கோயில் பூசைகளின்றி பாழடைந்து கிடக்கின்றது என்றும், அதனைச் செப்பனிட்டு வைதீக வழிபாட்டு நெறிகளை ஆரம்பித்து வைப்பின் இலங்கை முழுவதும் மகாசேனன் வசப்படும் என்றும் கூறியதைக் கேள்வியுற்று வங்கநாட்டு சிவாலயமியற்றும் சிற்பிகளுடன் வந்து தட்சணகைலைக் கோயிலைச் செப்பனிட்டு, பூசைகளை ஆரம்பித்து வைத்தான்.

இவனுக்குப் பின், இவன் மகன் சிங்ககுமாரன் இராவணனால் பூசிக்கப்பட்டுக் கைவிடப்பட்டிருக்கும் உகந்தைமலைச் சிவாலயத்தை, வடநாட்டு (தென்னிந்திய) சிற்பிகளைத் தருவித்து மலையுச்சியில் எட்டுத்திக்குப் பாலகருக்கும் எட்டு ஆலயங்களும் எடுத்து பூசைகளுக்கும் திட்டம் வகுத்திருந்தான். சிங்ககுமாரன் செய்த உகந்தைக் கோயிற் திருப்பணி வரலாறுகள், முற்றுமுழுதாக வேத வழிபாட்டு விதிகளின்படியே கோவில்கள் எழுப்பப்பட்டிருந்ததனை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இக்காலத்தில் கலிங்கம், வங்கம் முதலிய நாடுகளில் வைதீகநெறியை மையமாக்கொண்டு சைவம் வளர்ந்திருந்த நிலையின் எதிரொலியாகவே இது காணப்படுகின்றது.

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலே பழகாமம் என்னும் இடம் பழம்பெருமை வாய்ந்த ஓரிடமாகும். இது ஆதியில் வேடர் குடியிருப்புக்கள் காணப்பட்ட ஓரிடமாகும். இங்குள்ள திரௌபதி அம்மன் கோயில் அயலிலே பல நடுகற்கள் காணப்படுகின்றன இவை வீர வழிபாட்டில் ஏற்பட்ட நினைவுச் சின்னங்களாகவும், அதன் நிமித்தம் உருவாக்கப்பட்ட கோயிலாகவுமே கருதமுடியும். இக்கோயிலில் காணப்படும் மரச்சிலைகளும், வழிபாட்டு முறைகளும் வெறியாட்டும், பலியிடலும் சங்ககாலத்தில் நிலவிய பெருங்கற்காலக் கலாச்சாரத்தின் வழிபாட்டு முறையின் தொடர்ச்சி என்றே கருதக்கூடியதாக உள்ளது.

முக்குக்களும் சமயப் பண்பாடும்

மட்டக்களப்பில் நீண்ட காலமாக வாழ்ந்து வரும் சமூகப் பிரிவுகளுள் முக்குக சாதியினர் முக்கியமானவர்கள். இவர்கள் நீண்ட காலமாகவே சைவ மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தனர். மட்டக்களப்பு முக்குக்கள் தாம் இராமனுக்கு கங்கை நதியைக் கடக்க உதவிய குகனின் மரபு வழியில் வந்தவர்கள் என்றே கல்வெட்டுக்களில் அழைக்கப்படுகின்றனர். இவர்களது குடியேற்றம் பற்றி மட்டக்களப்பு மான்மியத்தில் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இவர்கள் வட இந்தியாவில் அயோத்தியிலிருந்து கடல் வழியாக வந்து மட்டக்களப்பு வாவினூடே உள்நோக்கிச் செல்லும்போது மண்மேடு செறிந்து குறுகியதாயிருந்த ஒரு பகுதிக்கு 'மண்முனை' என்று பெயரிட்டனர். அதன்பின் தொடர்ந்து வாவினின் தென் பக்கம் சென்றபோது அப்பால் செல்ல முடியாதவாறு தமது ஓடங்கள் தரை தட்டியதும், "இது மட்டும் மட்டா, மட்டக்களப்பா" என்று கூறி அங்கு ஓடங்களை விட்டு இறங்கி ஒரு கிராமத்தை உருவாக்கினர். காடுவெட்டி நாடாக்கி, ஏழு கிராமங்களை வெவ்வேறு இடங்களில் அமைத்து தம்முரிலிருந்து மக்களைக் கொண்டுவந்து தொடர்ச்சியாகக் குடியேற்றி, சிற்றரசுகளை அமைத்து மட்டக்களப்பு மண்ணை வளம்கொழிக்கச் செய்த முதல் மக்களே முக்குகர் என வி.சி.கந்தையா குறிப்பிடுகின்றார்.

மட்டக்களப்பு நாட்டின் தென் பாகத்தில் உள்ள அக்கரைப்பற்று, திருக்கோயில் ஆகிய பகுதிகளில் முக்குகர் வருகை பற்றிக் கூறப்படும் கல்வெட்டுப்பாடல்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றில்;

“கலியப்தம் இருபத நூறு உடன் எண்ணூறு எட்டைந்து வர்ச்சரம்
என்றுரைப்பர் வலிமையுடன் மட்டுநகர் வந்திறங்கி.....

நாடறிய மல்லிகார்ச்சன குருக்கள்

செகம் புகழக் கப்பல் வழி கொண்டு வந்தே

சேர்த்த பின்பு செப்பேடு திருமுகங்கள்
 அவரவர்கள் பிரியமுறக் காண்பூமி
 ஆலயத்திற்காய் அமைத்து அன்பினோடு
 தவ விரத தமிழரசு சப நிலங்கள் தழைத்தோங்க தங்கள் தங்கள்
 சிவமுறைகள் மூவேந்தர் செப்பு நூல் பட்டயத்தில் சிரமேற் கொண்டு
 பவமணுகா முற தெரிந்து வாழ்ந்த அந்தப் பதிபெருமை பகரப் போமோ?

மேற்கூறிய பாடலின் படி கலி பிறந்து இரண்டாயிரத்தி எண்ணூற்றி நாற்பதாம் ஆண்டுகளில் (கி.மு 261) முற்குக் இங்கு வந்து குடியேறியதாகவும் மற்றும் குடியினரைக் கொண்டு வந்து குடியேற்றியதாகவும் நாடு நகரங்களை உண்டாக்கியதாகவும் தெரிய வருகிறது. இப்பாடலை வழங்கிய தம்பிலுவில்லைச் சேர்ந்த ஆறுமுகதேசிகர் என்னும் பெரியார் பாடலின் இறுதியில் கூறப்பட்ட பதி திருக்கோவில் பதி என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். மட்டக்களப்பு நாட்டிற்கு முதன் முதல் குடியேறிய தமிழர்கள் முற்குக்களாக இருப்பதால் அவர்களே திருக்கோவில் பதிக்கு ஊழியம் செய்வதற்காக ஆட்களை கொண்டு வந்து குடியேற்றி ஆலயத்திற்கும், ஆலய ஊழியர்களின் சேவைக்கும் தேவையான காண்பூமிகளை வழங்கி ஆலய வழிபாட்டு முறையை நடைமுறைப்படுத்தினர் என்று பாடலின் மூலம் கூறப்பட்டுள்ளது. கொக்கட்டிச்சோலைத் தான்தோன்றீஸ்வரர் ஆலய பரிபாலகர்களாக ஆலயத் தொடக்க காலம் முதலாகவே இவர்கள் இருந்து வருகின்றனர்.

இலங்கையில் தமிழர் பெரும்பான்மையாக வாழும் வடக்குக் கிழக்குப் பகுதியில் (அடங்காப்பற்று வன்னியர்களின் பிரதேசத்தை தவிர) மட்டக்களப்பு நாடு மட்டுமே ஒரு குறிப்பிட்ட சாதியினரின் தேசம் என்று பண்டுதொட்டே அழைக்கப்பட்டு வந்தது. இதற்கு ஆதாரங்கள் பல உள்ளன. பண்டுதொட்டே இங்கு முற்குக்களே அரசியலில் ஆதிக்கம் செலுத்தி சிறப்புடன் வாழ்ந்து வந்தமையினாலேயே இப்பிரதேசம் முற்குக் தேசம் என்று அழைக்கப்பட்டது. வேறு எந்தத் தமிழ் சாதியினரின் பெயரிலும் அச்சாதியினரின் நாடு என்று எப்பிரதேசமும் வடக்கு- கிழக்குப் பகுதியில் குறிப்பிடப்படவில்லை என்பதும் இங்கு முக்கியமாக நோக்க வேண்டியதொன்றாகும்.

அரசர்களும் இந்துப் பண்பாடும்

மட்டக்களப்பின் தொடக்ககால அரசுப்பிரிவை முக்கியப்படுத்தும் தன்மையில் கூத்திகளை மட்டக்களப்பு மான்மியம் இனங்காணுகிறது. கலிங்கனான சிறிகுலசேனனின்

வங்க குலத் தாய்வழி வாரிசாகக் கூத்திகளை மான்மியம் குறிப்பிடுவதும் கால வரையறை செய்வதும் சற்று வேறுபடுவதைக் காணமுடிகின்றது. மகாவம்சம் போன்ற சிங்கள வரலாற்று நூல்கள் கூத்திகள் சேனன் இருவரையும் சேரநாட்டின் தளபதிகளாக வெளிப்படுத்துகின்றன. சேனன் அனுராதபுரத்தில் நிலை கொள்ள கூத்திகள் மட்டக்களப்புக்கு வருகின்றான். இவனே இன்றைய சம்மாந்துறையை இருக்கையாக்கி மட்டக்களப்பை ஆட்சிபுரிந்தவனாகின்றான். சில காலம் விஜயதுவீபத்தில் இருந்த கூத்திகள் தான் திக் விஜயம் செய்யும்போது தங்கியிருந்த சிங்காரத் தோப்பில் ஒரு சிங்கார மண்டபத்தை அமைத்தான். தற்காலத்தில் அட்டப்பள்ளம் இருக்குமிடமே சிங்காரத் தோப்பு எனக் கருதப்படுகின்றது. இப்பொழுது இங்கு கோயில் கொண்டிருக்கும் மகமாரி அம்மனுக்கு 'சிங்காரபுர மகமாரி' எனப் பெயர் வழங்குகிறது. இம்மகமாரி பெயரில் ஒரு காவியமும் உண்டு.

கூத்திகளைத் தொடர்ந்து சேனனுடைய ஆட்சி முடிவுற்ற பின்னர் கி.மு. 77 வரை மட்டக்களப்பு அனுராதபுர அரசின் ஒரு சிற்றரசாக நிருவகிக்கப்படுகின்றது. இதன் பின் அனுராதபுரம் நாக மன்னர்களின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் கொண்டுவர மட்டக்களப்பும் அவர்களின் கீழ் செல்கின்றது. மகாகுல நாகன், சோர நாகன் என்போர் ஆட்சியிலிருக்கின்றனர். இது குறித்து மான்மியமும் விளக்குகின்றது. விண்டு அணையை (விந்தனை) இருக்கையாக்கி மட்டக்களப்பு அரசினை இயக்கர், நாகர் பொறுப்பேற்றதாகவும் கலிங்கரால் முன்னெடுக்கப்பட்ட சிவ வழிபாட்டினை ஒதுக்கி விட்டு தங்களது சிறு தெய்வ வழிபாட்டினையே இவர்கள் முன்னெடுத்ததாகவும் முப்பது ஆண்டுகள் நீடித்த இவர்களது ஆட்சிபற்றி கலிங்கத்து மதிவாகுகுணனுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டதாகவும் இதன் பின் கலிங்க படையெடுப்பால் நாகராட்சி முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டதுடன் மட்டக்களப்பில் கலிங்கர் மீண்டும் ஆதிக்கம் பெறுவதாக மான்மியம் குறிப்பிடும்.

இக்காலப்பகுதியில் மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தில் அந்தணர் குடியேற்றமொன்றும் இடம்பெற்றுள்ளது. இவர்கள் பண்டைய பரந்த கலிங்கத்தின் பகுதியான சிறிசைலஜம்-மல்லிகார்ச்சனம் போன்ற இடங்களிலிருந்து (இன்றைய ஆந்திராப் பகுதி) வந்தவர்களாகக் கொள்ளப்படுகின்றனர். மட்டக்களப்பு பிரதேச பண்டைய ஆலயங்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படும் கருங்கொடித்தீவு (அக்கரைப்பற்று) சித்தி விநாயகர் ஆலய தலபுராணத்தில் கலிபிறந்து 2840 (கி.மு 260) கலிங்கருடன் இவர்கள் வந்ததாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இவர்கள் "ஆதிசைவ சிவப்பிராமணர்கள்" என அதில் சுட்டப்படுகின்றது.

இது குறித்து வெல்லவூர்க்கோபால் அவர்கள் மேல்வருமாறு குறிப்பிடுவார்; “தென்னிந்தியாவிலிருந்து கி.பி 1ஆம் நூற்றாண்டில் திருக்கோவில் ஆலயத்துக்காக கொண்டுவரப்பட்டு தம்பட்டையில் கால்பதித்த பரத்துவாச வம்சம், அத்திரி வம்சம், காசிப வம்சம் ஆகிய முனிவர்கள் வழிவந்த பட்டர் குடும்பங்களைப் பற்றியதாக இவர்களது வரவு அமைகின்றது. இவர்களது சந்ததியினர் முன்னர் குழுக்கன் ஆற்றுக் கரையிலும் பின்னர் கருங்கொடித்தீவின் தில்லைநதிக் கரையிலும் குடியிருந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது. அதன் பின்னர் இவர்கள் திருக்கோவில், அக்கரைப்பற்று, பணங்காடு போன்ற இடங்களில் வாழத்தொடங்கினர். மட்டக்களப்பு பூர்வசரித்திரம் கி.பி 1ஆம் நூற்றாண்டை மையப்படுத்தியதாக கூறும் கருத்துக்களும் இந்து ஒப்புநோக்கத்தக்கவை”.

சேனனுக்குப் பின் கலிங்க அரசு பாரத்தை தாங்க வாரிசில்லாதிருந்ததைக் கண்ட இயக்கரும், நாகரும் மேலெழும்பி தமதாட்சியைப் பலப்படுத்தியபொழுது, மீண்டும் கலிங்கராட்சியை உறுதிப்படுத்த வந்த கலிங்கனான இரஞ்சலன்(கி.மு 1) வருகை பின்வருமாறு விபரிக்கப்பட்டுள்ளது.

“பாண்டியன், சோழன், சேரன் பரதநாடதனில்

தோன்றியே கலியுகத் துரத்தனஞ்செய்து

வேண்டிய சிறையொடு வேந்தராயாண்டு

தூண்டினார் மூவர் தேவாலயங்கள்

சிறைகளை வகுத்துத் திருத்தொண்டராக்கி

திறைபெறுக கலிங்கராசனைச் சேர்த்து

துறைவளர் பரத நாடுகளாண்டு

வந்தபின் கலிங்கன் “ (பெரிய கல்வெட்டு வரி 62-69)

இக்காலப்பகுதியில் முதலாவது தேசத்துக் கோயில் என்று சிறப்பிக்கப்படும் திருக்கோயிலில் திருப்பணிகள் இடம்பெற்றதோடு அதை அண்மித்து குடியேற்றங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. பிரசின்னசித்து என்பவன் காளிசேனனால் உடைக்கப்பட்ட நாகர்முனைச் சுப்ரமணியர் ஆலயத்தை (திருக்கோயில்) செப்பனிட்டுத் தரும் வண்ணம் புவனையகயபாகுவிடம் கோரினான். புவனையகயபாகுவும் திருச்சோழனுக்கு நாகர்முனைக் கோயிற் திருப்பணி வேலைகளுக்கு உதவுமாறு வேண்டுகோள் விடுக்க திருச்சோழனும் திரவியங்களுடன் சோழநாட்டுச் சிற்பிகளை அனுப்பிச் செப்பனிட்டுக் கொடுத்தான். இவர்களோடு சோழநாட்டு வேளாளரையும், பதினெண் சிறைக்குடிகளையும் தருவித்துக் குடியமர்த்தினான். இவர்கள் திருக்கோயில், தம்பிலுவில், காரைக்காடு, அட்டப்பள்ளம்,

சிங்காரவத்தை முதலான பகுதியில் இன்று வாழும் வேளாளரின் ஆதிக்குடிகளாகலாம். இராமநாட்டு மறவர்குல இராசவம்சத்தைச் சேர்ந்த ஏழு பெண்களுடனும், கணவன்மாருடனும் வந்த வேளாளர் முதலான குடிகள் வழியினரே இன்று தாழங்குடா, குருக்கள் மடம், செட்டிபாளையம், தேற்றாத்தீவு, களுதாவளை, களுவாஞ்சிக்குடி முதலான ஊர்களில் வதியும் வேளாளரும், பிற குடிகளும் எனக் கருதலாம்.

புவனேயகயபாகு நாகர்முனைத் திருக்கோயிற் திருப்பணிகளை நிறைவேற்றி “திருக்கோயில்” எனப் பெயரிட்டு பிரசின்ன சித்துவிடம் கையளித்திருக்கையில் புவனேயகயபாகுவின் மனைவி தாய்மையடைந்ததினால், பிரசின்னசித்து மகிழ்ச்சியடைந்து ஒரு இராட்சியப்பிரிவை உருவாக்கிப் “உன்னரசிகிரி” என்று பெயரிட்டுக் கல்லிலும் பொறித்து புவனேயகயபாகுவிடம் கையளித்தான். புவனேயகயபாகு தன் மகன் மனுநேயகயபாகு இராசபருவகாலமடைய வங்க தேசத்து குலசந்திரனுடைய மகள் அழகுவல்லியை மணம் முடிப்பித்து உன்னரசிகிரியைப் பட்டம் கட்டினான்.

மனுநேயகயபாகுவும் தந்தையால் திருப்பணிகள் செய்த நாகர்முனை ஆலயத்தை அந்தணர் சொற்படி தமிழ் மதம் ஓங்கத் திரும்பவும் சோழநாட்டுச் சிற்பிகளைத் தருவித்து, செப்பனிட்டு குடமுழுக்கு விழாவிற்குரிய தினத்தைத் தன் தந்தையால் வம்சத்தார்க்கு (வங்கதேசம், சிங்கபுரம், சோழநாடு, கலிங்கநாடு, இராமநாடு ஆகிய நாடுகளின் மன்னர்களுக்கு) அறிவித்தான். அத்தருணம் இவன் வம்சத்தார் தத்தம் சுற்றாத்தாரைக்கொண்ட நாற்பது சிறைக்குடிகளையும், பல்வகையான திரவியங்களையும் ஏழு இராசர் கையில் கொடுத்தனுப்பிவிட்டனர். அவர்கள் யாவரும் சேர்ந்து ஒரு படகிலே நாகர்முனைக்கருகாயிருந்த களப்புமுகத்தில் வந்திறங்கினர். அப்பொழுது மட்டக்களப்பு மன்னன் தாசகன் பிரதானிகளும், மனுநேயகயபாகுவின் பிரதானிகளும் எதிர்கொண்டழைத்தனர். பின் இவர்கள் யாவரும் நாகர்முனைக் கோவில் குடமுழுக்கு விழாவை நிறைவேற்றிக் கோவிலின் ஆறுகாலப் பூசை நிருவாகங்களுக்கும் திட்டம் வகுத்தனர்.

பரிபாலனகாரர் ஏழு இராசர்களும், படையாட்சிகுலத்து மூன்று வன்னியரும் ஆவர். ஆனால் இவர்களுக்கெல்லாம் மேலதிகாரமுடைய கலிங்கத்து பிரசின்ன சித்துவின் சந்ததியினரே இரு பாகையருக்கு (கருமகாண்டம், ஞானகாண்டம் ஆகிய கிரியைகளை நிகழ்த்தும் இரு பிராமணர்களுக்கு) முதன்மையாக இருப்பர். வேளாளரின் பதினாறு சிறைகளும் வேளார் ஏவல்படி தொண்டுபரிவர். அந்தணர்களும் மற்றும் ஐந்து பண்டாரங்களும் முதன்மை இராசர்களுடைய ஊழியராகக் கடமையாற்றுவர்

என மனுநேயகயபாகுவும், தாசகனும் வகுத்து, நித்திய, நைமித்திய பூசைகளுக்கு வருவாய் தரும் வண்ணம் சங்குமண்கண்டுவிற்கும், தடைகிரிக்கும் (தலைக்கல்) இடையில் 24 ஏரிகளை வெட்டி, 32 மதகுகளால் தொடுத்து சமுத்திரக்கரைவரை நெற்கழனிகளும் திருத்தினர். இக்காலம் முதலாக இக்கோயில் தொழும்புகளுடன் சோழநாட்டு பதினெண் குடிகளும், அந்தணரும் இடம்பெறுவது சிறப்பியல்பாகும். எனவே இக்காலத்தில் இக்கோயிலையண்டிய பகுதிகளில் சோழநாட்டுப் பதினெண்குடிகளின் குடியேற்றங்கள் வெகுவாய் இடம்பெற்றிருக்கலாம் எனத் தெரிகின்றது.

கோவிலார் என்பார் ஆலயக் கடமைகள் நிமித்தம் இக்காலத்தில் குடியமர்த்தப்பட்டனர். தமிழகத்தில் இக்கடமைகளை பண்டாரம் (பண்டாரப்பிள்ளை) எனும் சாதியினர் மேற்கொள்வதை பரவலாகக் காணமுடியும். இவர்களது தோற்றுவாய் தமிழகத்தில் எந்தச் சமூகத்தைச் சார்ந்திருந்தது என்பது இதுவரை கண்டறியப்படவில்லை. எனினும் பண்டைய மட்டக்களப்புத் திருப்படை ஆலயங்களான திருக்கோவில், கோவில் போரதீவு, மண்டுர் ஆலயங்களில் வேளாளருக்கு ஸூக்கடமையும் கோவிலாருக்கு உள்கடமையும் அளிக்கப்பட்டிருப்பது அச்சமூகத்தினரின் முக்கியத்துவத்தை வெளிப்படுத்துவதாகவே அமையும். இச்சமூகப் பெரியவர்களின் கருத்துப்படி அவர்கள் பொன்னாச்சி குடியைச்சார்ந்து வந்தவர்கள் எனக் கூறப்படுவது மேலும் ஆய்வினுக்கு உட்படுத்த வேண்டியதாக அமைகின்றது. பொன்னாச்சி என்பது வேளாளரிடையே அடையாளப்படுத்தப்பட்ட ஒரு முக்கிய குடிப்பிரிவாகும்.

ஆடகசௌந்தரியின் வருகை

கி.பி.1ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் ஆடகசௌந்தரியின் வரவுபற்றி மட்டக்களப்பு வரலாற்று ஆவணங்கள் தெரிவிக்கின்றன. இக்காலத்துக்குரிய பாலநாகைக் கல்வெட்டு ஆடக சௌந்தரியைக் குறித்து எழுதப்பட்டதாகும். ஆடகசௌந்தரியின் வரவானது எத்தன்மையது என்பதனை முழுமையாகக் கிடைக்கின்ற தகவல்களின் அடிப்படையில் இவள் பாணமைத் துறையில் வந்திறங்கியதாகக் கொள்ள முடியும். ஆடகசௌந்தரி வளர்ந்து உன்னரசுகிரிக்கு இளவரசி ஆக்கப்பட்ட பின்னர் அவளது நல்லாட்சியில் செய்த பெரும்பணிகளை இக்கல்வெட்டுப் பாடல்கள் வியந்துரைக்கின்றன. திருக்கோவில், கொக்கட்டிச்சோலை, தாந்தாலை, மாமாங்கம் என்பவற்றோடு திருக்கோணஸ்வரத்துக்கும் பெருந்தொண்டாற்றியவளாக இக்கல்வெட்டு அவளை போற்றுகின்றது.

ஆறு மந்திரிகளின் துணைகொண்டு உன்னரசுகிரியை இவள் ஆட்சி செய்தாள். இதனை மட்டக்களப்பு மான்மியம் மேல்வருமாறு விபரிக்கின்றது;

“சீாகலி உதித்த காலம் மூவாயிரத்து ஒரு நூற்றி எண்பதாம் ஆண்டில்
வாரணி செளந்தரி அசனனைவகுத்த போதில்
பார்செழித்தோங்க மந்திரி அறுவரைப் பக்கமாக்கி
கார் அகன்றிடவே செங்கோலோச்சிவள் அக்கருணையன்றே.”

ஆடகசவுந்தரி உன்னரசுகிரில் ஆட்சி செய்திருக்கையில் ஓரிரவு இராமமூர்த்தி அவள் கனவில் தோன்றி அவள் முற்பிறப்பு வரலாற்றையும், அவளாட்சிப்பிரிவினாள் காசி அவிமுத்தி நீரகலந்த நதிபற்றியும் கூறிமறைந்தார். அதனால் ஆடகசவுந்தரி இந்நதியைத் தேடிக் கண்டறிந்து ‘மாமாங்கை நதி’ எனப்பெயரிட்டு ஆண்டு தோறும் ஆடி அமாவாசையில் இந்நதித்தீர்த்தமெடுத்துத் திருக்கோயிற் சமுத்திரத்தில் விட்டு நீராடிவந்தாள். இத்தீர்த்த விழா நெடுங்காலமாகப் பேணப்பட்டிருந்ததென்றும், அண்மைக் காலங்களிலே கைவிடப்பட்டதென்றும் வி.சி.கந்தையா குறிப்பிடுவர்.

கி.பி.2ஆம் நூற்றாண்டில் இலங்கை வேந்தன் இரண்டாம் கஜபாகு, சேரன் செங்குட்டுவன் வஞ்சிமாநகரில் எடுத்த கண்ணகி விழாவில் கலந்துகொண்டமை பற்றி தமிழக வரலாற்றுத் தகவல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. இதனை முக்கியப்படுத்தியதாக பல வரலாற்று ஆவணங்கள் காலக் கணிப்புக்களை செய்திருக்கின்றன. இவன் வஞ்சியிலிருந்து கண்ணகி சிலையுடன் நூற்றுக் கணக்கில் சேரக்குடிகளை அழைத்து வந்ததாகவும் கண்டியில் கண்ணகிக்குக் கோயில் அமைத்து (பத்தினி தெய்யோ தேவாலய) சிலையை பிரதிஸ்டை செய்த பின் சேரக்குடிகளை கிழக்கில் குடியமர்த்தியதாகச் சொல்லப்படுவதால் இவர்கள் குடியமர்த்தப்பட்ட இடம் மட்டக்களப்புப் பிரதேசமாக இருக்க வாய்ப்புள்ளது.

கி.பி. 3ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் உன்னரசுகிரி சிங்ககுமாரனிடம் செல்கின்றது. இவனை ஆடகசௌந்தரியின் மகனாக மட்டக்களப்பு மான்மியம் சித்திரிக்கின்றது. இக்காலத்தே மட்டக்களப்பில் பிரசேது அதிகாரத்தில் இருக்கிறான். உகந்தை சிறந்த வழிபாட்டுத் தலமாக மாறுகின்றது. முன்னர் இது இராவணனின் வணக்கத்தலமாக இருந்ததென்பது ஜதீகம். இங்கு ஒரு மலைக் கோவிலையும் இதன் அடிப்பாகத்தே வேறு ஒரு கோவிலையும் சிங்ககுமாரனே கட்டினான் எனக் கூறப்படுகின்றது. இராவணனது வழிபாட்டுச் சிறப்பினை நினைகூர வேண்டி ஆடிப்பூரணையிலும் தொடர்ந்து வரும் அமாவாசை தினத்திலும் இராவணனின் நினைவாக மலையில் தீபம் ஏற்றப்பட்டு நினைவு கூரப்பட வேண்டும் என சிங்க குமாரனால் திட்டம் பண்ணப்பட்டதாகவும்

அதுவே தொடராக நடைமுறைப்படுத்தப்படுவதாகவும் உகந்தை தொடர்பான வரலாற்றுச் சான்றுகள் தெரிவிக்கின்றன.

உலகநாச்சியின் வருகை

கி.பி 4ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் மண்முனை அரசு உருவாக்கமும் உலக நாச்சியின் ஆட்சிக் காலமும் இடம்பெறுகின்றது. இக்காலத்தே கோவில்களும் சிவன்கோவில் கட்டப்படுவதோடு இரு தடவைகள் தென்னிந்தியச் சமூகங்களின் மண்முனை குடியேற்றமும் இடம்பெறுகின்றது. மேலும் இக்காலத்தே கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றீச்சரம் மீளருப்பெறுகின்றது. அமரசேனன் மகன் குணசிங்கனின் ஆட்சிக்காலத்தில் மட்டக்களப்பில் ஒரு முக்கிய வரலாற்று நிகழ்வாக கலிங்க இளவரசி உலகநாச்சியின் வரவு இடம்பெறுகின்றது.

இவள் கலிங்க அரசன் குகசேனனின் புதல்வி எனத் தகவல்கள் கூறும். இவள் தனது தம்பி உலகநாதனுடன் வந்ததாக மட்டக்களப்பு சரித்திர ஏடுகள் குறிப்பிடுகின்றன. இவள் கலிங்கத்தில் இருந்து வந்த நோக்கம் சரியாக தெளிவாக்கப்படவில்லை. உலகநாச்சி புத்தரின் தசனத்துடன் சிவலிங்கம் ஒன்றைக் கொண்டு வந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது. இக்காலமானது கலிங்கத்திலும் தமிழகத்திலும் பௌத்தம் வளர்ச்சி கண்டதோடு இலங்கையிலும் மிக வேகமாக பரவத் தொடங்கிய காலம். இது போன்ற வரலாறு சிங்கள மக்களிடையேயும் பேசப்படுகின்றது. கீர்த்தி சிறி மேகவரணனின் ஆட்சிக்காலத்தே (கி.பி 296-324) கலிங்க நாட்டிலிருந்து இளவரசி ஹேமமாலாவும் இளவரசன் தந்தாவும் புத்தரின் தசனத்தைக் கொண்டுவந்து மேக வரணனிடம் கையளித்ததாக அதில் சொல்லப்படுகின்றது. இதில் புத்தரின் தசனத்தை அனுராதபுர அரசிடம் கையளிப்பதைக் காரணப்படுத்தி குக வம்சத்தவரின் ஆட்சிப் பிரதேசமான மட்டக்களப்பில் சிவ வழிபாடு மேலோங்கப்படுவதன் அவசியம் உணரப்பட்டதா என்பது மேலும் தெளிவாக்கப்பட வேண்டியதாகிறது.

மேக வண்ணனிடம் தசனத்தைக் கையளித்த உலகநாச்சியின் விருப்பின்பேரில் அவளுக்கான வாழிடம் ஒன்றினைக் கோரி மட்டக்களப்பு அரசன் குணசிங்கனிடம் மேகவண்ணன் அவளை அனுப்புகிறான். குணசிங்கனின் ஆட்சி இருக்கை அப்போது பாணமையில் இருந்ததாகத் தகவல்கள் கூறுகின்றன. அவள் ஒரு கலிங்க இளவரசி என்பதனால் அவள் விருப்பத்தின் பேரில் தனியான சிற்றரசு ஒன்றை மண்முனை என்ற பெயரில் உருவாக்கி குணசிங்கன் கையளித்தான் எனத் தெரிகிறது. இன்றைய

கோவில்குளம் பகுதியில் உலகநாச்சியின் இருக்கை அமைந்ததோடு அங்கு ஒரு சிவாலயமும் அவளால் உருவாக்கப்பட்டு கொண்டுவரப்பட்ட சிவலிங்கம் அதில் வைத்துப் பூசிக்கப்பட்டது. கோயில் குளம் சிவாலயத்தில் உலகநாச்சியால் ராஜ கோபுரம் அமைக்கப்பட்டது என்றும் பின்னர் இது அழிவுற்றது என்றும் அறியப்படுகின்றது.

உலகநாச்சியின் மாளிகை இன்றுள்ள தாழங்குடா கிறிஸ்தவ தேவாலயத்திற்குப் பின்புறம் அமைந்திருந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது. அவ்விடம் இன்றும் மாளிகையடித்தெரு என அழைக்கப்படுவதை அதற்குச் சான்றாகக் கொள்கின்றனர். அதனைத் தொடர்ந்து கலிங்கத்திலிருந்து அவளால் அழைக்கப்பட்ட நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட குகக் குடிகளும் சிறைக் குடிகளும் புதுக்குடியிருப்பு உட்பட வாவியின் இரு பக்கமும் இரு வேறு தடவைகளில் குடியேற்றப்பட்டதையும் முனைக்காட்டுப்பகுதி உருவாக்கப்பட்ட போது காடுகளை அழிக்கையில் பண்டைய வேட்களின் வழிபாட்டினை தொடர்ந்து கொக்கட்டி மர அடியில் மறைந்துபோன சிவலிங்கம் மீண்டும் கண்டெடுக்கப்பட்டு தான்தோன்றிச்சரம் அவளால் அமைக்கப்பட்டதாகவும் தகவல்கள் கூறப்படுகின்றன. அதன் பின்பு வடநாட்டுக் கொல்லத்திலிருந்து பட்டர் (பூசகர்) மூவரை அழைத்துப் பூசைகளுக்குத் திட்டம் வகுத்து கழனிகளும் திருத்தி, தந்தபுரத்திலிருந்து ஆரம் தொடுக்கும் (பூமாலை கட்டும்) குடிகள் பதினமரைத் தருவித்து, இரு ஆலயங்களுக்கும் ஆரங்கட்டும் குடிகளாக வகுத்திருந்தாள். உலகநாச்சிக்குப் பின் மட்டக்களப்பையும், மண்முனையையும் குணசிங்கனின் பரம்பரையினரே இருநூறு வருடங்களாக ஆண்டிருந்தனர்.

பின் புவனேயகயபாகுவின் மகன் மனுநேயகஜபாகுவும் சோழநாட்டுச் சிற்பிகளைத் தருவித்து ஏழு தட்டுத்தூபி, மதில் மண்டபங்கள், மாதர்சாலை, வாகன வீடு, கோபுரவாசல், தங்கத்தகடு பூட்டிய கொடித்தம்பம், தூபியின் மேலே ஏழு தங்கக் குடமும் வைத்து ஆறு வீதிகள் அலங்கரித்து குடமுழுக்கு விழாவும் செய்தான். பின் ஆறுகாலப் பூசைகளுக்கும் ஊழியர்களை வகுத்து திருப்பணிகளுக்கென நெற்கழனிகளையும் திருத்தி, ஏரிகளையும் அமைத்துக் கொடுத்தான் எனவும் மட்டக்களப்பு மான்மியம் விபரிக்கும். கொக்கட்டிச்சோலைத் தான்தோன்றிஸ்வரர் ஆலயத்தை முன்னிறுத்திய இந்துப்பண்பாடு இக்காலப்பகுதியில் நிலைகொள்ளலாயிற்று.

மட்டக்களப்பு இந்துப்பண்பாட்டில் வீரசைவ நெறியும் பழமையான மரபுடையவை. இந்தியாவிலே தோன்றிய வீரசைவம் இலங்கைக்கு வந்ததெவ்வாறெனின், திருக்கோயிற் திருப்பணியை நிறைவேற்றிய புவனேயகயபாகு நாகார்ச்சுன புரத்திலிருந்து சங்கமக் குருமார் பலரை வரவழைத்துக் குடமுழுக்குச் செய்வித்து அரனுாழியம் வகுத்தமைத்து

மட்டக்களப்பு மன்னன் பிரசின்னசித்துவிடம் ஒப்படைத்தான் என்பது வரலாறு. (இது நடந்தது கலி பிறந்து 3110 ஆகும்) அதன் பின் பிரசின்னசித்துவின் மகன் தாசகன் காலத்திலும் சங்கமக் குருமார் தம்பட்டர் என வழங்கப்பட்டனர். இவர்கள் குடியிருந்த இடம் தம்பட்டையென வழங்கலாயிற்று அதன் பின் உலகநாச்சியும் தான்தோன்றீஸ்வரராலயத்துக்குப் பூசை செய்ய வடநாட்டுக் கொல்லடத்திலிந்து பட்டர்கள் மூவரையும் வரவழைத்துப் பூசகர்களாக நியமித்திருக்கிறார். இப்படிக்காலத்துக்குக் காலம் வீரசைவப் பரம்பரையைச் சேர்ந்த சங்கமக் குருமார் வரவழைக்கப்பட்டிருக்கின்றனர்.

சிங்கர் மட்டக்களப்புப் பகுதியை ஆண்டிருந்த காலத்திலும் தென்னிந்திய கிழக்கிந்திய மரபுகளின் படியே சைவத்தை வளர்த்திருந்தார்கள். இவர்களுள் கி.பி 9ஆம் நூற்றாண்டளவில் மட்டக்களப்பை ஆண்டிருந்த தருமசிங்கன் எனும் சிங்கர்குல மன்னன், கொக்குநெட்டி ஆலயத்தை அந்தணர் ஆலோசனைப்படி கல்லினால் கட்டி, மூன்று ரதங்களும் சோழ தேசத்திலிருந்து தருவித்துக் கொடுத்தான். சிங்கர்குடிவழிவந்த கதிர்சுதன் சிவாலயங்களைச் செப்பனிட்டு, தனது நகரத்தவரை மறைநெறியால் தாவரபோசன வாசிகளாக்கிப் புலவர்கள் “இராசாரசன்” எனப் புகழ்ந்து பாடும் வண்ணம் மனுந்தி காத்திருந்தான்.

கோவில் போரதீவைச் சேர்ந்த கோயிலார் எனும் சமூகம் தமிழ் நாட்டிலிருந்து கி.பி 9ஆம் நூற்றாண்டில் வரவழைக்கப்பட்டுள்ளனர். சித்திரவேலாயுதர் ஆலயத்திற்காகத் தாங்களும் சில பிராமணர்களும் தமிழகத்திலிருந்து செட்டிமாரால் நேரடியாக அழைத்து வரப்பட்டதாகவும் தங்களின் வழியினரே பின்னர் கொக்கட்டிச்சோலை மற்றும் மண்டூர் ஆலயத்திற்கு சோழராட்சியில் மட்டக்களப்பு கலிங்க மன்னனால் கொண்டு செல்லப்படதாகவும் சில பாடல்களை ஆதாரப்படுத்தி இவர்கள் கூறுகின்றனர். தமிழக வேளாளரில் தாங்களே உயர்நிலை பேணியவர்கள் எனவும் அதனாலேயே தாங்கள் பிராமணருடன் உட்கடமையாளர்களாக ஆக்கப்பட்டனர் எனவும் வாதிக்கின்றனர்.

நிறைவுரை

மேற்கூறப்பட்ட கருத்துக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு நோக்குகையில், அனுராதபுர காலப்பகுதியில் இந்தியாவிலிருந்து மட்டக்களப்பிற்கு குடியேற்றங்கள் இடம்பெற்றுள்ளமை அறியப்படுகின்றது. இக்காலப்பகுதியிலேயே ஆகமம் சாராத வழிபாட்டு மரபுகள் சிறப்புற்று விளங்குகின்றன. இதன் மூலமாக முன்னரே

நிலைபெற்றிருந்த சுதேசிய இந்துப் பண்பாட்டம்சங்களோடு காலத்துக்குக் காலம் உள்வாங்கப்பட்ட இந்தியப் பண்பாட்டுக் கூறுகளும் இணைந்து ஓர் இந்துப் பண்பாட்டுப் புலம் உருவானமை அறியப்படுகின்றது.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. கந்தையா,வி.சீ., 2002, மட்டக்களப்புத் தமிழகம், எக்ஸில், பிரான்ஸ்.
2. சிவசண்முகம்,ஞா., 2000, மட்டக்களப்புக் குகன்குல முற்குகர் வரலாறும் மரபுகளும், விபுலம் வெளியீடு, மட்டக்களப்பு.
3. சிவசுப்பிரமணியம்,வ., 2004, மட்டக்களப்பு நாட்டாரியல், மட்டக்களப்பு.
4. தனபாக்கியம் குணபாலசிங்கம், 1993, மட்டக்களப்பு மான்மியம் - ஓர் ஆராய்ச்சி, மட்டக்களப்பு.
5. தங்கேஸ்வரி,க., 2007, கிழக்கிலங்கைப் பூர்வீக வரலாறு, மணிமேகலைப் பிரசுரம், சென்னை.
6. வெல்லவூர்க்கோபால், 2005, மட்டக்களப்பு வரலாறு, மனு வேதா, மட்டக்களப்பு.
7. வெல்லவூர்க்கோபால், கிழக்கிலங்கை வரலாற்று இலக்கியங்கள், மனு வேதா, மட்டக்களப்பு.
8. நடராஜா,எப்.எக்ஸ்.சி.,(பதி), 1998, மட்டக்களப்பு மான்மியம், மட்டக்களப்பு மாவட்ட கலாசாரப் பேரவை, மட்டக்களப்பு.
9. தில்லைநாதன்,சா., 2015, மட்டக்களப்புத் தமிழர் பண்பாட்டு மரபுகள், குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு.

(கட்டுரைக்கு ஆக்கியோரே பொறுப்பாகும்)

தமிழ் மந்திரம் [மாந்திரீகம்] வாழ்வியல் கலை

வி.விஜயசக்தி
(BFA Bharathanattyam/ REIKI
Master,Teacher/YOGA Teacher Trinner)

தமிழ் மக்களின் பாரம்பரியத்தையும், கலைகலாசாரங்களையும், சமூக அமைப்புக்களின் நல்லொழுக்கத்தையும், தனிமனிதப் பண்புகளையும் எடுத்துகாட்டும் வாழ்வியல் முறைகளில் மாந்திரீகமும் ஒன்று. தமிழர்களின் வாழ்க்கை முறையானது இயற்கையோடு ஒன்றினைந்ததாகவும் இயற்கை வழிபாட்டு முறைகளைக் கொண்டதாகவும் காணப்படுகின்றது. அதாவது காலையில் எழுந்ததும் சூரிய வழிபாட்டுடன் ஆரம்பித்து குலதெய்வ வழிபாடு, காவல் தெய்வமான வைரவர் வழிபாடு செய்து தத்தம் தொழில்களுக்கு செல்கின்றனர். தொழில்புரியும் இடங்களிலும் அதற்குரிய தெய்வங்களை வழிபட்டு வேலைகளை ஆரம்பிக்கின்றனர்.

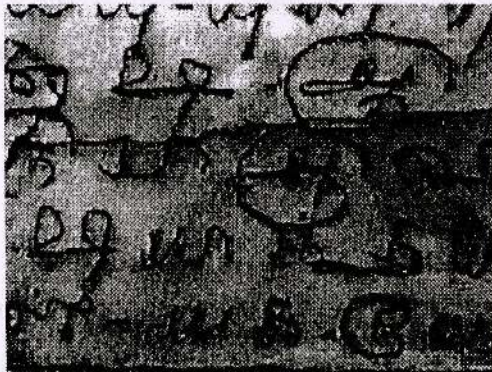
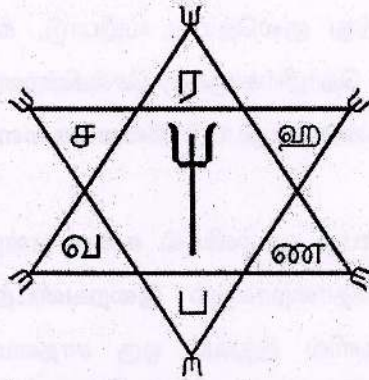
மாந்திரீகம் என்பது வாழ்வியல் கலை என்றாலும் இறைவழிபாடு மற்றும் இறையுணர்வு கலந்ததொன்றாகவும் இறைவனிடத்தில் பக்தி செலுத்தி முக்தி அடைவதற்கான வழிகளில் இதுவும் ஒரு சாதனமாகவுள்ளது. இந்து மதத்தில் இறைவனை சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் ஆகிய மார்க்கங்களினால் அடைய முடியும் என்று கூறப்படுகின்றது. இந்த நான்கு படிநிலைகளையும் மாந்திரீகம் செய்யும் ஒருவர் பெற்றுக்கொள்ள கூடியதாகவுள்ளது. மாந்திரீகம் பூசை, சடங்கு, வைத்தியம், சோதிடம், சாஸ்திரம், பரிகாரம் என்று பல்வேறு துறைகளில் பரிணமிக்கின்றது.

- ❖ பக்தி மார்க்கம் - இறைவனும் பக்தனும் அன்பினால் ஒன்றறக் கலக்கின்றனர். இதில் அன்பு எனும் உணர்வு நிலை மேலோங்கியுள்ளது.

- ❖ கிரியா மார்க்கம் - தானும் தன்னைச் சார்ந்தவர்களையும் நன்மையடையும் பொருட்டு செய்யப்படும் பூசை, சடங்கு, கிரியை, யாகம் என்பனவாகும்.
- ❖ யோக மார்க்கம் - தனது உடலை தூய்மைப்படுத்துவதற்கு செய்யப்படும் இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரனை, தியானம், சமாதி ஆகியவற்றினூடாக அட்டமா சித்துக்களைப் பெறுதல்.
- ❖ ஞான மார்க்கம் - நான் யார்? எனும் ஆராய்ச்சி மனப்பாங்குடன் நமக்குள் நாம் செல்லும் ஆத்ம பயணத்தின் இறுதிக்கட்டம்.

இந்த நான்கு நிலைகளையும் தன்னுள் அடக்கியதாக மாந்திரீகம் காணப்படுகின்றது.

மந்திரமாவது எழுத்து அல்லது சொற்களைக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட சந்தத்ததுடன் கூடிய சக்தி பிரமாண ஒலி அலைகளை எழுப்பி அதிர்வுகளை உண்டுபண்ணி தன்னையும் தன்னைச்சார்ந்த சூழலையும் சக்திமயப்படுத்துகின்றது. இம்மந்திரங்கள் செப்பேடுகள், ஓலைச்சுவடிகள், கல்வெட்டுக்கள் மற்றும் குருகுல பரம்பரை வாயிலாகவும் பேணப்பட்டும் காக்கப்பட்டும் வருகின்றது.

மந்திரம் ரிஷிகளினால் தோற்றுவிக்கப்பட்டு அங்கிசர், அகத்தியர், வசிட்டர் போன்ற சித்தர்களினால் தொகுக்கப்பட்டு உலகிற்கு கொடுக்கப்பட்டது. ஆரம்ப காலங்களில் ரிஷிகள், யோகிகள், மன்னர்கள் தங்களின் பாதுகாப்பு, ஆரோக்கியம், செல்வச்செழிப்பு போன்ற பல்வேறு தேவைகளை நிறைவேற்றிக்கொள்ளவும் பயன்படுத்தினர். காடுகளில் தவம் புரியும் யோகிகள் மிருகங்களின் தாக்கங்களிலிருந்து தங்களைப் பாதுகாக்க மந்திரத்திலுள்ள உச்சாடன முறையையும் தமக்கு அல்லது மற்றவர்களுக்கு வரப்பட்ட நோய்களை தாமே மூலிகைகளுக்கு மந்திர சக்தியூட்டி குணப்படுத்தினார்கள்.

ஆதிமனிதர்கள் இயற்கைக்கு பயந்து வாழ்ந்த காலத்தில் இயற்கையை வழிபடத்தொடங்கினர். அதாவது இயற்கையை தம்வசப்படுத்துவதற்கும் அதனை கட்டுப்படுத்துவதற்கும் மற்றும் காட்டு விலங்குகளை வேட்டையாடும் தருணத்தில் அவற்றை தமது கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வருவதற்கும் வசியம், மோகனம், தம்பனம், மாறணம் போன்ற மந்திரத் தொழிற்பாடுகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்கள்.

ஏன் தற்போதும் இதனைக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக வயல் காவல்களின் போது பிள்ளையாருக்கு மடை வைத்து யானைகள் தாக்கத்தை தடுக்கின்றனர். வயல்களில் நாகதம்பிரானுக்கு பொங்கலும், வைகாசி மாதத்தில் வைரவருக்கு மடையும்(கஞ்சா ரொட்டி, மொந்தன் வாழைப்பழம்) வைத்து தமது உற்றார் உறவினர்களுக்கு எந்தவிதமான நோய் நொடிகளும் அணுகாமல் ஒற்றுமையுடனும் தொழில் விருத்தியடைவதற்கும் செய்கின்றனர்.

அடுத்ததாக மந்திரத்தில் வாலை பற்றிப்பார்ப்போம். மந்திரத்தில் வாலை மிக முக்கியமானதொன்றாகும். மனிதனுக்கு கண் எவ்வாறு முக்கியமானதோ அதே போன்றுதான் மந்திரம் செய்பவருக்கு வாலை பிடிப்பதாகும். அதாவது ஒருவரின் ராசி நட்சத்திரங்களுக்கு ஏற்ப ஒரு தேவதையை தெரிவு செய்து உச்சாடனம் பண்ணி மருந்து மந்திர தந்திர எந்திர அட்சரங்களைப் பயன்படுத்தி சித்தி செய்து அத்தெய்வத்தை தன்வசப்படுத்துவர். இவர் செய்யும் அனைத்து மாந்திரீக வேலைகளுக்கும் இத்தெய்வமே வழிகாட்டுவதுடன் அங்கரட்சகர்களாகவும் செயற்படுவர். இவ்வாலையை யாருக்கும் தெரியாமல் ரகசியமாகவே பூசை செய்வார்கள். வாலை பற்றிய விளக்கங்களை கொங்கணர் சித்தர் தமது “வாலைக் கும்மியில்” விரிவாக விவரித்துள்ளார்.

மந்திரத்தில் வாலை பிடித்த பிறகு ஒருவர் அஷ்ட கர்மம் எனும் எட்டு வகையான செயல்களை கற்றுக் கொள்கின்றனர். அவையாவன வசியம், மோகனம், தம்பனம், வித்துவேசனம், பேதனம், மாறணம், உச்சாடனம், ஆரக்கனம் என்பனவாகும். இவற்றை பூசை சடங்குகள், வைத்தியம், பரிகாரங்களில் பயன்படுத்துகின்றனர்.

- ❖ வசியம் : ஒரு பொருளையோ நபரையோ அல்லது தெய்வத்தையோ தன் சார்பாக ஈர்க்கச் செய்வது.
- ❖ மோகனம் : ஈர்த்தவற்றைக் கொண்டு எண்ணிய கருமங்களை செய்வித்தல். அதாவது மயங்கச்செய்தல்.
- ❖ தம்பனம் : தன்பேரில் அல்லது அடுத்தவர் பேரில் வரப்பட்ட அனைத்து கெட்ட விடயங்களையும் அணுகாமல் தடுத்தல்.
- ❖ வித்துவேசனம் : அருகில் வராமல் தடுத்ததை விரட்டுதல்.
- ❖ பேதனம் : சிலவிடயங்களை தடுக்கவோ விரட்டவோ முடியாத பட்சத்தில் பேதலிக்கச் செய்து நிலைதடுமாறி வந்த செயலை மறக்கச் செய்தல்.
- ❖ மாறணம் : ஒரு பொருளை அல்லது விடயத்தை இல்லாது அழித்தல்.
- ❖ உச்சாடனம் : ஒரு விடயத்தை திரும்ப திரும்ப சொல்லி உருவேற்றுதல். இதனால் அந்நபரிலுள்ள அல்லது அவ்விடத்திலுள்ள எதிர்மறை ஆற்றல்களை விலக்கி வைத்தல்.
- ❖ ஆரக்கனம் : தமக்கு தேவையானவற்றை கவர்ந்திழுத்தல் அல்லது வலிந்து அழைத்தல்.

இவ்வாறான செயல்கள் மந்திரத்திலும், வைத்தியத்திலும், பூசை சடங்கு பரிகாரத்திலும் காணப்படுகின்றது.

அடுத்ததாக மந்திரத்தில் சித்து அல்லது சித்தி செய்தல் பற்றி பார்ப்போம். மந்திரத்தில் சித்து கை கூடினால் தான் ஒரு மந்திரவாதியினால் எந்தவொரு மந்திரத் தொழிலையும் சரியாகச் செய்ய முடியும். இல்லையெனில் மக்களை பரிகாரம் என்ற பெயரில் ஏமாற்றும் கயவர்களாகவே காணப்படுவர்.

நல்ல மந்திரம் கற்ற ஒருவர் தன் வாலையையும், தனக்கு கற்பித்த ஆசானையும் மனப்பூர்வமாக பக்தி செய்து அவர்களின் அருள் ஆசியைப் பெறுவதனாலும், மந்திரத்திலுள்ள தொழில்களை மீண்டும் மீண்டும் பயிற்சி செய்வதனாலும் தான் ஒருவருக்கு சித்து கைகூடுகின்றது. பல பேர் மந்திரம் கற்றாலும் ஒரு சிலருக்கே சித்து கைகூடும்.

சித்து கைகூட வேண்டும் என்றால் மந்திரம் கற்கும் மாணவர்கள் சாதனைக்காலத்திலும், வாழ்க்கையிலும் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய விடயங்களாவன,

- ❖ குருவுக்கு கீழ் பணிந்து ஒழுக்கக் கட்டுப்பாட்டுடன் நடப்பதுடன், குரு சொல்லும் வார்த்தைக்கு மறுவார்த்தை கூறாமல் அதனை நிறைவேற்றுதல்.
- ❖ பிரம்ம முகூர்த்தத்தில் எழுந்து இரண்டரை மணித்தியாலமும், மாலை இரண்டரை மணித்தியாலமும் தியானம் செய்ய வேண்டும்.
- ❖ பிராணாயாமப் பயிற்சி, சரக்கலை, வாசியோகம் என்பவற்றை அறிந்து அதனைச் செய்தல்.
- ❖ யோகாசனப் பயிற்சி செய்தல்.
- ❖ விந்து மற்றும் சுரோனித கட்டுப்பாடு அவசியம்.

மேற்கூறிய ஓழக்கங்களை முறையாக வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்கின்ற சாதகர்களே சமூகத்திற்கு நன்மை செய்யும் மந்திரவாதிகளாக காணப்படுவதுடன் சமூகத்தில் உயர்ந்த நிலையிலுள்ள ஆசானாகவும், வைத்தியராகவும், நல்ல பரிகாரம் செய்பவராகவும் எல்லோராலும் மதிக்கக்கூடியவராகவும் காணப்படுவார்.

தமிழ் மந்திரம் தமிழர்களின் பாரம்பரிய அடையாளமாகக் காணப்படுகின்றது. நாட்டில் ஏற்பட்ட யுத்த சூழ்நிலைகளாலும், குரு பரம்பரையாக கற்பித்தல் நடைபெறாததாலும், அந்நியர்களின் ஆட்சியில் பல அரிய மந்திர, சாஸ்திர, சோதிட, வைத்திய நூல்கள் தீக்கிரையாக்கப்பட்டுள்ளன. பல மந்திர ஏடுகள், அகவல்கள், தாலாட்டு, காவியம் என்பன அழிந்து விட்டன.

தற்போதுள்ள சில அரிய தமிழ் மந்திரங்களைப் பாதுகாக்கும் கடமையும் பொறுப்பும் ஒவ்வொரு தமிழ் மக்களுக்கும் உண்டு. ஏனெனில் மூப்பு, பிணி, மரணம் அனைவருக்கும் உண்டு. இதனை மந்திரத்தினாலும் காயகற்ப மூலிகைகளாலும் தடுக்க முடியும். இம்மந்திரங்களை நாம் அறிந்து தெளிந்து நடைமுறை வாழ்கையில் செயல்படுத்தி வருவோமானால் பல குடும்ப சிக்கல்களையும், சமூக சீர்கேடுகளையும் தவிர்க்க முடியும்.

ஆகவே தமிழ் மந்திரங்கள் மக்களை வாழ்வாங்கு வாழ வைக்கும் ஒரு அற்புத “சஞ்சீவி” ஆகும். நம்மிடையேயுள்ள பல தவறான கருத்துக்களை களைந்து விட்டு நாமும் தமிழ் மந்திரங்களை அறிந்து தெளிந்து கொள்ள முனைவோமாக.

“வாழ்க தமிழ் மந்திரம்! வளர்க தமிழர் பண்பாடு”

(கட்டுரைக்கு ஆக்கியோரே பொறுப்பாகும்)

பண்பாட்டுத் தளத்தில் நாட்டார் வழக்காற்றியல் - ஒரு சமூகவியல் பார்வை

சந்திரசேகரன் . சசிதரன்
சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்
(சமூகவியல் துறை), கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்

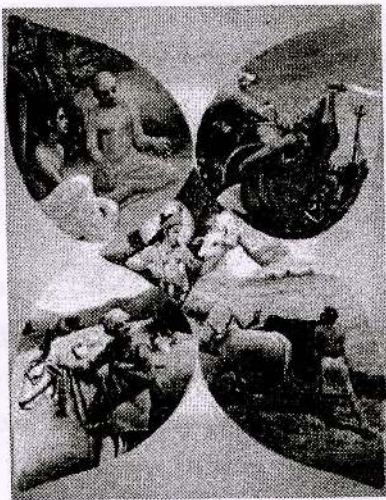
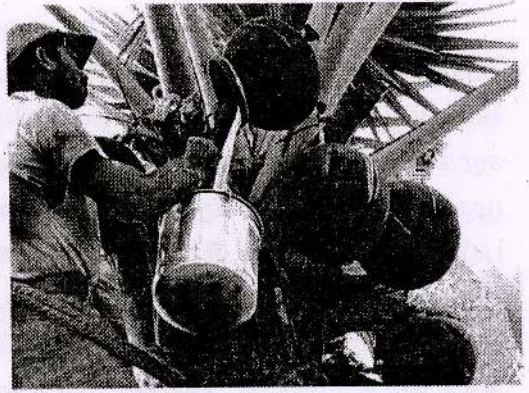
பண்பாடு என்னும் எண்ணக்கரு ஆழமானது; விரிவானது மானிட வாழ்வியலோடு இரண்டறக் கலந்தது எவ்வாறாயினும் சமூகத்தளத்திலே பண்பாட்டு செயன்முறையின் வியாபகமும், அதன் இயக்கமும் விளக்குவதற்கு சிக்கலானதாகவும் உள்ளது. சமூகவியல் மானிடவியல் மெய்யியல் நுண்கலையியல், நாட்டுப்புறவியல். பெண்ணியம் முதலான பல்வேறு கற்கைப் புலங்களிலும் பண்பாடு தொடர்பான சிந்தனைகள் பயின்று வருகின்றன இதனால் இவ் எண்ணக்கருவை முடிந்த முடிவாக வரையறுக்க முடியாத நிலையும் காணப் படுகிறது. சில அறிஞர்கள் மனித வாழ்வியலில் அனைத்து அம்சங்களையுமே பண்பாட்டு வட்டத்தினுள் கொண்டு வர முற்படுகின்றனர். வேறு சிலர் மனித மனதின் ஆழமான கட்டமைப்பு நிலையிலும். புற வாழ்விலும் புலப்படும் உயரிய பண்புகளை “ பண்பாடு” என்று முத்திரை குத்துவதற்கு தலைப்படுகின்றனர்.

எவ்வாறாயினும், “ஒரு சமூகக் குழுவானது மிக நீண்ட காலமாகப் பின்பற்றி வருகின்ற விழுமியங்கள், நியமங்கள், நம்பிக்கை, மரபுகள், வழக்காறுகள், சடங்காசாரங்கள், ஆத்மார்த்தக்கருத்தியல்கள், மத அனுஸ்டானங்கள் இவையாவற்றினதும் தொகுப்பே பண்பாடு” என்பதாக நாம் பொதுவான ஒரு வரைவிலக்கணத்தை வழங்கலாம்.

இப் பாண்பாடானது, ஒரு சமூகக் குழுவின் அடையாளமாகவும் அதன் உயிர்த்துடிப்பாகவும் விளங்கும் நிலையில் மிகுந்த முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. அதே வேளை, இப் பண்பாடானது மாறும் தன்மை உடையது என்பதனையும் நாம் மனங் கொள்ள வேண்டும். இதன்படி, பண்பாடு என்பது அடிப்படையில் ஒரு கருத்தாக்கம், மனித சிந்தனையின் பிரதிபலிப்பு என்பதும் புலனாகின்றது. பண்பாட்டினை நாம்

உணர் மட்டுமே முடியும். அதனை எமது புலன்களினால் அறிந்து கொள்ளாத போதிலும், அதன் வெளிப்பாட்டு வடிவங்களை நாம் தெளிவாக அவதானிக்க இயலும். இத்தகைய வெளிப்பாடுகளே “பண்பாட்டுச் செயற்பாடுகள்” எனவும் அழைக்கப்படுகின்றன.

மனித வாழ்வின் ஒவ்வொரு கணத்திலும் பண்பாடு தொடர்பு படுகிறது, அன்றாடப் பழக்கவழக்கங்கள், நம்பிக்கை வடிவங்கள், நடையுடைபாவனைகள், சடங்குகள், வழிபாடுகள், கலைவடிவங்கள், திருவிழாக்கள், தெய்வீக மரபுகள், ஐதீகங்கள், அவற்றுக்காகச் சொல்லப்படும் கதைகள், உணவுப்பொருட்கள், அணிகலன்கள், கட்டட அமைப்பு முறைகள், குடும்ப அமைப்பு, உறவு முறைகள் என்பன யாவற்றையும்

உணர்ச்சிகளுடனேயே உறவு புணுகிறது. அங்கே உண்மையையும், மானித வாழ்வியலையும் அம்மணமாக தரிசிக்க முடிகிறது. சொத்துக்கான போட்டி , பொறாமையும், தகாப்புணர்ச்சியும், பாலியல் வன்கொடுமையும், ஆண்டான் அடிமைச் சமூகங்களின் ஏற்றத் தாழ்வும், தந்தையாதிக்கமும், பெண்ணொடுக்கு முறையும் மூடி மறைக்கப்படாமல் அப்பட்டமாகப் பேசப் படுகிறது. அதே வேளை, குடும்ப பந்தம், விட்டுக் கொடுப்பு, பாசப்பிணைப்பு, கூட்டுறவு, ஒருமைப்பாடு, சமயநம்பிக்கை, குலதெய்வநம்பிக்கை, ஒழுக்கம் மீதான பற்றுறுதி என்பனவும் ஆழமாகச் சித்திரிக்கப் படுகின்றன.

நாட்டார் வழக்காற்றியலானது மனித சமுதாயத்தின் பண்பாட்டுப் படிமலர்ச்சி, தொல்பழங்குடிகளின் வாழ்வியல் நம்பிக்கைகள், மண்ணின் ஜீவநாதமான பண்பாட்டு மூலவீரர்கள் முதலான அம்சங்களில் தனது கவனக்குவிப்பை மேற்கொள்கிறது, இத்துறையானது ஆங்கிலத்தில் “Folklore” என்று வழங்கப்படுகிறது, நாட்டுப்புறவாழ்வியல், நாட்டுப்புறச் சமயம், கலைகள் பற்றிய ஆய்வுகளில் ஈடுபடுவோர் Folklorist என்று அழைக்கப்படுகின்றனர்.

நாட்டுப்புறவியலின் பகுப்பு முறை

அடிப்படையில் ஆய்வறிவாளர்கள் நாட்டார் வழக்காற்றியல் துறையினை நான்கு பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரித்து விளக்குவர். அவையாவன:

- 1) வாய்மொழி வழக்காறுகள்
- 2) நிகழ்த்து கலைகள் அல்லது ஆற்றுகைக் கலைகள்
- 3) சமயம் மற்றும் சமயஞ்சார் நம்பிக்கை மரபுகள்
- 4) புழுங்கு பொருட்கள்

வாய்மொழி வழக்காறுகள்

ஒரு தனித்துவமான சமூகக் குழுவினுள் பயிலத்தக்க பழமையான கதைகள், புராணங்கள், பெருங்கதையாடல்கள், வீரமரபுக் கதைகள், நீதிகள், பாடல்கள், விடுகதைகள், கதைப்பாடல்கள், பழமொழிகள், வாய்மொழிவரலாறுகள், அனைத்துமே இந்த வகையினுள் அடங்கும், இவையாவும் பொதுவில் “ பேச்சு” என்கிற வெளிப்பாட்டு வடிவத்தைப் கொண்டிருப்பதனால் இவை “ வாய்மொழி வழக்காறுகள்” என்று அழைக்கப்படுதல் பொருத்தமாகவே உள்ளது, ஒரு தனி நபரின் கற்பனையாகவேயன்றி இவை குழுநிலைப்பட்ட சமுதாய கற்பனையாக மலர்ந்து தலைமுறைகள் தாண்டி வாய்மொழிப் பாரம்பரியத்தின் ஊடாக நிலை பெற்று விடுகின்றன, தமிழரின் வாழ்வியல் மரபில் குமணன் கதை, கோவலன் கதை, அல்லிஅரசாணி கதை, மதுரைவீரன் கதை, நல்லதங்காள் கதை, முதலானவை இந்த வகைக்கு எடுத்துக் காட்டுக்களாகும்,

பண்பாட்டு வடிவங்களாகவே மானிடவியலாளர்கள் நோக்குகின்றனர்,

கடந்த இரண்டு நூற்றாண்டுகளாக சமூகவியலிலும் மானிடவியலிலும் பண்பாட்டுக் கற்கைகளும், கோட்பாடுகளும் பல்கிப் பெருகியுள்ளன. மனிதனின் அடிப்படை இயல்புக்கங்கள் பொதுவானவை என்ற போதிலும், அவற்றை தனித்துவம் மிக்கனவாக ஆக்குவது மனிதனின் பண்பாடு தொடர்பான பிரஞ்சுரூயே என்று கூறுகின்றார் மானிடவியலாளரான B.மலினோவ்ஸ்கி (B. Malinowski) பண்பாடென்பது புறக்காரணிகளில் மட்டுமே தங்கிருப்பதில்லை. அது சமுதாய மனிதர்களின் அகவயத்தோடும் நெருங்கிய தொடர்பு பூண்டதாகும். இதனால் பண்பாட்டின் இயங்குதளம் அதன் அடிப்படை அம்சங்களை விஞ்ஞானபூர்வமாக அறிந்து கொள்வதன் வாயிலாக மனித சமூகங்களின் சிந்தனைப் பரிணாம வளர்ச்சியினை தெளிவு படுத்திக் கொள்ள முடியும் என்பதும் சமூகவியலாளர்களின் கருத்தாக உள்ளது,

இன்று இப் பண்பாட்டுத் தளத்தினுள், நாட்டார் வழக்காற்றியலை மையமாக வைத்து மதிப்பிடும் முயற்சிகள் மேற்கிளம்பி வருகின்றன. சிறப்பாக தமிழகத்திலும், ஓரளவுக்கு ஈழத்திலும் நாட்டார் வழக்காற்றியல் தொடர்பான புலமைத்துவ முயற்சிகள் ஆய்வறிவாளர்களின் கவனத்தை ஈர்ந்து வருகின்றன, சமூக விஞ்ஞானம், அரங்கியல், சமயக்கற்கைகள், பெண்ணியம், முதலான பார்வைப் புலங்களில் நின்று நூட்டார் வழக்காற்றியலின் கருத்தியல் பரிசீலிக்கப்படுகிறது,

நாட்டார் வழக்காற்றியல்

அடிப்படையில் இத்துறையானது ஒரு சமூக அறிவியலாகவே கருதப்படுகிறது, இது சமூக நம்பிக்கையம்சங்களையும் பண்பாட்டுச் செயல் முறைகளையுமே ஆய்வுப் பொருளாக கொண்டுள்ளது. இதே நோக்கத்துடன் வேறு புலமைப் பயிற்சிகளும் இயங்குகின்றன எனினும், நாட்டார் வழக்காற்றியல் என்கின்ற துறையானது பண்பாட்டுத்தளத்தின் குறிப்பிட்ட ஒரு பகுதியைத் தனது ஆய்வுப் பொருளாகக் கொண்டிருப்பதன் மூலம் தனக்கொரு தனித்துவமான பாதையை வகுத்துச் செல்கிறது என்றே கூறுதல் வேண்டும்.

நவீன மயமாதலும், துரித வாழ்க்கை முறையும், அந்நியமான முகங்களோடும் உணர்வுகளோடும் சிக்கலான சமூக குணம்சங்களைப் புலப்படுத்தும் நகர சமுதாய வாழ்வியலுடன் நாட்டார் வழக்காற்றியலானது தொடர்பு கொள்ளவில்லை, மாறாக அது மண்ணின் மாந்தருடன் சாதாரண மக்களின் செயற்கைப் பூச்சுகளற்ற

மண்பாண்ட வகை, சமையலறை உபகரணங்கள், கூடை, பாய் முதலானவற்றையே இவ்வகை குறிப்பிடுகின்றது,

வரலாற்றுப் பார்வையில் நாட்டார் வழக்காற்றியல்

ஏனைய சமுதாய அறிவியல் புலங்களைப் போல, நாட்டார் வழக்காற்றியலும் ஐரோப்பிய தேசங்களில் தான் கால்கொண்டது. வழக்காறுகள், சமூக விழுமியங்கள், பற்றிய பிரஞ்சு, அதற்கான தேவை பயில்வு என்பன நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே பல்வேறு நாடுகளில் நிலவி வருகிறது, எனினும் இது தொடர்பாக முறையியலுடன் படிக்கின்ற முயற்சி மேலைத்தேய நாடுகளிலே ஆரம்பமானது. இத்துறையின் தோற்றுவாய் என்னும் போது, “கிரீம் சகோதரர்கள்” என்று அழைக்கப்படும் ஜேக்கப் கிரீம் மற்றும் வில்கெம் கிரீம் என்போரின் முயற்சி வரலாற்றில் பதிவு பெறுகிறது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டளவில் ஜேர்மனிய மக்களிடையே வழங்கி வந்த தொல்மரபுக்கதைகள், நாட்டார் கதைகளைத் தொகுப்பதில் இவர்கள் செலுத்திய ஆர்வமானது இத்துறைக்கான புதிய வாசல்களைத் திறந்து விட்டன எனலாம். அந்த வகையில் 1812, 1816, 1818 ஆம் வருடங்களில் பிரசுரமான இவர்களின் தொகுப்பு முயற்சிகள் மிகுந்த முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை. இதனை அடுத்து மேற்குலகில் வழக்காறுகளைச் சேகரிப்பதற்கான புத்துணர்வு ஏற்படலாயிற்று.

நிகழ்த்து கலைகள்

இவ் வகையானது நாட்டுப்புற வாழ்வியலில் நேரடித்தாக்கம் வாய்ந்தனவாகும், இவை நிகழ்த்தப்படுவதன் மூலமே பூரணத்துவம் அடையும். ஆடுதல், பாடுதல், நடிப்பு, அங்க அசைவு, உடல்மொழி, முகபாவனை என்பவற்றினைத் துணையாகக் கொண்டு நிகழ்த்துதல் இடம் பெறுவது இங்கு முதன்மையான அம்சம் எனலாம். இறுதியில், இவை சிறந்த கலைவடிவங்களாகப் பொலிவு பெறும், உதாரணமாக தமிழகத்தில் வழங்கி வரும் தெருக்கூத்து, வில்லுப்பாட்டு, கணியான் கூத்து, கரகாட்டம், ஓயிலாட்டம், உடுக்கைப்பாட்டு, தேவராட்டம் முதலானவை அவதானத்துக்குரியன. இதே வேளை கேரளம், கர்நாடகா, தெலுங்கானா, மணிப்பூர், மகாராஸ்டிரா, குஜராத் முதலான வெவ்வேறு மாநிலங்களிலும் கூட தனித்துவமான நாட்டார் வழக்காற்றியல் மரபினுள் வரும் நிகழ்த்து கலைகளும் காணப்படுகின்றன, ஈழத்திலே வடமோடி, தென்மோடி, என்பதாக ஆடப்படும் நாட்டுக் கூத்துக்கள், வசந்தன் ஆட்டம், மகுடியாட்டம், வாசாப்பு முதலான நிகழ்த்து கலைகளைக் குறிப்பிடலாம். இவை கூட தனித்துவமான பிராந்திய பண்பாட்டு மரபுகளைக் கொண்டுள்ளன.

நாட்டார் சமயம்

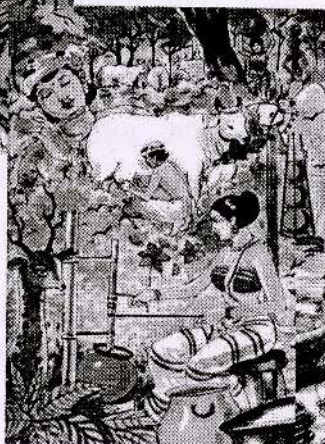
இது சடங்காசாரங்கள் இதன் பாற்பட்ட ஐதீகங்களையும் ஒரு சமூக நிறுவனமாகவே சமூகவியலாளர்கள் நோக்குவர். பன்மைத்துவமானதும் தம் மனத்திற்கும் வாழ்வுக்கும் மிக நெருக்கமான வகையிலும் நாட்டுப் புறச்சூழலில் மக்கள் சமய வழிபாடுகளில் ஈடுபடுகின்றனர். “கோயில் வெளி” எனபது ஒட்டு மொத்த கிராமத்தின் சமூக வெளியை பிரதிபலிப்பதே ஆகும். இங்கு குல தெய்வ வணக்கமுறையானது சிறப்பாகக் கூறத்தக்கது. ஒரு வகையான “வட்டாரத் தன்மையும்” சாதியப் பண்பாடும் நாட்டார் சமய நம்பிக்கைகளில் ஊடுருவி நிற்பதனை அவதானிக்கலாம். தமிழகத்தில் நிலவி வரும் அம்மன், காளி, கடலை, சாஸ்த்தா, மாடன், கருப்பு, காதேறி முதலான தெய்வ வழிபாடுகள் எந்தவொரு நிறுவனமயவாக்கலுக்கும் அப்பாற்பட்டவை. இத் தெய்வங்களும், இவை பற்றி வழங்கும் கதையாடல்களும், நம்பிக்கை மரபுகளும் நாட்டார் வழக்காற்று வடிவங்களாகக் கருதப்படுகின்றன. இவை பற்றிய தனித்த ஆய்வுகளும் இன்று முதன்மை பெற்று வருகின்றன.

புழங்கு பொருட்கள்

இவை நாட்டார் கைவினைப் பண்டங்கள் எனவும் வழங்கப் படுகின்றன, அம்மியையும், திரிகையையும் இனிமேல் அருங்காட்சியகத்தில்தான் தேடவேண்டும் என்று நகைச்சுவையாகக் கூறப்பட்டாலும், இதிலும் ஆழ்ந்த பொருள் இல்லாமல் இல்லை. நாட்டுப்புற மாந்தர் தம் அன்றாட வாழ்வில் பயன்படுத்தும்

“கிராமப்புற பொதுஜனங்களிடமிருந்து பாடல்களையும், கதைகளையும், சேகரிப்பதன் மூலம் இவ்வழக்காறுகளை நாம் காப்பாற்றிக் கொள்ள முடியும் என்ற நம்பிக்கை மேலெழுகிறது” என்று சகோதரர்கள் இருவரும் அறிக்கையிட்டனர். அத்துடன், இவ்வழக்காறுகளைத் துல்லியமாகவும், முழுமையாகவும் ஆராயாமல் நமது தேசத்தை, அதன் ஆன்மாவை, கவிதையை, மதத்தை, மொழியை, பண்பாட்டை, வரலாற்றை முழுமை பெற ஆராய்தல் சாத்தியமற்றது எனவும் பிரகடனம் செய்தனர். இப் பிரகடனத்தின் பேசு பொருள் இன்றுவரை இயைபாக உள்ளதை அவதானிக்கலாம். நாட்டார் வழக்காறுகள் என்ற பதம் 1846 அளவிலேயே பயன்பாட்டுக்கு வந்தது. அது வரையிலும் “popular antiquities” என்றோ “popular literature” என்றோதான் அழைக்கப் பட்டது. “Folklore” என்ற பதத்தை அறிமுகப் படுத்தியவராக வில்லியம் தோம்ஸ் என்னும் அறிஞர் விளங்குகிறார்.

இதே கால கட்டத்தில், வில்கெம் மான் கார்ட் என்னும் அறிஞர் (1831- 1880) நாட்டார் வழக்காற்றியல் துறையினை அடுத்த கட்டத்திற்கு எடுத்துச் சென்றார்.

இவர் வினாக்கொத்துமுறை, நேர்காணல்கள், பங்குபற்றி அவதானித்தல் ஊடாக மானிடவியல் தழுவிய வழக்காற்றியலுக்கு முழுமுச்சுடன் உழைத்தார். இதனை அடுத்து ஐக்கிய அமெரிக்கா, பின்லாந்து, கனடா முதலான தேசங்களிலும் இத்துறைசார் புலமைத்துவ முயற்சிகள் முனைப்புப் பெற்றன. எனினும், தன்னின் உயர்வு வாதம், ஐரோப்பிய உயர்வு வாதம், பின்னை நவீனத்துவம், பின் காலனியம் முதலான பல்வேறு கோட்பாட்டுத்தளங்களிலும் பல்வேறு முரண்பாடுகள், விமர்சனங்கள், விவாதங்கள் இத்துறை சார்ந்து நிகழ்ந்து வருவதும் அவதானிக்க வேண்டியதே.

தமிழ் நிலைப்பட்ட நாட்டார் வழக்காற்றியல்

தமிழ் நிலைப்பட்ட இத்துறைசார் ஆரம்ப முயற்சிகள் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலேயே ஆரம்பித்ததாக ஆய்வாளர்கள் தெரிவிக்கின்றனர். இந்த ஆர்வம் தனியே வழக்காறுகளைச் சேகரித்து வெளியீடும் அளவிலேயே காணப்பட்டது. குறிப்பாக நாட்டார் பாடல்களே, அனைவரதும் கவனத்தை ஈர்த்தது. அந்த வகையில், 1871ஆம் ஆண்டில் “சார்ள்ஸ் ஈ கோவர் என்பவரின் மொழி பெயர்ப்பில் “The Folksongs of Southern India” என்ற தலைப்பில் ஒரு நூல் பிரசுரமானது. இதன் பின், பண்டித நடேச சாஸ்த்திரி தொகுத்து வெளியிட்ட நாட்டுப் புறக் கலைகள் பற்றிய குறிப்புகளும் மற்றும் பாடல்களும் குறிப்பிடத்தக்கன.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், நாட்டார் வழக்காறு குறித்த கரிசனை இந்தியாவின் தேசியப் போராட்டத்துடன் சார்பானதாக அமைந்திருந்தது. வாய்மொழிப் பாடல்கள் சுதந்திர உணர்ச்சியை ஊட்டுவதற்கு உகந்த ஊடகமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன. “ஊரான் ஊரான் தோட்டத்திலே” முதலிய பாடல்களை இங்கு குறிப்பிடலாம். சுதந்திரத்துக்குப் பின்பும் கிராமிய வழக்காறுகளைச் சேகரிக்கும் முயற்சிகள் தொடர்ந்த இந்தக் காலகட்டத்தில், தமிழறிஞர்களும், எழுத்தாளர்களும் இந்த பெரும் முயற்சியில் இணைந்து கொண்டனர். “கலைமகள்”, “மஞ்சரி”, “தாமரை” போன்ற இதழ்களின் பங்களிப்பும் சுட்டுவதற்குரியது. எனினும், நாட்டார் வழக்காற்றியல் என்பது வெறும் தொகுப்பு, ரசனை ஈடுபாடு, கற்பனை மாட்சி, சொல்லாட்சி, இசை நயம் என்பவற்றுடன் மாத்திரமே மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்த தன்மை நீடித்தது. இத்தகைய சூழல் சென்ற நூற்றாண்டின் அறுபதுகள் வரையிலும் தொடர்ந்தது. இந்த நிலையில், பல்கலைக்கழக மட்டத்திற்கு வெளியிலிருந்து நா. வானவாமலையின் பெரு முயற்சியினால் இத்துறையில் திருப்தி தரக் கூடிய புதிய போக்கு ஆரம்பமானதை பின் வந்த புலமையாளர்களும் அங்கீகரிக்கின்றனர். அதாவது, நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வானது சமூக பண்பாட்டு ஆய்வாக மறுமலர்ச்சி பெறுகிறது எனலாம். இந்த வகையில் 1987ஆம் வருடம் முதன் முறையாக பாளையங் கோட்டை தூயசவேரியார் கல்லூரியில் நாட்டார் வழக்காற்றியல் என்ற கல்விப் புலம் தொடங்கப் பெற்றது.

இதனை அடுத்து உயர் கல்வி நிலையில் சமூக விஞ்ஞானப் பார்வையில் இத்துறை சார் புலமை முயற்சிகள் புதிதாக எழுச்சி பெறுவதற்கு வழி கோலப்பட்டது.

மட்டக்களப்பின் நாட்டார் வழக்காற்றியல்

பொது நிலைப்பட்ட சுருக்க அறிமுகம் என்ற போதிலும் கூட மட்டக்களப்பின் நாட்டார் வழக்காற்றியல் அம்சங்கள் பற்றி சிறிது கூறாது விடின் இக் கட்டுரை முழுமை பெறாது. “மானிடவியலின் சொர்க்கமாக” மட்டக்களப்பு திகழ்கின்றது என்று கூறப்பட்டாலும், இப் பிராந்தியத்தின் நாட்டார் வழக்காற்றியல் தழுவிய கூறுகள் இன்னும் முழுமையாக ஆராயப்படவில்லை என்றே கூறுதல் வேண்டும். முன்பொருகாலத்தில் பாணமை தொடக்கம் மன்னம்பிட்டி ஈறாக மட்டக்களப்பு மாநிலம் பரந்திருந்ததாக வரலாற்று நிலையில் கூறப்படுகின்றது. “ஆடவர் தோளிலும் கா அரிவையர் நாவிலும் கா” என்பது தொன்மையான வழக்கு. அது மட்டக்களப்பின் செழுமையான கீர்த்தியை எடுத்துரைக்கிறது. நாட்டுக் கூத்து, கும்மி, கோலாட்டம், காவடிப் பாடல்கள், வசந்தன் ஆட்டம், மகுடியாட்டம் , எண்ணெய்ச் சிந்து என்ற வாறு மட்டக்களப்பின் கலைவளம் மிகுந்த தொன்மையானது, வளமானது. உண்மையில் இன்றும் வாழும் மரபு அது. மட்டக்களப்பின் மொழி, உணவுப்பண்பாடு, வாழ்வியல் கூறுகள், சமய நிலை, வாய்மொழிப்பாடல்கள், நொடிகள் இவையெல்லாம் இன்னும் ஆராயப்பட வேண்டியுள்ளன. இதன் வழி சிந்திக்குமிடத்து, சுவாமி விபுலானந்தர், பண்டிதர் வீ.சீ கந்தையா, FXC நடராசா, புலவர் மணி ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை, பேராசிரியர் சி. மௌனகுரு, பேராசிரியர் செ.யோகராசா, பூ.ம. செல்லத்துரை, க. தங்கேஸ்வரி, அன்புமணி, ஆரையூர் அமரன், மூனாகாணா, ஆரையூர் அருள், கலாநிதி சு. சிவரெத்தினம், கலாநிதி வ. இன்பமோகன் (இப்பட்டியல் முழுமையற்றது) முதலானோரின் பங்களிப்புகள் குறிப்பிடத்தக்கன.

ஓய்வு நிலைப் பேராசிரியர் செ. யோகராசா, மட்டக்களப்பின் வாய் மொழிப் பாரம்பரிய கவிதைகள், பாடல்கள் பற்றி மேற் கொண்டுள்ள அயராத ஆய்வுகள் இங்கு சுட்டுவதற்குரியன இதே துறை சார்ந்து கலாநிதி சி. சந்திரசேகரம் முன்னெடுத்த ஆய்வும் நினைவு கொள்ளத்தக்கது. எவ்வாறாயினும், மட்டக்களப்பின் நாட்டார் வழக்காற்றியல் என்னும் சுரங்கத்தில் இன்னும் அகழ்ந்தெடுக்கப்படாத இரத்தினங்கள் பலவுள. எனவே இதற்கான ஆய்வுப்பாதையில் இன்னும் நீண்ட தூரம் பயணிக்கும் நிலை ஒன்றுள்ளது, முடிவாக நோக்குமிடத்து, பண்பாட்டுத்தளத்தினுள் மனிதப் படிமலர்ச்சி அம்சங்கள் பொதிந்திருப்பதையும், நாட்டார் வழக்காற்றியலின் தொடக்கம், அதன் வகைப் பாடுகள், சமூக அறிவியல் பாதையில் இதன் முக்கியத்துவம் என்பன எமக்குப் புலனாகின்றன. வழக்காறுகள், சிலர் கருதுவது போல பழமையின் புதைகுழியோ, இற்றுப் போன எச்சங்களோ அல்ல. அவை ஒரு சமுதாயத்தின் பண்பாட்டு ஜீவநாடி.

வழக்காறுகளைப் போற்றாத தேசம் தன் மொழியை, பண்பாட்டை, வரலாற்றை, ஏன் இறுதியில் தன் ஆன்மாவையே இழந்து விடும் என்பது மறுக்க முடியாத யதார்த்தம். எனவே நாட்டார் வழக்காறு தொடர்பான முழுமையானதும், அர்ப்பணிப்புடன் கூடியதுமான சிரத்தையினை அறிவுலகம் மட்டுமன்றி, பொதுத் தளத்திற்கும் கொண்டு சேர்க்கும் முயற்சியில் நாம் முனைப்போடு ஈடுபடுதல் அவசியமாகிறது. அப்பொழுதே பொது மக்கள் வரலாற்றுக்குரிய நாட்டார் வழக்காற்று மரபுகளைப் பேணிப்பாதுகாத்து எமது பண்பாட்டுச் சுவடுகளை அடுத்த தலைமுறைக்கும் கையளித்தல் சாத்தியமாகும்.

உசாத்துணை

01. Anderson, E.N. 2003. Four- Field Anthropology, Anthropoiagy News . Dol.Vol 44 , Issue 5.
02. Ben- Amos, Dan. 1973. A. History of Folklore Studies. Why do We Need It ? Journal of the Folklore Institute 10:113- 124.
03. Dundes Alan (ed.) . 1999. International Folkloristics. Classic contributions by the Founders of Folklore, Rowman & Littlefield Publishers, Oxford.
04. Maria, G. 2012. Folklore Research and Its New challenges :From the Ethnography to Netography. Mediterranean journal of Social science :111
05. இராமநாதன். ஆறு (பதிப்பு).1991. நாட்டுப் புறவியல் ஆய்வு முறைகள், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.

(கட்டுரைக்கு ஆக்கியோரே பொறுப்பாகும்)

இலக்கிய நாடகம் - சதி! மதி! விதி!

மூ. அருளம்பலம்
(ஆரையூர் அருள்)

பாத்திரங்கள் : இராவணன் சூர்ப்பனகை மந்திரி மகோதரன் வித்யுத்தஜின் இராமன்
இலக்குமணன் சீதை கட்டியக்காரர்(2) அசுரர் (3)

பக்கவாத்தியங்கள் : சங்கு, கொம்பு, பறை, டொல்கி, ஓகண், பேஸ்ர், சிம்பிள்ஸ்

காட்சி : 1

பாத்திரங்கள் : சூர்ப்பனகை இராவணன்

களம் : சூர்ப்பனகையின் இருப்பிடம்

(திரைபிடிப்போர் விலக சூர்ப்பனகை சோகத்தில் ஆழ்ந்திருக்கிறாள்)

கம்மிங் ஆ - ஆ - ஆ -

(இராவணனின் வார்த்தைகள் எதிரொலிக்க முன் நடந்த காட்சிகள் விரிகின்றன)

இராவணனின் எதிரொலி :

“என் தாய்க்கு நிகரான என் தங்கையே...! தங்கையே...!”

“உன் மகனை அரசனாக்கிவிட்டு... அரசனாக்கிவிட்டு...”

“உன் கணவனின் உயிர் நிலை அறிந்தால்... அறிந்தால்...”

காட்சி : 2

பாத்திரங்கள் : கட்டியக்காரர்(2) இராவணன் சூர்ப்பனகை மந்திரி

களம் : இராவணனின் அந்தப்புரம்

(கட்டியக்காரர் பாடலுடன் மேடையின் இருபுறமிருந்தும் மேடைக்கு வருகின்றனர்)

பாடல் : நன்னன்ன நானன்ன நானே

நன நானன்ன நானன்ன நானன்ன நானே

இலங்காபுரி அரசாண்ட இலங்கை அதிபதி

இராவணன் மந்திரியோடு

சபைதனில் வாராரே காண்பீர் - இந்த

சபைதனில் வாராரே காண்பீர்

கட்டியக்காரர் 1 : சபையோர்களே ! வெள்ளி மாமலை எடுத்து வேழங்கள் எட்டும்

வென்றவாரணம் பொருதமார்பன் வரையினை எடுத்த தோளான்

கட்டியக்காரர் 2 : சாமகானம் பாடி சங்கரன் வாழும் பெற்ற,

கட்டியக்காரர் 1 : ராஜாதிராஜன்

கட்டியக்காரர் 2 : ராஜ மாத்தாண்டன்

கட்டியக்காரர் 1 : ராஜ கம்பீரன் இலங்காபுரியை ஆளும் இராவண மகாராஜாவும்

கட்டியக்காரர் 2 : மந்திரி மகோதரனும் மந்திராலோசனை செய்ய வருகின்றார்கள்

(இராவணனும் மந்திரி மகோதரனும் மேடையின் இடப்பக்கமிருந்து மேடைக்கு வருகின்றனர்)

இராவணன் : மந்திரி மகோதரா!

மந்திரி : அரசே!

இராவணன் : மந்திரி ! சொர்க்கம், மத்திமம், பாதாளம் ஆகிய மூன்றையும் ஒரு கொடியின் கீழ் கொண்டு வந்து ஆட்சி புரிகின்றோம் அல்லவா?

மந்திரி : ஆம் மன்னா ! வாயு பகவான் வாசல் தெளிக்கிறார், சனிபகவான் சாணம் கலக்குகிறார், வர்ணபகவானே தங்களுக்கு அர்ச்சதை தூவுகின்றார், இந்திரனும் சந்திரனும் நமது கோட்டைக்கு நேர்வர முடியாதபடி வடக்கே இருகாதம்; தெற்கே முக்காத தூரங்கள் நகர்ந்து செல்கிறார்கள் மன்னா நகர்ந்து செல்கிறார்கள். (அகங்காரச் சிரிப்புடன்)

இராவணன் : ஆகா இராவணன்! இராவணன் என்ற நாமம் அண்ட சராசரங்களும் அடங்கிப்போகும் இராவணன் என்றால்!

மந்திரி : அனைவரும் திடுதிடு வென்று நடுங்குகிறார்கள் மன்னா!

இராவணன் : பிரமாதம் மந்திரி உனக்கு ஞாபகம் இருக்கின்றதா ! அன்றொரு நாள் இராவணாதிகளும் வேட்டைக்குச் செல்லும் போது எனது தங்கையின் கணவன் கார்க்கை நாட்டரசன் வித்யுத்தின் வானத்திற்கும் பூமிக்கும் வாயை பிளந்து கொண்டு உட்காந்திருந்து நாம் வாயில் புகும் வேளை வாயை மூடிக்கொண்டு வந்து துப்பிவிட்டானவல்லவா! அப்படிப்பட்ட பலவானால் நாம் எப்பொழுதும் மூழ்கப்படலாம்! அதனால் அவனை சதி செய்து கொல்லத் தீர்மானித்துவிட்டேன்.

- மந்திரி : அப்படியானால் அதற்கான திட்டங்களையும் வகுத்திருப்பீர்கள் அல்லவா?
- இராவணன் : ம் சரி சரி உடனடியாக எந்தங்கை சூர்ப்பனகையை இங்கு அனுப்பு.
(மந்திரி சூர்ப்பனகையை அழைக்கச் செல்கிறார். சூர்ப்பனகை மேடையின் இடப்பக்கமிருந்து வருகின்றாள்)
- சூர்ப்பனகை : இந்திராதி தேவர்கள் போற்றும் என் இனிய அண்ணா!
- இராவணன் : தங்கா சூர்ப்பனகா வந்து விட்டாயா ? உனக்காகத்தான் காத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.
- சூர்ப்பனகை : ஏது விடயமாக என்னை அழைத்தீர்கள் அண்ணா?
- இராவணன் : தாய்க்கு நிகரான என் தங்கையே என் மனம் ஏதோ பரிதவித்துக் கொண்டிருக்கிறது.
- சூர்ப்பனகை : எதுவானாலும் கூறுங்கள் அண்ணா.
- இராவணன் : எனக்கு இந்ந அரசாட்சி வெறுத்துவிட்டது.
- சூர்ப்பனகை : என்னது, இலங்காபுரியின் அரசனுக்கு அரசாட்சி வெறுத்து விட்டதா?
- இராவணன் : இந்த இலங்காபுரியின் அரசாட்சியை எனது மருமகன் அதாவது உனது மகன் செண்பக சூரனுக்கு கொடுத்துவிட்டு எனது மகனை படைத்தளபதியாக்கலாம் என எண்ணியுள்ளேன்.
- சூர்ப்பனகை : ஆனால் அண்ணா உனது மகன் இந்திரஜித் இருக்கும் போது

இராவணன் : இந்திரஜித் இருக்கின்றான்தான். அவன் வீரமுள்ளவன்தான் ஆனால் எனது மருமகனோ வீரம், விவேகம் இரண்டிலும் சிறந்தவன் நாட்டை ஆள்வதற்கு வீரம், விவேகம் இரண்டும் தேவைதானே. உனது மகன் நாட்டை ஆளட்டும் எனது மகன் படைகளை வழி நடத்தட்டும். ஆனால்.... தங்கையே அதிலொரு சிக்கல் இருக்கிறது.

சூர்ப்பனகை : என்ன சிக்கல் அண்ணா.

இராவணன் : ஒன்றுமில்லையம்மா உனது கணவனின் உயிர்...

சூர்ப்பனகை : எதுவானாலும் தயங்காமல் கூறுங்கள் அண்ணா!

இராவணன் : உனது கணவனின் உயிர் நிலையை அறிந்தால் மாத்திரமே அவனை எனக்கு சமமானவனாக மாற்ற முடியும். பின்பு நாம் நினைத்தது போல் செண்பக சூரனுக்கு பட்டாபிசேகத்தை நிகழ்த்திவிடலாம்.

சூர்ப்பனகை : இவ்வளவு தானா உடனறிந்து வருகிறேன்.

இராவணன் : எடுத்தேன், கவுத்தேன் என்றில்லாது அன்பாக பேசி இரகசியத் தகவலை அறிந்துவா...

பாடல்

ஆகாக ஆகா ஆகாக ஆகா

தகதகிட தகதகிட தகதகிட தித்தோம்

மதி மயங்கி சதி செய்து விதியை நிலைநாட்ட

வீரமங்கை போகிறாள்

தகதகிட தகதகிட தகதகிட தித்தோம்

அண்ணனின் வஞ்சனையின் பகடக்காயாய்

அறியாமல் அவள் போகிறாள்

கண்ணான மாங்கல்யம் தன்னை இழந்திடவே

மதிகெட்ட பெண் போகிறாள்
தகதகிட தகதகிட தகதகிட தித்தோம்

காட்சி 3

பாத்திரங்கள் : சூர்ப்பனகை, வித்யுத்ஜின்

களம் : வித்யுத்ஜின் அந்தப்புரம்
(வித்யுத்ஜின் மேடையின் வலப்புறமிருந்தும் சூர்ப்பனகை
இடப்புறமிருந்தும் வருகின்றனர்)
நாதா!

சூர்ப்பனகை : சூர்ப்பனகா வந்துவிட்டாயா ! ஆகா எவ்வளவு அழகாக இருக்கிறாய்.
நாம் மஞ்சத்தில்...

வித்யுத்ஜின் : கொஞ்சி எத்தனை நாளாகிவிட்டது. மிஞ்சி எழுகிறது ஆசை உடன்வா
பள்ளியறைக்குச் செல்வோம்.

சூர்ப்பனகை : அப்படியானால் நான் கேட்பதை மறுக்காமல் சொல்ல வேண்டும்.

வித்யுத்ஜின் : சூர்ப்பனகா! மையல்...
வசமாகுதடி வாடி என் வடிவழகே! மாறன் கணை மார்பைத்
துளைக்குதடி! தையலே! தயங்காமல் தழுவிடடி! மெய் மறந்து நீ
கேட்பதை நான் சொல்லாமல் விடுவேனோ என் கண்ணே!

சூர்ப்பனகை : அப்படியானால் உங்க உயிர் எங்கு இருக்கிறது?

வித்யுத்ஜின் : சொல்கிறேன் கண்ணே!
சப்பர மஞ்சக் கட்டிலில் நான் சயனித்திருக்கும் வேளை வரகு
வைக்கோலை என் கழுத்தின் நேரே பிடித்தால் கழுத்து

தெறித்துவிடும் உயிர் தப்பாது கண்ணே! சொல்லாத இரகசியத்தை
சொன்னேன் எவரிடமும் சொல்லிவிடாதே !

சூர்ப்பனகை : உங்கள் உயிர் அல்லவா யாரிடமும்
சொல்லமாட்டேன்!

(இருவரும் மஞ்சத்திற்கு செல்ல பாடலுடன் திரைகள் இரண்டுபிடிக்க
கட்டியக்காரர் மேடை வருகிறார் வலது புறமிருந்து)

பாடல்

மையல் வசமாகுதே வாடிவடிவழகு சூர்ப்பனகை!

மாறன் கணை மார்பை துளைக்குதடி சூர்ப்பனகை!

கட்டியக்காரர் : அண்ணனின் சதி வலையில் வீழ்ந்தவன் தன் மன்னனின் உயிர்நிலை
கேட்டறிந்து கொண்டாள். மாறன் கணைகள் மார்பைத் துளைக்க
மன்னனோ மஞ்சத்தில் மோகத்தில் திளைக்க தன் கணவனின்
உயிர் நிலை பரீட்சிக்க முற்பட்டாள்! வரகு வைக்கோலை கழுத்தின்
நேர் பிடித்தாள் அந்தோ...! வித்யுதஜின் கழுத்து தெறித்தது.
(திரை பிடிப்போர் விலகிச்செல்ல கணவனின் தலையுடன் சூர்ப்பனகை)

சூர்ப்பனகை : ஆகா ... நம் மகன் அரசனாவதற்கு தங்கள் உயிரையே தியாகம்
செய்து விட்டீர்கள் நாதா! இப்பொழுது அண்ணனிடம் செல்கிறேன்.....!
நற் செய்தியுடன் திரும்பி வருவேன்.

(சூர்ப்பனகை செல்ல ஆகாக ஆகாக கம்பிங் ஒலிக்கிறது)

காட்சி 4

பாத்திரங்கள் : இராவணன், சூர்ப்பனகை

களம் : இராவணனின் நந்தவனம்

(நந்தவனத்தில் இராவணன் நற்செய்திக்காக தங்கையின் வரவை
காத்து நிற்கிறான்)

சூர்ப்பனகை : அண்ணா!

இராவணன் : சூர்ப்பனகா வந்துவிட்டாயா ? போனகாரியம் என்னவாயிற்று ?

சூர்ப்பனகை : என் மகன் அரியாசனம் ஏறுவதற்கு என் கணவனின் உயிர் நிலை அறிந்து வரச் சொன்னீர்களல்லவா. இதோ என் மகன் அரசனாவதற்கான பரிசை கொண்டு வந்துள்ளேன்.

(வித்யுத்ஜினின் தலையை பார்த்த இராவணன் அதிர்ச்சியடைகிறான். பின் தன் சதியின் வெற்றியை மகிழ்ந்து கொண்டு தங்கையை புறக்கணிக்க எண்ணுகிறான்.)

இராவணன் : கணவனை கொன்றவளே! இங்கிருந்து சென்றுவிடு.

சூர்ப்பனகை : நீங்கள் தானே அண்ணா உயிர் நிலை அறிந்துவரச் சொன்னீர்கள்.

இராவணன் : சீ....! பாதகி என் கண்முன்னே நிற்காதே சென்றுவிடு!

(இராவணன் விலகிச்செல்கிறான். சூர்ப்பனகை தான் சூழ்ச்சியால் வீழ்த்தப்பட்டதை எண்ணி கதறி அழ அசுரர்கள் அவள் கணவனின் உடலை எடுத்து செல்லுகின்றனர். திரைகள் முன்னால் வருகின்றது) சோக கமிங்...

காட்சி -05

பாத்திரங்கள் : சூர்ப்பனகை, இராமன், இலக்குமணன், சீதா

களம் : பஞ்சவடி. (காட்டில் ஓரிடம்)

(திரை பிடிப்போர் விலகிச் செல்ல சூர்ப்பனகை சோகத்தில் ஆழ்ந்திருக்கிறாள்) கம்மிங் ஆகா.. ஆகா..

“சதி வலையில் மதிமயங்கி விதியின் வசமாகிறாள்”
கம்மிங்....ஆகா

(இராவணின் வார்த்தைகள் எதிரொலிக்கின்றது?)

எதிரொலி : “ என் தாய்க்கு நிகரான என் தங்கையே! .. தங்கையே!...”

“உன் மகனை அரசனாக்கிவிட்டு... அரசனாக்கிவிட்டு...”

“உன் கணவனின் உயிர் நிலை அறிந்தால்...அறிந்தால்”

“தங்கா சூர்ப்பனகா! உயிர் நிலை அறிந்து வரச்சொல்ல
நீ தலையையே கொண்டு வந்ததால் உன்னைத் திட்டி
அனுப்பிவிட்டேன். நடந்தவை இருக்கட்டும். உனக்காக பஞ்சவடியில்
ஓர் குடிசை அமைத்துள்ளேன்!

அங்கு சென்று மகிழ்வோடு இருப்பாய் தங்கா..”

(சூர்ப்பனகை கோபத்துடன் எழுந்து குடிசைக்கு செல்ல அங்கு
இராமன், சீதை, இலக்குமணன் மூவரும் மேடையின் வலப்பறமிருந்து
வருகின்றனர்)

சீதை : நாதா காடு முழுவதும் பச்சைப்பச்சேலென பசுமையாக இருக்கிறது.
ஆனால் இவ்விடம் எனக்கு ஏதோ அச்சத்தை தருகிறது நாதா!

இலக்குமணன் : அண்ணியாரே! என் அண்ணன் இராமனின் பாதங்கள் பட்டால்
எந்த துஸ்ட சக்திகளும் அடங்கிவிடும். தாடகை எனும்
அரக்கியையே வதைத்தவர் என் அண்ணன் இராமன்.

இராமன் : சீதா யாம் இருக்கும் போது நீ அச்சம் கொள்ளத்தேவையில்லை!
தம்பி இலக்குமணா நாம் பர்ணசாலை அமைப்பதற்கு இவ்விடமே
பொருத்தமானதாக தோன்றுகிறது. சுற்று சூழலை அவதானித்துவிட்டு
வேலைகளை தொடங்கலாம் என நினைக்கின்றேன்.

இலக்குமணன் : நீங்கள் கூறுவது சரியண்ணா! ஆனால் தற்போது களைப்பாக
உள்ளதல்லவா? நீங்க இருவரும் இளைப்பாருங்கள் நான்
உண்பதற்கான கனிகளைப் பறித்து வருகின்றேன்.
(இலக்குமணன் செல்ல இவர்களை குடிசையில் இருந்து அவதானித்த
சூர்ப்பனகை..)

சூர்ப்பனகை : சதியாலே என்பதியை கொன்றவனை மதியாலே நான் வெல்வதற்கு
அதீதீரமுள்ள வீரர்கள் இவர்கள்தான்! விரைவாக செயற்படுவேன்!
என் அண்ணன் இராவணனைக் கொல்ல வேண்டும்!
(சூர்ப்பனகை இராமனை நோக்கி வருகிறாள்....)

சூர்ப்பனகை : செந்தாமரைக்கு ஒப்பான மதிமுக மன்னா!

இராமன் : நீ யார் பெண்ணே!

சூர்ப்பனகை : பேரான பேரசன் இலங்காபுரியை ஆளும் இராவணனின் தங்கை சூர்ப்பனகை நான்.

இராமன் : நல்லது! தாங்கள் இங்கு வந்ததன் காரணம் என்னவோ!

சூர்ப்பனகை : நான் எனக்கான மணவாளனைத் தேடி வந்தேன். உங்களை பார்த்ததும் நீங்கள்தான் என் மணவாளன் எனத் தோன்றுகின்றது. நாம் இருவரும் சேர்ந்து கூடி வாழ்ந்தால்....

இராமன் : நிறுத்து! எனக்கு என் மனையாள் சீதை இருக்கிறாள். அவளைத் தவிர வேறு எந்தப் பெண்ணையும் சிறிதும் நினைக்கமாட்டேன். நீ உன் இச்சை விடுத்து இங்கிருந்து சென்று விடு!

சூர்ப்பனகை : இருக்கட்டும் என்னையும் உங்கள் மனையாளாய் ஏற்றுக்கொள்ளலாமே!

இராமன் : (சிரித்து விட்டு) அரக்கி உனக்கு என் மேல் மோகமோ! வேண்டுமானால் ஒரு யோசனை சொல்கிறேன்! சற்று நேரத்தில் என் தம்பி இலக்குமணன் இங்கு வருவான். அவனிடம் வேண்டுமானால் உன் ஆசையை போய் சொல்!
(இராமனும் சீதையும் சென்றுவிட சூர்ப்பனகை கோபமடைகிறாள். இலக்குமணனின் குரல் கேட்க சதி செய்ய மீண்டும் தயாராகிறாள்)

இலக்குமணன் : அண்ணா !அண்ணா!

எங்கே சென்றுவிட்டனர். இங்குதானே இருந்தார்கள். அண்ணா!

சூர்ப்பனகை : இராமனுக்கு ஒப்பான வீரம் கொண்டவரே உங்கள் அழகு என்னை சொக்க வைக்கிறது. என்னுடம் கூடி இன்பசுகம் நாடி சேர்ந்து இருப்பீர்களா?

இலக்குமணன் : யார் நீ! தூண்டா மணிவிளக்கில் வந்து விழும் விட்டில் பூச்சி போல மாண்டிட வந்தாயோ?

சூர்ப்பனகை : ம.. கட்டி முத்தம் தந்து கலந்து வாழ்ந்தால் என் அண்ணன் இராவணன் ஆளும் வட்ட நெடுங்கடல் சூழ வளமிக்க இலங்காபுரியின் அரசாட்சியை தங்களுக்கு தருவேன்.

இலக்குமணன் : (எள்ளி நகைத்துவிட்டு) இலங்காபுரியில் நீ மணந்து கொள்ள இராட்சதர்கள் இல்லையோ! இல்லையேல் அனைவரும் உன் அழகில் சொக்கி இறந்து விட்டனரோ?

(அவ்விடம் இராமனும் சீதையும் வருகின்றனர்)

இராமன் : இலக்குமணா! இப் பெண் என் ஜானகி முன்னேயும் இதே வார்த்தைகளையே பேசினாள். நீ தான் தக்கபாடம் புகட்டுவாய் என உன்னிடம் அனுப்பினேன்.

இலக்குமணன் : ஓ கோ! என் அண்ணி சீதாப்பிராட்டியை விடுத்து அண்ணன் உன்னை மணப்பார் என கனவுக்கோட்டை கட்டினாயோ..!

சூர்ப்பனகை : சீதா.....சீதா....சீதா....!

இந்த சீதை இருப்பதால் தானே உன் அண்ணன் என்னை மணக்க மறுத்தார். இப்பொது இந்த சீதையை நான் விழுங்கி விட்டால் அப்பொழுது உன் அண்ணன் என்னை மணப்பாரோ!

இராமன் : இலக்குமணா! துஸ்டர்களுடன் எள்ளி நகையாடினால் எமக்கு துன்பமே வந்து சேரும். உடனடியாக இந்தப் பாதகியின் அங்கங்களை குறைத்துவிடு!

இலக்குமணன் : என் அண்ணனின் ஆணையை நிறைவேற்றும் முன் உயிர் மேல் ஆசை இருந்தால் இங்கிருந்து சென்றுவிடு! இல்லையேல் முக்கோடு காதையும் சேர்த்து அறுத்துவிடுவேன்.

சூர்ப்பனகை : (சூர்ப்பனகை இலக்குமணனின் காலைப்பிடிக்கிறாள்)
என்னை நீங்கள் மணந்து கொள்ளவேண்டும்

இலக்குமணன் : காலை விடு!

சூர்ப்பனகை : விடமாட்டேன்!

இலக்குமணன் : விடப்போகிறாயா இல்லையா?

சூர்ப்பனகை : விடமாட்டேன் !விடமாட்டேன் !விடமாட்டேன்!

இலக்குமணன் : உனை என்ன செய்கிறேன் பார்!

(இலக்குமணன் சூர்ப்பனகையின் மூக்கையும் காதையும் அறுத்துவிட்டு செல்ல சூர்ப்பனகை அழுது கொண்டு செல்கிறாள்)

பாடல்

ஆகாக ஆகா ஆகாக ஆகா (2)

தகதகிட தகதகிட தகதகிட தித்தோம் ! (2)

மதியாலே சதிசெய்து விதியை நிலைநாட்ட

வீரமங்கை போகிறாள்.....

தகதகிட தகதகிட தகதகிட தித்தோம் ! (2)

அவமானம் தன்னை வெகுமானமாக்கி

விரைவாக அவள் போகிறாள்
தான் கொண்ட சபதம் சதியோடு வெல்ல
(குணியோடு அவள் போகிறாள்) (2)
தகதகிட தகதகிட தகதகிட தித்தோம் !

காட்சி- 06

பாத்திரங்கள் : இராவணன், சூர்ப்பனகை, மந்திரி, கட்டியக்காரர்கள், இராமன்,
இலக்குமணன், சீதை.

களம் : இராவணனின் அரண்மனை.

இராவணன் : மந்திரி கும்பகர்ணன் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறான்?

மந்திரி : கொட்டகையில் குறட்டைவிட்டு தூங்குகின்றார் மன்னா!

இராவணன் : இந்திரஜித்!

மந்திரி : படைகளை வழி நடத்துகிறார்.

இராவணன் : எமது படைவீரர்களின் உடல் நலம், உளநலம் இரண்டும்...
(சூர்ப்பனகையின் அழகுரல் கேட்கிறது)

இராவணன் : அரண்மனையில் சூர்ப்பனகையின் அழகுரலல்லவா?

மந்திரி : ஆம் மன்னா!

இராவணன் : உடனடியாக அவளை இங்கே அனுப்பு!
(சூர்ப்பனகை அழுதபடி வந்து வருகிறாள்)

இராவணன் : தங்கா சூர்ப்பனகா என்னவாயிற்று? ஏன் இந்த கோலம் ஒழியாமல்
ஓதும் தங்கா!

சூர்ப்பனகை : தாங்கள் கூறியபடி பஞ்சவாடியில் நான் இருக்கும் போது.

இராவணன் : பஞ்சவாடியில் இருக்கும் போது!

சூர்ப்பனகை : பஞ்சவாடியில் இருக்கும் போது இரு மானிடர்களுடன் ஒரு மான்
விழியாளைக் கண்டேன். தேவர்களே சொக்கிப்போகும் அவ்வளவு
பேரழகு அண்ணா! அவளை உனக்காக எடுக்கச் சென்ற போது
அங்கிருந்த ஒரு மானிடன் என் மூக்கையும் காதையும்
அறுத்துவிட்டான் அண்ணா!

இராவணன் : என்னது எனக்கு பெண்பார்க்கச் சென்றாயா? பொய்யிலும் பொய்!
நான் நினைத்தால் ரம்பா, ஊர்வசி, மேனகை என மோகனம் கொண்டு
வருவார்கள். நான் நீதி தவறாத இராவணன்! நீ யாது குற்றம்
செய்தாய்?

சூர்ப்பனகை : இல்லை அண்ணா உண்மையை தான் கூறுகிறேன்! என் மூக்கை
அறுத்ததோடு மட்டுமல்லாது. உன் அண்ணன் இராவணன்
இருக்கிறானாமே! அவனிடம் போய் சொல் என விரட்டிவிட்டனர்
அண்ணா! விரட்டினர்.

இராவணன் : அவள் அவ்வளவு பேரழகியோ!

சூர்ப்பனகை : வாணியோ! இந்திராணியோ! அவள் - தேவன் வகுத்திட்ட
பொன்னாணியாகும் மன்னா
வானுலாவு நிலவினிலும் மாகாசம் - உயர் வளர்முக மேரு
அவளண்ணா!

முத்து மாமுலையது பொத்திடும் கையாலே நல்ல மோகன கைவீச்சமுகு
அண்ணா! செத்துத்தான் போக வேண்டி வந்தாலும் அண்ணா! சேர
வேண்டும் அன்னவளை என் அண்ணா! உன் இடது பக்க
மண்டோதரியாக அவள் இருக்க வேண்டும் என்பதே என் ஆசை
அண்ணா!

இராவணன் : ம்.. உனக்கு நடந்ததற்கான நீதி நிச்சயம் கிடைக்கும். நீ
அரண்மனையில் சென்று இருப்பாய் தங்கா.
(சூர்ப்பனகை தன் சதியை நினைத்து சிரிப்புடன் செல்கிறாள்)
இராவணன் அரியாசனம் அமர்ந்த வண்ணம்.

இராவணன் : மந்திரி!

மந்திரி : மன்னா!

இராவணன் : தங்கை சொல்வதை கேட்டால் அவர்கள் சாமானியமானவர்கள் அல்ல...
எனது தங்கை என்றும் பாராது துன்புறுத்தியிருக்கிறார்கள் என்றால்...

ஆம் மன்னா! நானும் அவர்களைப் பற்றி அலசி ஆராய்ந்து விட்டேன்.
மந்திரி : அவர்கள் வீரத்திலும் விவேகத்திலும் சிறந்தவர்கள். அவர்களை
வீரத்தால் மட்டும் வெல்ல முடியாது மன்னா!

இராவணன் : அப்படியானால் ! மாயத்திலே சிறந்த என் மாமன் மாரீசனையும்
புட்பக விமானத்தையும் தயார் செய். படைகளும் தயாராகட்டும்.
போர்க்களத்தில் அவர்களை சந்தித்துவிடலாம்.
(இராவணன் சென்றுவிட கட்டியக்காரர் முன் வருகின்றனர்)

களம் : போர்க்களம்

கட்டியக்காரர் 01: சதி! மதி! விதி!

மூக்கோடு காது அறுபட்டு தான் பெற்ற அவமானத்தை
வெகுமானமாக்கிக் கொண்டு சூர்ப்பனகை அண்ணனிடம்
அரங்கேற்றினாள் கபட நாடகம்!

கட்டியக்காரர் 02 : சீதையின் அழகையும் இராம இலக்குமணனின் வீரத்தையும்
ஆயுதங்களாக்கி இராவணனை சதி வலையில் வீழ்த்த சீதையின்
அழகை அவன் மனதில் பதியும்படி உரைத்தாள்!

கட்டியக்காரர் 01 : அவ்வளவு எழிதில் மயங்கி விடாத இராவணனோ தங்கையை
அனுப்பி விட்டு அரியாசனம் அமரும் வேளை விதி அங்கு
விளையாடத் தொடங்கியது. ஆம்...! ஒன்பது நவக்கிரகங்களையும்
பிடித்து தன் அரியாசனம் ஏறும் படிகளாக அமைத்திருந்த
இராவணன் சனிபகவானின் பார்வை மிதித்து ஏறும் போது
சனிபகவானின் பார்வை அவனில்விழ இராவணனின் எண்ணங்கள்
சீதையின் அழகில் அலைபாயத் தொடங்கியது.

கட்டியக்காரர் 02 : சீதையின் அழகை காணும் அவாவில் புறப்பட்டான் இராவணன்
பஞ்சவாடிக்கு. மரீசனை மாய மானாக்கினான். இராம
இலக்குமணனின் கவனங்களை திசை திருப்பினான். சீதையை
கவர்ந்து சென்றான் இலங்காபுரிக்கு.

கட்டியக்காரர் 01 : சீதையை மீட்க புறப்பட்டான் இராமன்.

கட்டியக்காரர் 02 : துணை நின்றான் ஹனுமான்.

கட்டியக்காரர் 01, எழுந்தது யுத்தம்...!

02 : மகா யுத்தம்!

(போர்க்கள காட்சிகள் விரிகின்றன)

கட்டியக்காரர் 01 : போர்க்களத்தில் இராவணனின் தலைகொய்யப்பட்டு விதி அங்கு
நிலைநாட்டப்பட்டது.

சதி! மதி! விதி!

முற்றும்

(கட்டுரைக்கு ஆக்கியோரே பொறுப்பாகும்)

மாதங்கள் பல கடந்தன பரீட்சை முடிவும் வந்தது. பெறுபேறுகள் ஏ, சி, எஸ் இந்துநாகரிகம் ஏ, தமிழ் சி, அரசியல் எஸ் பல்கலைக்கழகம், கோலேஜ் இரண்டுக்கும் விண்ணப்பித்து விட்டு காத்திருந்தான் பரமசிவம். பல்கலைக்கழக அனுமதி கிடைக்கவில்லை மனம் உடைந்து போனான் பரமசிவம். இருந்தும் கோலேஜ் என்றாலும் கைதரும் என்ற நம்பிக்கையை உண்டு பண்ணினார்கள் நண்பர்கள்.

ஒரு நாள் எதிர் பாராமல் பரமசிவத்துக்கு ஓர் கடிதம் வந்தது. உடைத்துப் பார்த்த பரமசிவம் சந்தோசமடைந்தான். கோலேஜ் கடிதம் அது உடனே தாய் தந்தையிடம் கூறி விடைபெற்றுச் சென்றான் பரமசிவம். மூன்று வருடங்கள் உருண்டோடின கோலிச்சை முடித்த பரமசிவம் டவுனில் உள்ள பாடசாலை ஒன்றில் இந்துநாகரிக ஆசிரியராக நியமனம் பெற்று வெளியேறினான் கந்தப்போடியாரின் கனவும் நனவாகியது.

பரமசிவத்துக்கு வேலை கிடைத்ததும் நான்கு வருடங்கள் கடந்து விட்டன. மூத்த சகோதரர்களெல்லாம் திருமணம் செய்து இரண்டு மூன்று பிள்ளைகளுடன் வசிக்கின்றனர். பரமசிவத்துக்கும் இருபத்தேழு வயதாகி விட்டது. கந்தப்போடியார் வள்ளியம்மையை பார்த்து சொன்னார் நமக்கும் வயதாகி விட்டது தம்பி பரமசிவத்தின் திருமணத்தைப் பார்க்காமலே கண்ணை மூடியிடுவோனோ தெரியவில்லை என்று

கந்தப்போடியார் சொல்ல வள்ளியம்மை குறுக்கிட்டு நீங்க எண்பது வயதுக்கு பின்புதான் சாகுவீங்க என்றாள். சாவு எப்போ வருமென்று எவருக்கும் தெரியாது நாம் செய்ய வேண்டியதை உடனே செய்வது தான் நல்லது என்ற கந்தப்போடியார் மகனை அழைத்தார் தம்பி பரமசிவம் இங்கே வா என்றதும் என்ன அப்பா என்று கேட்ட படி பரமசிவம் வந்தான். என்ன தம்பி நீ இப்படியே இருந்தால் கல்யாணம் செய்வதில்லையா? எங்க கண்ணோட உனக்கும் கல்யாணத்தைச் செய்திடலாம் என்று. உண்ட விருப்பம் என்ன? உங்க விருப்பத்துக்கு நான் என்றும் தடையாக நிற்பதில்லை அப்பா என்றான் பரமசிவம். இனியென்ன மருமகளைத் தேடவேண்டியதுதான் என்றாள் வள்ளியம்மை. அதை என்னிடம் விடு வள்ளியம்மா இப்ப ஆணி மாதம் ஆவணி மாதம் கல்யாணம் அதற்குள் பெண்ணைப்பார்து விடலாம் என்றார் கந்தப்போடியார்.

அங்கும் இங்கும் பெண் பார்த்து அலைந்த கந்தப்போடியார் இறுதியாக ஒரு முடிவுக்கு வந்தார். அவ்வூர் சிவலிங்கத்திற்கு நான்கு பிள்ளைகள் எல்லாம் பெண் பிள்ளைகள்.

பணம் வசதி இல்லா விட்டாலும் நல்ல குணமான குடும்பம். கந்தப்போடியார் இடையிடையே சிவலிங்கம் வீட்டிற்கு போவதுண்டு ஒரு வகையில் சிவலிங்கம் மச்சான் முறைதான் மூத்த இரண்டும் கல்யாணம் செய்து விட்டனர். நான்காவது பாடசாலை செல்கிறது. மூன்றாவது உயர் தரம் வரை படித்து விட்டு வீட்டில் இருக்கிறது. கந்தப்போடியார் அங்கு சென்றால் போடியார் மாமா வாங்க என்று செல்லமாய் அழைத்து அமர வைத்து தேநீர் கொடுத்து உபசரிப்பது பிள்ளைகள் தான். சிவலிங்கமும் மனைவியும் கந்தப்போடியாருடன் கதைத்துக் கொண்டிருப்பார்கள்.

ஒரு நாள் இப்படி கதைத்தக் கொண்டிருக்கம் போது போடியார் சொன்னார் மச்சான் சிவலிங்கம் எனது இளைய மகனுக்கு உனது மூன்றாம் மகள் மஞ்சலாவைக் கட்டி வைக்கலாம் என்று நினைக்கின்றேன் உங்க சம்மதம் என்ன என்றார். எதிர்பாராமல் கந்தப்போடியார் கேட்டதும் சிவலிங்கம் என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் திகைத்துப் போனார். இடையில் சிவலிங்கத்தின் மனைவி ஈஸ்வரி குறுக்கிட்டு என்ன அண்ணன் உங்க தகுதிக்கு எங்க மகளை முடித்து வைப்பதா என்றாள். புள்ள தகுதி என்ன தகுதி பணம் இன்று வரும்நாளை போகும் குணம் தானே பெரிது உங்க மகளுக்கு என்ன குறை படித்திருக்கால் அழகான குணமான புள்ள இதை விட எங்களுக்கு ஒன்றும் தேவையில்லை வீடு வளவு எல்லாம் எங்களிடம் உண்டு நீங்க ஓம் என்று சொன்னால் மட்டும் போதும் என்றார். சரி அண்ணன் இரண்டு மூன்று நாளைக்குள் முடிவை சொல்கின்றோம் என்றாள் சிவலிங்கத்தின் மனைவி. சரி புள்ள என்று விடைபெற்றுச் சென்றார் கந்தப்போடியார்.

சிவலிங்கமும் மனைவியும் பிள்ளைகளும் சேர்ந்து பேசினர். சிவலிங்கம் விரும்பவில்லை ஆனாலும் சிவலிங்கத்தின் மனைவி விடவில்லை. பணம் என்ன பணம் அண்ணனே எவ்வளவு பணிவாக பேசினார் புள்ளையை மட்டும் தந்தால் போதுமென்று வலிய வரும் சம்பந்தத்தை ஏன் தட்டிக் கழிக்க என்றால் சிவலிங்கத்தின் மனைவி. ஆம் அம்மா போடியார் மாமா தங்கச்சி மஞ்சலாவை அனுப்புவோம் அவள் அழகுக்கும் அறிவுக்கும் அவர்களை அனுசரித்துப் போவாள் என்றால் அக்கா மேகலா. இதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த குட்டித்தங்கை மாலா, அப்பா மஞ்சலா அக்காவை போடியார் மாமா வீட்டுக்கு அனுப்பினால் நாமும் வசதியாக வாழலாம் என்றாள். எல்லோரும் உங்க விருப்பத்தை சொல்லி விட்டீங்க மஞ்சலாவை கேட்டீங்களா என்றார் சிவலிங்கம்.

இதுவரை மௌனமே சம்மதம் எனவிருந்த மஞ்சளா அம்மா உங்க எல்லோர் முடிவையும் ஏற்றுக்கொள்கின்றேன் என்றாள். எல்லோரும் சந்தோசகளிப்பில் மகிழ்ந்தனர். சிவலிங்கம் மட்டும் ஆழ்ந்த யோசனையில் முழுகிவர் பெரிய இடந்து சம்பந்தம் பிழையேதும் ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொண்டும் எனத் தீர்மானித்தார்.

முன்று நாளைக்கு பிறகு கந்தப்போடியார் சிவலிங்கம் வீட்டுக்கு வந்தார். வாங்க அண்ணன் என்று சிவலிங்கத்தின் மனைவி வரவேற்றாள். சிவலிங்கம் கதிரையை போட்டு அமரச் சொன்னார் போடியார் அமர்ந்ததும் என்ன முடிவு எடுத்துள்ளீர்கள் என்றார் சிவலிங்கம் அப்போதான் பேசத்தொடங்கினார். போடியார் உங்க முடிவைத்து தட்ட எங்களால் முடியவில்லை அதனால் எல்லோரும் சேர்ந்து பேசி ஒரு முடிவுக்கு வந்திட்டம் என்றதும் சிவலிங்கத்தின் மனைவி ஈஸ்வரி குறுக்கிட்டு ஆம் அண்ணன் எங்களுக்கு சம்மதம்தான் என்றாள். போடியார் பூரித்துப் போனார் பிறகென்ன கல்யாண வேலைகளைப் பார்க்க வேண்டியதுதான் என்றார். பெரிய ஆடம்பரம் தேவையில்லை அண்ணன் ஒரு நல்ல நாளைப் பார்த்து பதிவை வைத்தது விடுவோம் என்றாள் சிவலிங்கத்தின் மனைவி ஈஸ்வரி. நம்ம ஊர் மக்களுக்கு ஆடு வெட்டி விருந்து கொடுக்க வேண்டும் புள்ள என்றார் போடியார். அதற்குள் மஞ்சளா தேனீர் கப்புடன் வந்தாள். வா மருமகள் என்றார் போடியார். மஞ்சளா சிரித்து விட்டு வெட்கத்தில் தலை குனிந்தாள்.

ஆவணி மாதம் ஐந்தாம் திகதி கல்யாண நாள் குறிக்கப்பட்டது. ஊர் மக்கள் எல்லோருக்கும் அழைப்பு விடுத்தனர். ஊர் மக்கள் எல்லோரும் வந்து பேபாடியார் வீட்டில் பந்தலிட்டு குருத்து, மாவிலை, வாழைமரம் கட்டிச் சோடித்தனர். அன்று அக் கிராமம் விழாக்கோலம் பூண்டது பெண்ணை பொண் வீட்டில் இருந்து அழைத்து வந்தனர். மஞ்சளா கூறைப்பட்டு சேலை கட்டி தேவதை போல் காட்சியளித்தாள். ஏழை வீட்டு பெண் என்று எவரும் சொல்லமாட்டார்கள் அந்தளவுக்கு அழகாக இருந்தாள் தோம்புதரை அழைத்து வந்து பதிவு வைத்தனர். தங்கள் ஊர் பிள்ளையார் கோவிலில் குருக்கள் ஐயா முன்னிலையில் தாலி கட்டினர். தாலி கட்டி முடிந்த கையுடன் வீட்டுக்கு வந்து விருந்து வழங்கினர். ஐந்து ஆடு வெட்டிச் சமைத்தனர் அத்துடன் தயிர், கூழ், பலகாரம், வாழைப்பழம் என்று நிறைய உணவுகள் வழங்கப்பட்டன.

வராமல் வீட்டில் இருந்தவர்களுக்காகவும் பாரசல் கட்டி ஒவ்வொரு வீடாகவும் பகிர்ந்தளித்தனர். பரமசிவம் மஞ்சளா கல்யாணம் இனிதாக சந்தோசமாக நடந்தேறியது.

அடுத்த மாதமே வயல் உழுவி பெரும் போகத்துக்காக நிலத்தை பயன்படுத்தினர். ஊரில் உள்ள பல ஆண்கள் கந்தப்போடியாரிடம் தான் தொழில் புரிந்தனர். ஏன் ஆண்கள் மட்டுமன்றி பல பெண்களும் மேட்டுநிலப் பயிர்ச்செய்கையில் ஈடுபட்டனர்.

சிறு கிராமம் என்பதால் கந்தப்போடியாரின் கட்டுப்பாட்டிலேதான் மக்கள் வாழ்ந்தனர். ஒரு சிலர் மட்டுமன்பிடித் தொழிலில் ஈடுபட்டனர். சிலர் சிறுகடை வைத்து வியாபாரம் செய்தனர் மாட்டு வண்டி தான் அதிகம் பழக்கத்தில் இருந்தன. துவிச்சக்கர வண்டியும் கூடுதலாக காணப்பட்டன. பாலசிங்கத்தார் துவிச்சக்கர வண்டி திருத்தும் கடை வைத்திருந்ததால் அவ்வப்போது பிழை ஏற்பட்டால் திருத்த முடிந்தது கந்தப்போடியாரிடம் மட்டும் தான் உழவு இயந்திரம் ஒன்று இருந்தது. அதிகமானோர் மாடு பூட்டியே உழவு உழுதனர். அமைதியான அழகான கிராமம் யார் வந்தாலும் பசியுடன் போக விடமாட்டார்கள். சோறு கொடுத்து சுகம் விசாரித்து அனுப்புவார்கள்.

அக் கிராமத்தில் சாந்தன் மட்டும் லீசிங்கில் ஆட்டோ ஒன்று எடுத்து வைத்திருந்தான். எவரேனும் வைத்தியசாலைக்கோ அல்லது டவுனுக்கோ வேறு எங்காவதோ செல்வதென்றால் சாந்தனின் ஆட்டோதான். சாந்தனின் ஆட்டோ ஒரு நாளைக்கு ஆறு ஏழு தடவை அயர் ஓடும் அது அவனுக்கு நிரந்தர தொழிலாக மாறிவிட்டது. அறுவடை எப்போ தொடங்குமென மக்கள் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்து இருப்பர் ஏனெனின் போடியார் வீட்டில் தான் புதிர் சடங்கு செய்து ஊர் மக்களுக்கு புதிர் பொங்கல் வழங்குவார் எல்லோரும் அன்றுதான் புதிர் சாப்பிடுவார்கள். ஒவ்வொரு வருடத்திலும் மாசி மாதத்தில் வளர்பிறை நாள் பார்த்து புதிர் சடங்கு செய்வார்கள் அன்றிரவு வைரவருக்கு ரொட்டி வழைப்பழம் படைத்து சடங்கும் காலையில் மாரியம்மாளுக்கு சக்கரை அமுதும் படைத்து பூசையை முடிப்பார்கள்.

ஊர் மக்கள் கூடி செய்வதால் போடியார் வீடு களை கட்டி கொண்டாட்டமாக காணப்படும். தை பிறந்தால் வழி பிறக்கும் என்பார்கள் தைப்பொங்கலை அடுத்து இரண்டு மூன்று வாரத்தில் அறுவடை தொடங்கும் தற்போது மார்கழி மாதம் இன்னும்

மூன்று வாரத்தில் தைப்பொங்கல் அதன் பின் அறுவடை தற்போது சோளன் அறுவடை தொடங்கி விட்டது. எங்கு பார்த்தாலும் சோளங்குலை அவியல் இம் மாதம் பகல் சாப்பாடு சோளம் குலை தான் அவியலை விட நெருப்பில் சுட்டு சாப்பிட்டால் தனி ருசி. இது பலருக்கு தெரியாது சேனையில் பட்ட மரக்குற்றிகளை சேர்த்து அடுப்பு மூட்டவார்கள். இது பன்றிக் காவலுக்காக மூட்டப்படுவது இந் நெருப்பில் சோளன் குலையை உரியாமல் போட்டு சுட்டெடுப்பர் சுட்ட பின் உரித்து சாப்பிட்டால் எப்படி சொல்வது அதன் சுவையை சாப்பிட்டு தான் பார்க்க வேண்டும்.

தைப்பொங்கல் வந்து விட்டது எல்லோர் வீட்டிலும் சூரிய பகவானுக்காக வாழை, கரும்பு, மாவிலை, குருத்துக்கட்டி, அலங்கரித்து பொங்கல் பொங்கிப் படைத்தனர். பொங்கல் முடிந்து பதினைந்து நாளில் அறுவடை தொடங்கியது. ஆண்களும் பெண்களுமாக ஆடிப்பாடி ஆனந்தமாக வேலை செய்தால் அலுப்பிருக்காது என்பதற்கமைய ஆடிப்பாடி ஆனந்தமாக அறுவடை செய்தனர். பரமசிவம் மனைவி மஞ்சளாவுடன் அறுவடை செய்பவர்களுக்கு மதிய உணவு எடுத்துச்சென்றாள். மஞ்சளாவுக்கு புதிய அனுபவமாக இருந்தது. கிராமத்தில் பிறந்து வளர்ந்தாலும் இவ் வேலை செய்யும் இடத்துக்கு முன்பு போக வில்லை. அதனால் அவர்களுக்கு அவ் வேலைகள் புதியனவாக தென்பட்டன. கந்தப்போடியார் மருமகள் வேலை செய்பவர்களுக்கு உணவளிப்பதைப் பார்த்து சந்தோசப்பட்டார். மாமா வாங்க சாப்பிட என அழைத்து மாமாவுக்கு தனியாக உணவு வழங்கினாள்.

இரண்டு மூன்று வாரத்தில் அறுவடை முடிந்து விட்டது அடுத்து புதிர் சடங்கு. எதிர் வரும் வெள்ளிக்கிழமை இரவு வைரவர் சடங்கு சனிக்கிழமை காலை சர்க்கரை அமுது பத்து வாழைக்குலை பலாக்காய் வெட்டி பழுக்க வைத்தனர். தேங்காய் பறித்து உரித்தனர். புது நெல் காய வைத்து பெண்கள் சேர்ந்து உரலில் போட்டு உலக்கையால் குத்தினர். மூன்று நாளில் இரண்டு மூடை நெல் குத்தி முடித்தனர். வெள்ளிக் கிழமை வந்தது மாவு இடித்து ரொட்டி சுட்டனர். சாதாரண ரொட்டியுடன் கஞ்சா ரொட்டியும் துள்ளுமாவும் செய்தனர். கந்தப்போடியார் வீடு விழாக்கோலம் பூண்டது. மறு நாள் காலையில் பொங்கல் பொங்கினர். எருமை மாட்டுப்பாலில் பச்சை அரிசி, நெய், சர்க்கரை, சீனி, பயறு, பேரீச்சம்பழம், பிளம்ஸ், ஏலம், கறுவா, மஞ்சள் இட்டு பொங்கினர்.

ஐயர் வந்து பூசையை முடித்து வைத்தார். பூசை முடிந்த கையுடன் அக்கிராமத்தில் உள்ள எல்லா வீடுகளுக்கும் பொங்கல் பிரசாதம் அனுப்பப்பட்டது. அக்கிராமத்து மக்கள் எல்லோரும் அன்று புதிர் பொங்கல் சாப்பிட்டனர். புதிர் சடங்கிற்காக வெள்ளியும் சனியும் போடியார் வீட்டில் மச்சம் எடுப்பதில்லை. வழமை போல் ஞாயிற்றுக்கிழமை ஆடு வெட்டி இறைச்சி வழங்கினர். போடியாரிடம் ஆட்டுப்பட்டி மாட்டுப்பட்டி நிறை உள்ளதால் அவருக்கு அது பெரிதாக தெரியவில்லை. கந்தப்போடியாருக்கு இப்போ எழுபது வயது எழுபதிலும் ஐம்பது வயது போல் காட்சியளிப்பார் போடியார். நூறு வயதுக்கு மேல் சுகமாக வாழவேண்டுமென்று ஊர் மக்கள் பிள்ளையார் கோயிலில் பூசை செய்து வழிபட்டனர்.

(கட்டுரைக்கு ஆக்கியோரே பொறுப்பாகும்)

கண்ணகி அம்மன் பாடல்

பணிக்஑்ப்போடி சிவநாதன்

கிராம உத்தியோகத்தர் - சமாதான நீதவான்
மணிபுரம் ஆயித்தியமலை

வசனம்

மாங்கனியில் அவதரித்து மானாகர் மகளாகி
தேன் கரும்பாய் கன்னன்குடாவில்
சிலம்பதனில் காட்சி - தந்த
கண்ணகித் தாயாரின் பாதமலர்
சரணடைந்தோம்...

பாடல்

கன்னன்குடா தனில் உறைந்த கண்ணகி அம்மா
காப்பாற்ற வேண்டுமம்மா கண்ணகி அம்மா
பூ மாலை கொண்டு வந்தோம் கண்ணகி அம்மா
பாமாலை பாடுதற்கு வந்தேனம்மா நான் பாமாலை
பாடுதற்கு வந்தேனம்மா
நீரால் அபிசேகம் பாலால் அபிசேகம்

தேனால் அபிசேகம் மஞ்சளால் அபிசேகம்

பல வகை அபிசேகங்கள் செய்தோமம்மா

கொரோனா வைரஸ் நோயிலிருந்து காப்பாற்றம்மா

மக்களை காப்பாற்றம்மா

(கன்னன்குடா)

மாங்களியில் அவதரித்து மானாகர் மகளாகி

கோவலனைக் கைப்பிடித்து பாண்டியனைக்

கொன்றொழித்தாய் இடையர் சேரிகாத்து நின்றாய் தாயாரே

கொரோனா வைரஸ் நோயிலிருந்து காப்பாயே மக்களைக் காப்பாயே

மதுரை மாநகரம் அழிந்ததம்மா உந்தன் தனமோ மதுரையிலே பறந்தம்மா

சிலம்புடன் எழுந்து நிற்கும் தாயாரே

கொரோனா வைரஸ் நோயிலிருந்து காப்பாயே மக்களைக் காப்பாயே....(கன்னன்குடா)

ஆடி அசைந்து வரும் பூம்பந்தல் கற்பூரச் சட்டியுடன்

வரும் பெண்கள் காவடிகள் ஏந்தி வந்தோம் தாயாரே

கொரோனா வைரஸ் நோயிலிருந்து காப்பாயே.....

மக்களைக் காப்பாயே கல்யாணக்காலுடன் தோரணங்கள் அம்மா

உன் வீதியிலே ஊர்வலங்கள் நேர்த்திக் கடன் கொண்டு வந்தோம் தாயாரே

கொரோனா வைரஸ் நோயிலிருந்து காப்பாயே மக்களைக் காப்பாயே... (கன்னன்குடா)

(கட்டுரைக்கு ஆக்கியோரே பொறுப்பாகும்)

மகத்தான மனிதன்

காலைப் பிரார்த்தனைகளுடனும்
உள்ளம் கனிந்த வேண்டுகளுடனும்
அன்றாட வாழ்வைத் தொடர்ந்தான்
மாண்புள்ளங் கொண்ட மனிதன்

மாறுபட்ட உலகத்தைத் தினமும்
மாற்றி அமைத்திடவே முயலுகின்றான்
எதிர்ப்புக்கள் வந்து நின்றால் கூட
எழுந்து நின்று எதிர்க்கின்றான்

காக்கின்ற கால தேவனை நினைத்து
காணிக்கைகளும் கூட அவள்
மகிழ்வுடனே வாரி வழங்குகின்ற
வள்ளலாகின்றான் சொற்ப நாட்களில்

நல்ல உள்ளங்களின் மனதில்
நலமுடனே அவன் வாழ்ந்து வருகிறான்
வாழ்த்துக்கள் வந்து சேரும் போதுதான்
வரவேற்புக்களும் வந்து உருவாகின்றன

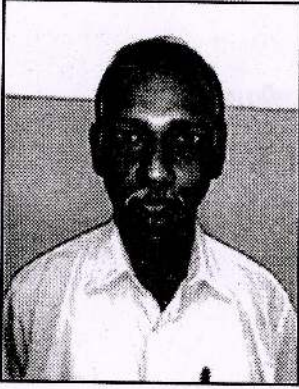
வாசலிலே காத்துக் கிடந்தே
வாழ்வென்று வந்தவருக்கு வாழ்வு
தன் இதயக் கனிவால்
இணைந்திடச் செய்கின்றான்

மனிதன் என்ற திருநாமத்தை
மகேசன் கூட உச்சரிக்கும்
இந்த இனிய நன்நாளிலே
மனிதனின் அர்ப்பணிப்பும்
அரவணைப்பும் தான் மகத்தானது.

(கட்டுரைக்கு ஆக்கியோரே பொறுப்பாகும்)

சதாசிவம் சதீஸ்
நாவற்காடு
மட்டக்களப்பு

மட்டு நகர் எங்கள் தாயகமே [கவிதை]

கவிஞர் க.ரெட்ணையா

கன்னன்குடா -02

மட்டக்களப்பு

மீன் பாடும் தேனாடாம்

மேன்மைகள் நிறை நாடாம்

மானினமும் மயிலினமும்

மலர் கொஞ்சும் குயிலினமும் வாழ் நாடாம்

வான் மேகம் தேன் மழை பெய்து

மாண்புடைய மக்கள் வாழும்

மட்டுநகர் எங்கள் தாயகமே!

இயற்கை எழில் கொண்ட

இனிமைதரும் திரு நாடாம் - பிறரை

மயக்கியேதான் இழுத்திடும் - தாந்தா

மலையமைந்த பெருநாடாம்

வயல் வெளியும் வளர் பயிரும் கொண்ட

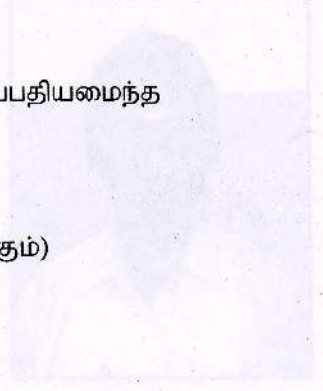
வற்றாத உன்னிச்சைக் குளமுள்ள நிறை நாடாம்

தயவு மனப்பாண்மை கொண்டார்தான் வாழும்

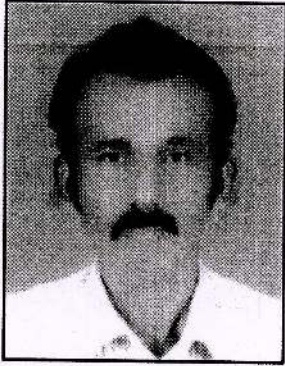
தாயகமே எங்கள் மட்டுநகர்!

சல சலக்கும் நீருவியலை வந்து
தாலாட்டுப் பாடும் தமிழ் நாடாம்
கோவலனின் உத்தமபத்தினி கண்ணகை
காவல் கார்க்கும் தான்தோன்றீஸ்வரர்
கருணை பொழியும் அருள்நாடாம்
மாறாப்பிணிதூயர் தீர்த்திடும் மாமாங்கப்பதியமைந்த
மட்டுநகர் எங்கள் தாயகமே!

(கட்டுரைக்கு ஆக்கியோரே பொறுப்பாகும்)

வவுணதீவு பண்பாட்டு விழுமியங்கள் பாடல்

கலா பூசணம்
க.மயில்வாகனம்
கரவெட்டி நாவற்காடு

பாடல்

தரு- தந்தனத் தானதனா தன தன தந்தனத் தானதனா
தந்தனத் தான தனா தன தன தந்தனனத்தானதனா.

உன்லிச்சை மாதாவே தாயே உன்
பாதம் பணிந்தோமம்மா
ஓர் குறை இல்லாமல் எங்களைக்
காத்திட வேண்டும்மா

உழவர்கள் நாங்களம்மா ஊண் படைக்கும்
உத்தமர் கூட்டமம்மா
வாட்டங்கள் கொள்ளாமல் வளங்கள்
தேடிடும் நாங்களம்மா

வாவி நீர் ஓட வேண்டும் பயிரிகள்
நோயின்றி வளர வேண்டும்
காய் கறி பலிதமாக செழித்து
பயன் மிகத் தரவேண்டும்

கால போகச் செய்கை மக்களின்
கண் கண்ட செய்கை என்பார்
காலத்தின் கோலத்தினால் சில பல
நிமிடங்கள் காண்பதுண்டு

இன்றையப் போகமது எது வித
இழுக்குகள் இல்லாமல்
இறைவன் கிருபையினால் நிறைந்த
விளைவு தர வேண்டும்

பண்ணி கிலுக்கி நெல்லால் பாரிய
பாதிப்புக்காளானோம்
பார் வாழும் எங்கள் குறை தீர்க்கும்
பரம் பொருள் நீரல்லவோ

அரணே உமையவளே ஆனை முகக்
கணபதியே சரணம்
முருக வேல் தன்னுடனே சூரிய
பகவானே தாழ் சரணம்.

(கட்டுரைக்கு ஆக்கியோரே பொறுப்பாகும்)

கௌரவிக்கப்படும் கலைஞர்கள்

முழுப்பெயர் :- இருபத்தைந்தாப்போடி கணபதிப்பிள்ளை

முகவரி :- கன்னன்குடா -02,

பிறந்த திகதி :- 1942.12.05

வயது :- 79

துறை :- கூத்து

கன்னன்குடாவை பிறப்பிடமாகவும் வசிப்பிடமாகவும் கொண்டவர். இளமையில் இருந்து கலையில் நாட்டம் கொண்டவர். இவர் கூத்துக் கலையில் ஆர்வம் மிக்கவராக காணப்பட்டார். இவர் ஆடிய கூத்துக்களாக மகாபாரதத்தில் 17ம் போர், 18ம் போர், சூரசம்காரம், பரதத்தன் போர், மாடு பிடி சண்டை, கடக்கோயன் போர், மணிமாலன் சண்டை, வாள் வீமன் நாடகம், வள்ளி திருமணம், வைகுந்தம் போன்ற கூத்துக்களை ஆடியுள்ளார். அத்துடன் இவர் ஒரு சிறந்த கைவினை கலைஞரும் ஆவார். ஆலயங்களில் தெய்வங்களுக்கு வழங்கப்படும் சாட்டை என்ற அந்தக் கயிற்றினை வடிவமைப்பதில் கை வந்த கலைஞர். அது மாத்திரமின்றி மீன் பிடிக்கும் பாரம்பரிய உபகரணங்களான அத்தாங்கு, சூழ், கரப்பு, வலை போன்றவற்றினை வடிவமைக்கும் திறமை கொண்டவர். அன்னாருக்கு மண்முனை மேற்கு பிரதேச கலாசாரப் பேரவை பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவிக்கிறது. அது மட்டுமன்றி அன்னாரின் சேவையினைப் பாராட்டி கலாசார அலுவல்கர் அமைச்சு சுபதம் கலை நிகழ்வுக்கான வாழ்த்து மடலையும் வழங்கி கௌரவித்திருக்கின்றது.

முழுப்பெயர் :- மூத்ததம்பி பேரின்பராஜா

முகவரி :- நாவற்காடு

பிறந்த திகதி :- 1948.05.20

வயது :- 73

துறை :- வாய்மொழிப்பாடல்

நாவற்காட்டினை பிறப்பிடமாகவும் வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட இவர் சிறந்த வாய்மொழிப் பாடல்களான அம்மாளை, காவடிச்சிந்து, கண்ணகி வழக்குரை, உடுக்கிசை போன்றவற்றினை மிகவும் இசைக்க வல்லவர். ஆலய உற்சவங்களின் போது கண்ணகி வழக்குரை, கிராமியப்பாடல்கள், வசந்தன் பாடல்கள் போன்றவற்றினை இசைக்க வல்லவர். அது மட்டுமின்றி தோல் வாத்தியங்களான மத்தளம், பறை, உடுக்கு போன்றவற்றினை திறன்பட இசைக்கும் வல்லவர். அது மட்டுமன்றி நாட்டுக் கூத்துக்களான வள்ளியம்மன் கூத்து, தருமர் சண்டை, வீரகுமார நாடகம், இராம நாடகம் போன்ற கூத்துக்களை பெண் பாத்திரமேற்றி நடித்திருக்கின்றார். இவரது சேவையினை பாராட்டி மண்முனை மேற்கு பிரதேச கலாசாரப் பேரவை பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவிக்கிறது.

முழுப்பெயர்

:- இராசையா நாகராசா

முகவரி

:- ஆயித்தியமலை வடக்கு,
மகிழ்வெட்டுவான், மட்டக்களப்பு

பிறந்த திகதி

:- 12.05.1949

வயது

- 72

துறை

:- வாய்மொழிப்பாடல்

இவர் ஆயித்தியமலை வடக்கினைப் பிறப்பிடமாகவும் வசிப்பிடமாகவும் கொண்டவர். சீனித்தம்பி பூசாரியிடம் இருந்து இத் தொழிலை கற்றுக் கொண்டார். தனது 12 வது வயதில் இருந்து கிட்டத்தட்ட 43 வருடங்களாக இத் தொழிலில் ஈடுபடுகின்றார். இவர் அம்மன் கோயில்களில் பூசை செய்தல், வீடு வளவு காவல் பண்ணுதல், நூல், திருநீறு ஒதிக் கொடுத்தல் போன்ற தொழில்களை செய்கின்றார். ஜெயராஜா கௌரீதரன், மோகனராஜ், லிங்கராஜ், ஜெயச்சந்திரன் போன்றோருக்கு குருவாக இருந்து இக் கலையை போதித்துக் கொண்டிருக்கிறார். இத்துறைக்கு சேவையாற்றியமைக்காக. அன்னாருக்கு மண்முனை மேற்கு கலாசாரப் பேரவை. பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவிக்கின்றது.

முழுப்பெயர் :- கந்தக்குட்டி அரசரெத்தினம்

முகவரி :- காயான்மடு கன்னன்குடா

பிறந்த திகதி :- 1952.06.02

வயது - 69

துறை :- கூத்து

கன்னன்குடாவினைப் பிறப்பிடமாகவும் காயான்மடுவினை வசிப்பிடமாகவும் கொண்டவர். தரம் - 03 இல் கல்வி கற்றவர். இவர் இந்தக் கூத்துக் கலையை வவுணதீவினைச் சேர்ந்த பிரபல அண்ணாவியார் நாகமணிப் போடியார் அவர்களிடத்தில் முறையறக் கற்றார். வடமோடி, தென்மோடி கூத்துக்களை முறைப்படி ஆடக்கூடியவர். இவர் ஆடிய கூத்துக்களாக மகாபாரதத்தில் 17ம் போர், 18ம் போர், பென்னுருவி, அலங்காரரூபநாடகம், வில்வளைவு, அர்ச்சுணன் தவசு, மாடு பிடி சண்டை போன்ற கூத்துக்களை ஆடி பெருமை பெற்று இருக்கின்றார். அன்னாரின் சேவையினைப் பாராட்டி மண்முனை மேற்கு கலாசாரப் பேரவை பொன்னாடை போர்த்தி கௌரவிக்கின்றது.

முழுப்பெயர் :- பரிசாரிப்போடி லோகநாதன்

முகவரி :- கன்னன்குடா, 1ம் வட்டாரம்

பிறந்த திகதி :- 1952.06.15

வயது :- 69

துறை :- கவி புனைதல்

கன்னன்குடாவினைப் பிறப்பிடமாகவும் வசிப்பிடமாகவும் கொண்டவர். இவர் இளமையில் இருந்து தன்னை கூத்து துறைக்கு ஈடுபடுத்தியார். இவர் இளமையில் இருந்து கவி புனைதல், உடுக்கு வாசித்தல் போன்ற துறைகளில் தன்னை ஈடுபடுத்தி வந்திருக்கின்றார். அது மட்டுமன்றி, விடு கதைகள், நொடி போன்றவற்றினை திறம்பட வழங்கக் கூடியவர். அன்னார் இக் கலை மட்டுமன்றி கூத்துக் கலைகளிலும் தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்தியிருக்கின்றார். அந்தவகையில் இவர் ஆடிய கூத்துக்களாக பின்வருவனவற்றைக் கொள்ளலாம் மணிமாலன் சண்டை, வைகுந்தம், வாள வீமன் சண்டை, ஆர வல்லி போன்ற கூத்துக்களை ஆடியுள்ளார். அன்னாரின் சேவையினை பாராட்டி மண்முனை மேற்கு பிரதேச கலாசாரப் பேரவை பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவிக்கிறது.

முழுப்பெயர் :- அழகையா யோகானந்தராஜா

முகவரி :- விளாவட்டவான், நாவற்காடு,
மட்டக்களப்பு

பிறந்த திகதி :- 11.11.1955

வயது :- 66

துறை :- கைவினைக் கலைஞர்

இவர் விளாவட்டவானைப் பிறப்பிடமாகவும் வசிப்பிடமாகவும் கொண்டவர் இக் கலையில் அண்ணளவாக 25 வருடங்களாக ஈடுபடுகின்றார். வடமோடி, தென்மோடி கூத்துகளிற்கு அக்கதாப்பாத்திரங்களுக்கு ஏற்றவாறு உடைவகைகளைத் தயாரிக்கின்றார். விளாவட்டவானைச் சேர்ந்த கலைஞர்களிற்கு மட்டுமல்லாது வெவ்வேறு ஊர் கலைஞர்களிற்கும் இச் சேவையை செய்கின்றார்.

இவர் தயாரித்த உடை வகைகள், கூத்திற்குத் தேவையான பெயர்கள் பின்வருமாறு - கரப்பு உடுப்பு, இடுப்புப் பட்டி, தோப்பாய், முடிகள், கவசங்கள், ஆயுதங்கள்போன்ற உடைகளை வடிவமைக்கும் திறமை கொண்டவர் இத்துறையில் சேவையாற்றியமைக்கு மண்முனை மேற்கு கலாசாரப் பேரவை பொன்னாடை. போத்திக் கௌரவிக்கின்றது.

முழுப்பெயர் :- அழகிப்போடி தங்கராஜா

முகவரி :- கன்னன்குடா, 2ம் வட்டாரம்,
மட்டக்களப்பு

பிறந்த திகதி :- 1959.10.19

வயது :- 62

துறை :- கூத்து

இவர் கன்னன்குடாவினைப் பிறப்பிடமாகவும் வசிப்பிடமாகவும் கொண்டவர் வே.பரமக்குட்டி அண்ணாவியாரே முதல் குருவாவர். இவர் கூத்துத்துறையில் தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்தியவர். இவர் பாலகப்போடி அண்ணாவியாரிடமும் இக் கூத்துக் கலையை முறைப்படி பயின்றார். தனது 18 வயதிலிருந்து கூத்துக் கலையில் ஈடுபட்டிருந்தார். இவர் ஆடிய கூத்துக்களாக திருத்தொண்டர் நாடகம் வடமோடி, அல்லி நாடகம் தென்மோடி, மகாபாரதம் 17ம், 18ம் போர், கீசகன் சண்டை வடமோடி, சாம்பேந்திரன் தென்மோடி போன்ற கூத்துக்களில் பெண் வேடம் தரித்தே சிறப்பித்துள்ளார். அன்னாரின் சேவையினைப் பாராட்டி மண்முனை மேற்கு பிரதேச கலாசாரப் பேரவை பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவிக்கிறது.

முழுப்பெயர் :- வைரமுத்து ஆனந்தவடிவேல்

முகவரி :- நெடுஞ்சேனை, பன்சேனை

பிறந்த திகதி :- 1962.12.14

வயது - 59

துறை :- கூத்து

முதலைக்குடாவினைப் பிறப்பிடமாகவும் நெடுஞ்சேனையினை வசிப்பிடமாகவும் கொண்டவர். இளமையில் இருந்து கூத்தில் நாட்டம் கொண்டவர். இவர் ஆடிய கூத்துக்களாக இராமநாடகம், இதில் தசரதன் பாத்திரமேற்று நடித்தார். பகாகுரன் சண்டை இதில் பகாகுரன் பாத்திரமேற்று நடித்தார். வள்ளியம்மன் நாடகம் இதில் வேலன் நம்பி பாத்திரமேற்று நடித்தார். வாளவீமன் நாடகம் இதில் வாளவீமன் பாத்திரமேற்று நடித்தார். மகாபாரதத்தில் 17ம் போர், 18ம் போர் இதில் தூரியோதனன் பாத்திரமேற்று நடித்தார். மணிமாலன் சண்டை இதில் மணிமாலன் பாத்திரமேற்று நடித்தார். பவளவல்லி நாடகத்தில் பவளசிங்கன் பாத்திரமேற்று நடித்தார். அன்னாருக்கு கூத்துத் துறைக்கு ஆற்றிய சேவைகளைப் பாராட்டி மண்முனைமேற்கு பிரதேச செயலக கலாசாரப் பேரவை பொன்னாடை போர்த்தி கௌரவிக்கிறது.

இளங்கலைஞர் பாராட்டு

முழுப்பெயர்	:- வடிவேல் திலீபன்
முகவரி	:- விளாவட்டவான்
பிறந்த திகதி	:- 1985.04.30
வயது	:- 35
துறை	:- பல் துறை

விளாவட்டவானை பிறப்பிடமாகவும் வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட இவர் ஒரு பல் துறைக் கலைஞர் ஆவார். இவர் சிற்பம், ஓவியம், நாடகம், கூத்து, எழுத்துத் துறை என்ற பல்வேறு பரிநாமங்களில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். இதற்காக அவரது ஓவியம், சிற்பம், வர்ணம் என்பவற்றை பாராட்டி இவருக்கு நெல்லூர் வீரம்மா காளியம்மன் பரிபாலன சபையினரால் ஓவிய வாருதி என்ற பட்டம் 2011 இல் வழங்கப்பட்டது. 2016 ஆம் ஆண்டு அட்டப்பள்ளம் சிறி சிங்காபுர மாரியம்மன் ஆலய பரிபாலன சபையினரால் ஓவிய கலைமணி பட்டத்தினையும் குருந்தையடி சிறி உரப்பனை விநாயகர் ஆலயத்தினரால் 2017 ஆம் ஆண்டு வர்ண கலைமாமணி என்ற பட்டமும் இவரது ஓவிய திறமையினை பாராட்டி வழங்கப்பட்ட விருதுகளாகும்.

நாடகத்துறையில் தன்னை ஈடுபடுத்தி பல்வேறு நாடகங்களை திறம்பட நடித்திருக்கின்றார். அந்த வகையில் 2000 ஆம் ஆண்டு வெற்றித் திருமகன் என்ற நாடகத்தினையும் 2003 ஆம் ஆண்டில் சிறுவர் சமூகம் மீது என்ற மேடைக் கூத்தினையும் 2008 ஆம் ஆண்டில் எமன் சென்ற தூது என்ற சமூக சீர்திருத்த நாடகத்தினையும் எழுதி பாத்திரமேற்று நடித்தமை. 2011 ஆம் ஆண்டில் வீணையில் வாணி வில்லுப்பாட்டு இயற்றி பழக்கியமை. 2017 ஆம் ஆண்டில் சுபத்திரை திருமணம் தென் மோடிக் கூத்து எழுதி பாடி நடித்தமை. ஆடிய கூத்துக்களாக சத்தியவான் சாவித்திரி தென்மோடி, இந்திரன் பூங்காவனம் தென்மோடி, மயில் இராவணன் சண்டை தொன்மோடி, பரத்தன் போர் வடமோடி, சுபத்திரை திருமணம் தென்மோடி, சாரங்கரூபன் போன்ற கூத்துக்களையும் ஆடியுள்ளார். இவர் எழுதிய சிறுகதைகளாக மண்வாசனை, பிரதேச கலாசார வெளியீடாக அகணியில் வெளி வந்துள்ளது. அத்துடன் குப்பி விளக்கு, ஆச்சி என்ற சிறுகதையும் வெளிவந்துள்ளது. இவரது சேவையினை பாராட்டி மண்முனை மேற்கு பிரதேச கலாசாரப் பேரவை பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவிக்கிறது.

பிரதேச மட்ட மற்றும் மாவட்ட மட்ட இலக்கிய விழா - 2020/2021
பாஸர் பர்வ
வேற்றி பெற்றோர்.

இல.	போட்டி	பெயர்	முகவரி	ஆக்கத்தின் தலைப்பு	பெற்ற நிலை
01.	கையெழுத்துப் போட்டி	பரமேஸ்வரன் ரம்பா	தீர்த்தக்கரை வீதி நாவற்காடு	என் அம்மா	01
		நவகுமார் அஜன்	நாவற்காடு மட்டக்களப்பு	என் அம்மா	02
		சிவகாந் பானிதா	வைத்தியசாலை வீதி இறக்கத்து முனை நாவற்காடு	என் அம்மா	03

சீயுவர் பர்வ

இல.	போட்டி	பெயர்	முகவரி	ஆக்கத்தின் தலைப்பு	பெற்ற நிலை
01.	கையெழுத்துப் போட்டி	புவிதரன் லுகிர்தன்	பருத்திச்சேனை கன்னன்குடா	எட்டுக்கோடு விளையாடுவோம்	01
		கிருஷ்ணகுமார் தன்னிகா	புளியடிமடு கன்னன்குடா	எட்டுக்கோடு விளையாடுவோம்	02
		தங்கத்துரை டினோஸ்பிரியன்	புதுமண்டபத்தடி கன்னன்குடா	எட்டுக்கோடு விளையாடுவோம்	03

கன்ஸ்ட் ப்ரீவு

இல.	போட்டி	பெயர்	முகவரி	ஆக்கத்தின் தலைப்பு	பெற்ற நிலை
01.	கட்டுரைப் போட்டி	ஜெயசந்திரன் லேனுஜா	வாவிக்கரைவீதி ஈச்சந்தீவு, நாவற்காடு	அமைதியான ஒழுக்கமான முழுமையான சிறந்த மனிதர்களைக்கொண்ட தேசத்தைக் கட்டியெழுப்பும் இலக்கியம் மற்றும் கலைகள்	01
		ஜெகநாதன் டிலக்ஷணா	கரையாக்கன்தீவு கன்னன்குடா	அமைதியான ஒழுக்கமான முழுமையான சிறந்த மனிதர்களைக்கொண்ட தேசத்தைக் கட்டியெழுப்புவோம்	02
		இளங்கோ அர்த்தனா	கற்குடா மகிழவட்டவான் ஆயித்தியமலை	இலக்கியமும் வாழ்க்கையும்	03
02.	கவிதை எழுதுதல்	சந்திரசேகரம் தனுசிக்கா	பாடசாலை வீதி மகிழவட்டவான் ஆயித்தியமலை	ஆசிரிய நற்பணி	01
		யோகராசா பவதாரணி	கோயில்வீதி நெல்லூர் ஆயித்தியமலை	ஆசிரியர்	02

சீரேஸ்ட பீர்வு

இல.	போட்டி	பெயர்	முகவரி	ஆக்கத்தின் தலைப்பு	பெற்ற நிலை
01.	கட்டுரைப் போட்டி	கருணாகரன் மானதிக்கா	கரையாக்கன்தீவு கன்னக்குடா	கலை மற்றும் இலக்கியத்தினும் வாழ்வோம்	01

18 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்கள்

இல.	போட்டி	பெயர்	முகவரி	ஆக்கத்தின் தலைப்பு	பெற்ற நிலை
01.	சிறுகதைப் போட்டி	கந்தையா ரெட்ணையா	கன்னன்குடா -02 மட்டக்களப்பு	குடிசையைக்கொடுக்கும்	01
		சதாசிவம் சதீஸ்	இறக்கத்துமுனை நாவற்காடு மட்டக்களப்பு	நிரக்கதியற்ற விவசாயி	02
02.	கவிதை எழுதுதல் போட்டி	தில்லைநாதன் நிதீஸ்வரன்	பருத்திச்சேனை கன்னன்குடா	படுவானின்பழமை	01
		திருமதி மதி சுதேஸ்குமார்	கரவெட்டி நாவற்காடு	பாரம்பரியம்	02
		சதாசிவம் சதீஸ்	இறக்கத்துமுனை நாவற்காடு மட்டக்களப்பு	உழவன்	03

